

การพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่องการสนทนา
วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน

สารนิพนธ์
ของ
เทวี คุ่มภยัณฑ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา
ตุลาคม 2544
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่องการสนทนา
วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน

๒๗ พ.ย. ๒๕๔๔

บทคัดย่อ
ของ
เทวี คุ่มภยงค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา
ตุลาคม ๒๕๔๔

เทวี คุ่มภันต์. (2544). การพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน. สารนิพนธ์ กศ.ม.(เทคโนโลยีการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เบาใจ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักศึกษานอกโรงเรียน ของศูนย์บริการการศึกษา
นอกโรงเรียนเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2544 จำนวน 48 คน โดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ บทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา และแบบทดสอบผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งแบบฝึกหัด สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลคือร้อยละ

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า บทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน มีประสิทธิภาพดังนี้

1. กิจกรรมที่ 1 มีประสิทธิภาพ 88.83/86.00
2. กิจกรรมที่ 2 มีประสิทธิภาพ 88.68/87.11

ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 85/85

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL MODULE ON ENGLISH CONVERSATION II
FOR SECONDARY EDUCATION, DEPARTMENT OF NON – FORMAL EDUCATION

1

AN ABSTRACT
BY
TAEWEE KHUMPAYAN

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Educational Technology
at Srinakharinwirot University
October 2001

Taewee Khumpayan. (2001). *The Development of Instructional Module on English Conversation II for Secondary Education, Department of Non- Formal Education*. Master thesis, M.A. (Educational Technology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr.Pirot Bowjai , Asst. Prof. Dr.Pit Tongchan.

1

The purpose of this study was to the development of Instructional Module on English conversation II for secondary education, Department of Non-formal Education.

The samples were students for secondary education, Klong-san District of Non-formal Education Public Center, Bangkok Province, during the first semester of 2001. The forty-eight the students were in the experimental for purposive sampling.

The Instruments used in the experimental were Instructional module on English conversation II, the evaluation test Forms and Exercise, Expert of evaluation Forms. The data were analysed by using percent.

The findings were as follow: Instructional module on English conversation II for secondary education, Department of Non-formal Education

1. Activity 1 : The Instructional module was effective with the efficiency of 88.83/86.00

2. Activity 2 : The Instructional module was effective with the efficiency of 88.68/87.11

The higher than standard was 85/85.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เบาใจ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เบาใจ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิลาศ เกื้อมี)

ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษานุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา ของมหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวณีย์ ลิกขามันต์)

วันที่ 5 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2544

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เบาใจ ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผศ.พิลาศ เกื้อมี กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษาที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ทุกท่านแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินิต วัฒนโธ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุณานนท์ และดร.กุศล อิศตุลย์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขและให้ข้อแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสื่อ และบุคคลสำคัญอันทรงคุณค่าที่ผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณ ในความมีน้ำใจอันงดงาม ให้ความช่วยเหลือในด้านการตรวจเนื้อหา ถ่ายทอดความรู้อันเป็นสาระประโยชน์ ท่านผู้ที่ผู้วิจัยจะระลึกถึงอยู่เสมอ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา

ขอขอบคุณในความมีน้ำใจเอื้ออารีของอาจารย์ประจำกลุ่มของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขตคลองสาน อาจารย์ศิริวรรณ นารากุล และอาจารย์ธนาภรณ์ พุทธิมนต์ธร ซึ่งให้ความช่วยเหลือในด้านการตรวจเนื้อหา และอำนวยความสะดวกในเรื่องของกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้อง ๆ ร่วมรุ่นนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ รุ่น 10 ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ ปรีกษา และคำแนะนำตลอดมา และต้องขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อและช่วยเหลือในการบันทึกเสียงและบรรยายภาษาอังกฤษในเทปเสียงของมิสเตอร์อู๊ดดี กวาง (Mr.Ooddy Kwang) เป็นอย่างยิ่ง จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงมาด้วยดี

คุณงาม ความดี และคุณประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องกราบบูชาพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครู อาจารย์ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ทำให้กำลังใจ สนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าทางการศึกษาของผู้วิจัยเสมอมา

เทวี คัมภยันต์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	2
ภูมิหลัง.....	2
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา.....	8
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับบทเรียนโมดูล.....	12
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับภาพและคำบรรยาย.....	23
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเทปบันทึกเสียง.....	30
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ.....	34
เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ.....	43
3 วิธีการดำเนินการ.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือในการวิจัย.....	50
การดำเนินการเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพบทเรียนโมดูล.....	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	68
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	68
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	68
การดำเนินการทดลอง.....	69
การตรวจสอบหาประสิทธิภาพของบทเรียน.....	70
สรุปผลการวิจัย.....	71
อภิปรายผลการวิจัย.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	73
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	73
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก.....	86
- แสดงค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	87
ภาคผนวก ข.....	88
- ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
ภาคผนวก ค.....	91
- แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา..	92
- แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	93
ภาคผนวก ง.....	94
- แบบประเมินผลตนเองก่อนการเรียนรู้.....	96
- แบบประเมินผลตนเองหลังการเรียนรู้.....	99
- เฉลยแบบประเมิน.....	102

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก จ.....	103
- ตัวอย่างบทเรียนโมดูล.....	104
ภาคผนวก ฉ.....	176
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	177
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา.....	177
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	178

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิส่วนประกอบของบทเรียนโมดูล.....	15
2 ส่วนสำคัญพื้นฐานของบทเรียนโมดูล.....	17
3 ขั้นตอนการสร้างบทเรียนโมดูล.....	19
4 แสดงความหมายของการพูด.....	36

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา.....	56
2 แสดงผลการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	57
3 แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องและการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข.....	61
4 แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องและการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข.....	62
5 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 1.....	63
6 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 2.....	63
7 แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องและการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข.....	64
8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 1.....	65
9 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 2	65
10 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 1.....	66
11 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 2	67

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง นอกเหนือจากปัจจัยที่ทุกคนต้องการ เพราะการศึกษาจะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีความสุขตามอัธยาศัย การศึกษามีได้หมายถึงจัดเฉพาะในสถานศึกษาเท่านั้น หากแต่สามารถจัดได้ในหลายลักษณะทุกหนทุกแห่งและตลอดเวลาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสนองความต้องการดังกล่าวแก่บุคคลทุกเพศทุกวัย ให้ได้มีโอกาสศึกษาเท่าเทียมกัน

การจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญให้กับกลุ่มเป้าหมายที่อยู่นอกระบบโรงเรียนนั้น จะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ทั้งด้านความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ความต้องการ ตลอดจนเวลาว่างจากภารกิจการทำงานอาชีพ ดังนั้นการจัดให้มีวิธีเรียนแบบชั้นเรียน การเรียนทางไกลด้วยตนเองและตามอัธยาศัย จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความเหมาะสม (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2538: 2-3)

และจากรายงานการประเมินโครงการพัฒนาชนบทประจำปี 2540 พบว่าการจัดการศึกษาสายสามัญวิธีเรียนแบบทางไกลได้รับความนิยมจากผู้เรียนมากกว่าวิธีเรียนอื่น กล่าวคือ มีผู้ลงทะเบียนเรียนทางไกลทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ประมาณ 4,461,673 ล้านคน ในขณะที่วิธีเรียนด้วยตนเองมีผู้ลงทะเบียนเรียน 1,580,394 คน และวิธีเรียนแบบชั้นเรียนมีผู้ลงทะเบียนเรียนเพียง 1,552,573 คน เท่านั้น (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2540:1)

สำหรับการจัดการศึกษาทางไกลในประเทศไทยนั้น แม้จะมีพัฒนาการมากกว่าทศวรรษแล้วก็ตาม ความที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาซึ่งมีข้อจำกัดด้านเศรษฐกิจและสังคมทำให้การจัดการศึกษาทางไกล ยังต้องประสบปัญหาหลัก ๆ อยู่ 3 ประการ คือ

1. ปัญหาของผู้จัด ด้วยนโยบายที่จะพัฒนาชีวิตและสังคมของประชาชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน(กศน.) จึงเปิดให้บริการการเรียนการสอนในวันอาทิตย์ โดยมุ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้ แต่พลาดโอกาสที่จะศึกษาต่อในระบบโรงเรียนเนื่องจากมีภาระในการประกอบอาชีพหรือมีปัญหาอื่น ๆ สามารถเลือกเรียนตามสภาพความพร้อมของตนเอง ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่

เป็นผู้ที่ทำงานและมีรายได้น้อย เมื่อเลือกศึกษาต่อใน กศน.จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายไม่มากนัก ผู้เรียนจะเสียค่าบำรุงการศึกษาภาคเรียนละ 575 บาท สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ 625 บาท สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. 2530 : 1) สำหรับวัตถุประสงค์ในการเปิดการเรียนการสอนระบบวิธีทางไกลนี้ จะเน้นกระบวนการหรือกิจกรรมร้อยละ 60 และเน้นเนื้อหาร้อยละ 40 (คู่มือการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน. 2537 : 7) ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีสถานที่ในการเรียนเหมือนกับระบบการเรียนปกติ เพียงแต่มีสถานที่ในการให้ผู้เรียนมาพบครูประจำกลุ่ม เพื่อที่ครูประจำกลุ่มจะได้แนะนำวิธีการให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองจากเอกสารตำราเรียนและกิจกรรมต่างๆ อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์เรียนรู้และครูผู้สอนคอยดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอยู่ ในการนี้ กศน. จึงได้ประสานงานกับโรงเรียนหรือวัดที่อยู่ใกล้สถานประกอบการต่าง ๆ เช่น โรงงาน โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า ฯลฯ เพื่อขอยืมสถานที่หรือเช่าสถานที่เพื่อใช้ดำเนินการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 วัน แต่อย่างไรก็ดีในความเป็นจริงสถานที่เรียนดังกล่าวไม่ได้เอื้อต่อการเรียนการสอน เพราะเป็นห้องโล่งไม่มีโต๊ะ-เก้าอี้ ไม่มีสื่ออุปกรณ์ในการเรียนการสอน เนื่องจากไม่ได้ยืมจากเจ้าของสถานที่หรือขอยืมแล้วแต่เจ้าของไม่สามารถจะจัดการให้ได้ และ กศน.เองก็ไม่มีงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์

2. ปัญหาของผู้รับบริการ การศึกษาทางไกลเป็นการศึกษาที่ให้อิสระแก่ผู้เรียนมากเป็นพิเศษ ผู้เรียนจะต้องมีวินัยในตนเอง สามารถวางแผนการทำงานและการเรียนไปพร้อม ๆ กันได้ ซึ่งเป็นเรื่องของอุปนิสัยในตนเอง ฉะนั้น อาจจะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการรับสื่อของนักศึกษา เช่น การไม่ได้รับเอกสารทางไปรษณีย์ การไม่มีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ สถานที่และบรรยากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน และทางศูนย์ฯ ไม่มีงบประมาณในการจัดหาสไลด์ วีดิทัศน์ หรือคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ในรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อที่ กศน. ใช้ดำเนินการเรื่องการเรียนการสอนมาตลอดนั้นไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้ โดยเฉพาะการออกอากาศมีข้อจำกัดในด้านคุณภาพของรายการ รูปแบบของรายการและเวลาออกอากาศ (วิริยยุทธ บุญยะไวโรจน์. 2538: 65)

3. ปัญหาของตัวสื่อและเครื่องมือสื่อสาร การผลิตสื่อทางไกลไม่ว่าจะเป็นสื่อประเภทเอกสาร ตำราเรียนหรือสื่อประเภทเทคโนโลยีการศึกษา จำเป็นจะต้องใช้ระยะเวลาในการปรับปรุงบ่อยครั้งให้ทันต่อเหตุการณ์ ประกอบกับการออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อที่สำคัญในการที่จะนำความรู้ไปสู่กลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง ก็ไม่สามารถออกอากาศได้ครอบคลุมหรือมีจุดบอดบางจุด เป็นเหตุให้ประชาชนในจุดนั้นขาดโอกาสที่จะได้รับความรู้และข่าวสารข้อมูลที่จำเป็นให้เท่า-เทียมกับกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประชาชนในจุดนั้น ๆ ด้วย ฉะนั้นในการลงทุนด้านสื่อทั้งทรัพยากรเงิน วัสดุ และสติปัญญา จึงเป็นเรื่องสำคัญและมักเกิดปัญหาอยู่เสมอในด้านคุณภาพและขั้นตอนการผลิต

นอกเหนือจากที่กล่าวยังมีปัญหาเกี่ยวกับหนังสือเรียนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน เนื่องจากเป็นหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่มีภาพประกอบโดยมีแต่รายละเอียดของเนื้อหาวิชาล้วน ๆ ซึ่งในระบบการเรียนการสอน จำเป็นจะต้องมีสื่อการสอน เพราะการใช้สื่อการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้แจ่มแจ้งขึ้น ดึงดูดความสนใจ และทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้นานขึ้น ทำให้เรียนได้ง่ายและเร็วขึ้น (วิรุพห์ สีสภาพุทธิ. 2521: 33-34) โดยเฉพาะสื่อประเภทภาพ เพราะภาพประกอบมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการรับรู้ ช่วยให้เกิดความรู้ความคิดอย่างรวดเร็ว ถ้าไม่มีภาพประกอบ ผู้อ่านต้องอ่านเรื่องราวซ้ำถึงสองครั้งจึงจะเข้าใจ (Smith.1966:27)

ขณะเดียวกันในการเรียน เรื่อง การสนทนา หมวดวิชาภาษาอังกฤษ 2 จะต้องมีการฝึกหัดออกเสียง และฝึกหัดฟังเนื้อเรื่องให้เข้าใจ เพราะการฟังมีอิทธิพลต่อการพูดของบุคคลเป็นอย่างมาก นั่นคือ การได้ยินเสียงจะช่วยให้เกิดการพูดตามได้ชัดเจนด้วย (สุชา จันทรเอม. 2525:51) อย่างไรก็ตามการฟังออกเสียงให้ถูกต้องนั้น จะอาศัยภาพในการสื่อความหมายเพียงอย่างเดียวผู้ฟังอาจไม่เข้าใจดี จึงต้องมีสื่อประเภทเสียง เพื่มาเสริมซึ่งกันและกัน ประกอบกับเทปเสียงมีราคาไม่แพง มีมากมายในท้องตลาด ใช้งานง่าย สามารถหิ้วติดตัวไปทุกหนทุกแห่งได้ง่าย เพราะใช้แบตเตอรี่และมีขนาดเล็ก รวมทั้งยังให้เนื้อหาที่เร้าใจและให้ภาพพจน์ได้ดีกว่าตัวอักษร (วารินทร์ รัตมีพรหม. 2531: 100)

ฉะนั้นเพื่อเลือกสื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์การสอน และสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ประกอบกับคุณสมบัติของสื่อการสอนแต่ละชนิดตามที่กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำรูปภาพและเทปเสียงมาจัดทำเป็นภาพพลิกประกอบเสียงและรูปภาพประกอบคำบรรยาย เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนแก่ผู้เรียน และเพื่อให้การเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้แก้ปัญหาข้างต้น โดยนำบทเรียนโมดูลหรือบทเรียนสำเร็จรูปมาช่วยในการเรียนของนักศึกษา กศน. เพราะบทเรียนโมดูลเป็นสื่อการสอนแบบหนึ่งที่ประกอบด้วยสื่อประสมหลายชนิด อาทิ รูปภาพ เทปประกอบเสียง และเป็นสื่อที่ไม่จำกัดเวลาในการเรียน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์.2523:12) ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกขั้นตอน นอกจากนั้นยังเป็นบทเรียนที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง และเรียนได้เร็วช้าตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยที่ไม่ต้องเสียเวลารอคอยกัน แต่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของบทเรียนนั้นอย่างเคร่งครัดและด้วยความซื่อสัตย์ (ไพโรจน์ เภาใจ. 2520 :48) จึงกล่าวได้ว่าบทเรียนโมดูลเป็นสื่อการสอนประเภทหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการศึกษานอกโรงเรียน เพราะนอกจากจะช่วยเพิ่มความสนใจให้ผู้เรียนแล้ว ยังช่วยในการฝึกฝนความสามารถในการแสวงหาความรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย (สวัสดิ์ ตี๋ชื่น.2540: 40-41) ดิชเนอร์ (Dishner.1973: 6495-A) ได้ใช้บทเรียนโมดูลกับวิชาภาษาศาสตร์ เปรียบเทียบกับการสอนปกติ

เพื่อศึกษาความแตกต่างในด้านความรู้ด้านเนื้อหากับการรับรู้ในการสอน ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนโมดูลสามารถใช้สอนด้วยเวลาน้อยกว่าการสอนตามปกติในเนื้อหาที่เท่ากัน และเดดมอนต์ (Dedmond.1975: 5985-A) ได้ทดลองใช้บทเรียนโมดูลที่ได้ออกแบบขึ้นใช้กับเครื่องเสียงในวิชาการวินิจฉัยการอ่านอย่างไม่เป็นทางการ โดยให้นักศึกษาเรียนจากเครื่องเสียง พบว่าการใช้บทเรียนโมดูลประกอบการสอนมีผลช่วยให้ประสิทธิภาพดีขึ้นและช่วยเสริมสร้างความคิด รวมทั้งมีความสะดวกที่จะให้ผู้เรียนแต่ละคนได้เรียนตามความสามารถของตน นอกจากนั้น อัมพล ชื่อตรง (2526: 59) ได้ทำการวิจัยซึ่งสอดคล้องกันโดยพบว่า บทเรียนโมดูลสามารถลดเวลาเรียนในชั้นเรียนได้ประมาณ 30 % และด้วยคุณลักษณะสำคัญตามที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าบทเรียนโมดูลเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีคุณค่า จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนโมดูล โดยใช้ภาพพลิกประกอบเสียงและภาพประกอบคำบรรยาย เพื่อนำไปแก้ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา กศน.

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนาวิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
กรมการศึกษานอกโรงเรียน

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

ได้บทเรียนโมดูลที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 เพื่อนำไปใช้ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ 2
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนระบบวิธีทางไกล ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
เขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เลือกเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 210 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพ
ของเครื่องมือ ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษาที่เรียนระบบวิธีทางไกล ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เลือกเรียน

หมวดวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 48 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.1 การทดลองครั้งที่ 1 ใช้กลุ่มตัวอย่าง 3 คน

1.2.2 การทดลองครั้งที่ 2 ใช้กลุ่มตัวอย่าง 15 คน

1.2.3 การทดลอง ครั้งที่ 3 ดำเนินการทดลองภาคสนาม (Field tryout) ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 แบ่งเป็น 5 ชุด ได้แก่

2.1 ชุดที่ 1 ประกอบด้วย เนื้อหา 6 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การกล่าวทักทาย
- ตอนที่ 2 การต้อนรับ
- ตอนที่ 3 การกล่าวคำอำลา,
- ตอนที่ 4 การทักทายทางโทรศัพท์
- ตอนที่ 5 การแนะนำให้รู้จัก
- ตอนที่ 6 การเชื้อเชิญ

2.2 ชุดที่ 2 ประกอบด้วย เนื้อหา 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การตั้งคำถามโดยใช้คำจำพวก WH-Questions
- ตอนที่ 2 ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา

2.3 ชุดที่ 3 ประกอบด้วย เนื้อหา 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำขอบคุณ และการกล่าวตอบขอบคุณ
- ตอนที่ 2 การกล่าวคำขอร้อง การกล่าวแสดงความเสียใจ
- ตอนที่ 3 การกล่าวแสดงความยินดี และการกล่าวคำชมเชย

2.4 ชุดที่ 4 ประกอบด้วย เนื้อหา 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำแนะนำ
- ตอนที่ 2 การบอกทิศทาง

2.5 ชุดที่ 5 ประกอบด้วย เนื้อหา 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การแนะนำประเทศไทย
- ตอนที่ 2 การเดินทางในประเทศ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีคำศัพท์ที่ผู้วิจัยใช้ในความหมายเฉพาะดังต่อไปนี้

1. บทเรียนโมดูล (Instructional module) หมายถึง หน่วยการเรียนรู้การสอนที่สำเร็จรูปในตัวเอง มุ่งให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ทั้งนี้มีสื่อการเรียนการสอนช่วยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจประกอบกับมีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ 7 ขั้นตอน คือ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย ความรู้พื้นฐาน การประเมินผลเบื้องต้น กิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลหลังการเรียนรู้ การเรียนซ่อมเสริม สำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ใช้สื่อประกอบให้ผู้เรียนได้เลือกศึกษาอย่างอิสระจาก ภาพพลิกประกอบเสียงหรือรูปภาพประกอบคำบรรยาย เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. การพัฒนาบทเรียนโมดูล หมายถึง การออกแบบและจัดทำบทเรียนโมดูล และนำไปทดลองหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล ให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด 85/85

เลข 85 ตัวแรก หมายถึง ค่าร้อยละเฉลี่ยของจำนวนคำตอบที่ผู้เรียนตอบถูกในการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 85

เลข 85 ตัวหลัง หมายถึง ค่าร้อยละเฉลี่ยของจำนวนคำตอบที่ผู้เรียนตอบถูก ในการทำแบบประเมินผลหลังการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 85

3. ภาพพลิกประกอบเสียง หมายถึง สื่อการเรียนชนิดหนึ่ง que ผู้เรียนจะต้องเลือกเรียน มีลักษณะเป็นภาพวาดการ์ตูน ซึ่งวาดลงในกรอบขนาดต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และกระดานมีขนาดความยาว A5 โดยรูปภาพจะแสดงรายละเอียดของเนื้อเรื่องที่ต่อเนื่องกัน หรือช่วยอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อสร้างความสนใจ และถูกนำมาจัดทำเป็นแผ่น ๆ เรียงซ้อนกัน แล้วนำมาเย็บรวมกันเป็นเล่มเปิดอ่านได้ที่ละแผ่น และนำมาใช้ร่วมกันกับเทปบันทึกเสียงซึ่งผู้เรียนจะต้องเปิดเทปบันทึกเสียงเพื่อฟังเสียงพูด อันเป็นการฝึกพูด ฟัง ฟัง ไปพร้อม ๆ กับการดูภาพในภาพพลิกประกอบกันไป

4. รูปภาพประกอบคำบรรยาย หมายถึง สื่อการเรียนชนิดหนึ่ง que ผู้เรียนจะต้องเลือกเรียน มีลักษณะเป็นภาพวาดการ์ตูน ซึ่งวาดลงในกรอบขนาดต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และกระดานมีขนาดความยาว A5 ซึ่งจะช่วยอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อสร้างความสนใจ และมีตัวหนังสือปรากฏเพื่อบรรยายรายละเอียดหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยทำให้มองเห็นภาพพจน์ได้อย่างชัดเจน สำหรับภาพจะถูกนำมาจัดทำเป็นแผ่น ๆ เรียงซ้อนกัน แล้วนำมาเย็บรวมกันเป็นเล่ม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จัดแบ่งหัวข้อเรื่องไว้ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา
2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับบทเรียนโมดูล
3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับภาพและคำบรรยาย
4. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเทปบันทึกเสียง
5. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
6. เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

หลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

บอร์ก และกอลล์ (Borg and Gall, 1989 : 782) ได้กล่าวถึงหลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาไว้ดังนี้ การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาเป็นการพัฒนาการศึกษา โดยพื้นฐานของการวิจัยเป็นกลยุทธ์หรือวิธีการสำคัญที่นิยมใช้ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาการศึกษาโดยเน้นหลักเหตุผล และตรรกวิทยาเป็นเป้าหมายหลัก คือ ใช้เป็นกระบวนการในการพัฒนา และประเมินผลผลิตทางการศึกษา (Education product) อันหมายรวมถึง หนังสือ วัสดุ อุปกรณ์ทางการศึกษา และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือแม้แต่วิธีการสอน การจัดโปรแกรมทางการศึกษา จุดเน้นหลักของการวิจัยและการพัฒนาในยุคปัจจุบันมักจะถูกจัดให้อยู่ในระดับต้น ๆ ของโปรแกรมการพัฒนาต่าง ๆ เสมอ ซึ่งโปรแกรมต่าง ๆ เหล่านี้จัดได้ว่าเป็นระบบการเรียนรู้ที่ซับซ้อน และจะต้องจัดเตรียมทำวัสดุ อุปกรณ์ และบุคลากรเฉพาะด้านที่เหมาะสม

มนตรี จุฬาวัฒนทล (2537:21-22) ได้กล่าวถึงการวิจัยและพัฒนาไว้ว่า วิทยาการต่าง ๆ ในโลกปัจจุบันมีมากมายและมักได้มาจากการวิจัยค้นคว้าประเทศที่พัฒนาแล้วและมีความเจริญก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่อง มักจะมีความสนใจแสวงหาความรู้ใหม่และภูมิปัญญาใหม่ ๆ ด้วยตนเอง โดยการวิจัยและพัฒนาซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วกันว่า หากต้องการความรู้ใหม่ วิทยาการใหม่ควรจะต้องทำการวิจัยและพัฒนา ความมุ่งหวังของการวิจัยและพัฒนา มักได้แก่ การประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่นั้นให้เกิดประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือสร้างเทคโนโลยีใหม่ หรือ

ผลิตภัณฑ์ใหม่แต่สิ่งที่ต้องคำนึงคือ เทคโนโลยีใหม่ ๆ นั้นมักจะต้องใช้ความพยายามคิดเป็นหลายร้อยพันคน-ปี (Man-year) แต่หากต้องการผลการวิจัยและพัฒนา来帮助ปรับปรุงแก้ไขผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่เดิม เวลาหรือความพยายามที่จำเป็นต้องใช้อาจจะน้อยกว่าการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่

อำนาจ ช่างเรียน (2532 : 24-28) ได้กล่าวถึงการวิจัยและการพัฒนาการศึกษา ไว้ว่า การวิจัยทางการศึกษา มุ่งค้นหาความรู้ใหม่โดยการวิจัยพื้นฐาน หรือมุ่งหมายคำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโดยการวิจัยประยุกต์และตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา แม้ว่าการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา เช่น การวิจัยเปรียบเทียบประสิทธิผลของวิธีการสอนหรืออุปกรณ์การสอน ผู้วิจัยอาจพัฒนาสื่อหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาสำหรับการสอนแต่ละแบบ แต่ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ได้ใช้สำหรับการทดลองสมมุติฐานของการวิจัยแต่ละครั้งเท่านั้น ไม่ได้พัฒนาไปสู่การใช้สำหรับโรงเรียนทั่วไป

ในเรื่องการนำไปใช้ การวิจัยการศึกษามีช่องว่างระหว่างผลการวิจัยกับการนำไปใช้อย่างกว้างขวาง คือ ผลของการวิจัยการศึกษาจำนวนมากอยู่ในตู้ไม่ได้รับการพิจารณานำไปใช้

อย่างไรก็ตามการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา มิใช่สิ่งที่จะทดแทนการวิจัยการศึกษาแต่เป็นเทคนิควิธีที่จะเพิ่มศักยภาพของการวิจัยการศึกษาให้มีผลต่อการศึกษา คือเป็นตัวเชื่อมเพื่อแปลงไปสู่ผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาที่ใช้ประโยชน์ได้จริงโดยทั่วไป

บอร์ก และ กอลล์ (Borg and Gall, 1989 : 784-785) ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของการวิจัยและพัฒนาสื่อไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. การค้นหาและรวบรวมข้อมูล

ขั้นนี้เป็นการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยการสังเกตภาคสนาม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ผลิตภัณฑ์การศึกษาที่กำหนด ถ้ามีความจำเป็นผู้ทำการวิจัยและพัฒนาอาจต้องทำการศึกษาวิจัยขนาดเล็ก เพื่อหาคำตอบซึ่งงานวิจัย และทฤษฎีที่มีอยู่ ไม่สามารถตอบได้ก่อนที่จะเริ่มทำการพัฒนาต่อไป

2. วางแผนวิจัยและพัฒนา ขั้นนี้ประกอบไปด้วย

2.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้ผลิตภัณฑ์

2.2 ประมาณค่าใช้จ่าย กำลังคนและเวลาที่ต้องใช้เพื่อศึกษาหาความเป็นไปได้

2.3 พิจารณาผลสืบเนื่องผลิตภัณฑ์

3. พัฒนารูปแบบขั้นตอนผลิตภัณฑ์

ขั้นนี้เป็นการออกแบบและจัดทำผลิตภัณฑ์การศึกษาตามที่วางแผนไว้ เช่น ถ้าเป็นโครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรอบรมระยะสั้น ก็จะต้องออกแบบหลักสูตร เตรียมวัสดุของหลักสูตร คู่มือผู้ฝึกอบรม เอกสารในการฝึกอบรม และเครื่องมือการประเมินผล

4. ทดลอง หรือทดสอบผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 1

ขั้นนี้เป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบและจัดเตรียมไว้ในขั้น 3 ไปทดลองใช้ เพื่อทดสอบคุณภาพขั้นต้นของผลิตภัณฑ์ในโรงเรียนจำนวน 1 – 3 โรงเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์

5. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 1

ขั้นนี้เป็นการนำข้อมูล และผลการทดลองใช้จากขั้น 4 มาพิจารณาปรับปรุง

6. ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 2

ขั้นนี้เป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองเพื่อทดสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามวัตถุประสงค์ในโรงเรียนจำนวน 5-15 โรงเรียน ประเมินผลเชิงปริมาณในลักษณะ Pre-test กับ Post-test นำผลไปเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของการใช้ผลิตภัณฑ์ อาจมีกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ถ้าจำเป็น

7. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 2

นำข้อมูลและผลการทดลองจากขั้น 6 มาพิจารณาปรับปรุง

8. ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 3

ขั้นนี้เป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุง ไปทดลองเพื่อทดสอบคุณภาพการใช้งาน ของผลิตภัณฑ์โดยผู้ใช้ตามลำพังในโรงเรียนจำนวน 10 – 30 โรงเรียน ประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์

9. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 3 (ครั้งสุดท้าย)

นำข้อมูลจากการทดลองขั้น 8 มาพิจารณาปรับปรุงเพื่อผลิต และเผยแพร่ต่อไป

10. เผยแพร่

ขั้นนี้เป็นการเสนอรายงานเกี่ยวกับผลการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ในที่ประชุม สัมมนาทางวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือส่งไปพิมพ์เผยแพร่ไปใช้ในโรงเรียนต่าง ๆ หรือติดต่อ บริษัทเพื่อผลิตจำหน่ายต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนาสื่อที่พบมากในปัจจุบัน จะเป็นการวิจัยและพัฒนาสื่อให้ได้ประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุง หรือพัฒนาการศึกษาให้ได้แนวทางการศึกษาใหม่ ๆ มีผู้ทำงานวิจัยและพัฒนาไว้หลายท่าน ดังนี้

รัชณีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2533) ได้ทำการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ผลปรากฏว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 96.31/82.80 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

นอกจากนี้ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นช่วยให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น และมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

เนตร หงษ์ไกรเลิศ (2538: 65) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่อง การผลิตและการนำเสนอสไลด์ประกอบเสียงแบบสองเครื่องฉาย ปรากฏว่า บทเรียนโมดูลที่ได้ เป็น 90.8/84.1 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโมดูล ปรากฏว่าผลของการใช้บทเรียนโมดูล ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไพรัตน์ หลวงแนม (2538:68) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนโมดูล เรื่อง การแกะสลักลายหุ่นสูง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยี-ราชมนคล สรุปว่า บทเรียนโมดูลเรื่องการแกะสลักลายหุ่นสูง มีประสิทธิภาพภาคทฤษฎีเท่ากับ 82.96/84.19 ภาคปฏิบัติเท่ากับ 80.07/81.72 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ภาคทฤษฎีเท่ากับ 80/80 ภาคปฏิบัติ 70/70 เป็นไปตามความมุ่งหมาย

ทวี กองศรีมา (2531:83) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนโมดูล เพื่อสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ สำหรับนักศึกษาครู สรุปได้ว่า บทเรียนโมดูลเรื่องกบไสไม้ มีประสิทธิภาพภาคทฤษฎีเท่ากับ 84.58/84.20 ภาคปฏิบัติเท่ากับ 81.33/82.51 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ภาคทฤษฎี 80/80 ภาคปฏิบัติ 70/70 เป็นไปตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

จะเห็นได้ว่าวิจัยและพัฒนาการศึกษา มิใช่สิ่งที่ทดแทนการวิจัยทางการศึกษาแต่เป็นเทคนิควิธีที่จะเพิ่มศักยภาพของการวิจัยการศึกษา ให้มีผลต่อการจัดการทางการศึกษา คือเป็นตัวเชื่อมเพื่อแปลงไปสู่ผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา ที่ใช้ประโยชน์ได้จริงในโรงเรียนทั่วไป ดังนั้น การใช้กลยุทธ์การวิจัยและการพัฒนาทางการศึกษาเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการศึกษาจึงเป็นการใช้ผลจากการวิจัยทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นการวิจัยพื้นฐานหรือการวิจัยประยุกต์ให้เป็นประโยชน์มากขึ้น

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับบทเรียนโมดูล

ในวงการศึกษปัจจุบันนี้ ได้พยายามนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษามากขึ้น (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2517 : 121) ซึ่งความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้นี้เป็นผลโดยตรงจากการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดพื้นฐาน ในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual differences) และจากแนวความคิดในเรื่องนี้ นักการศึกษาจึงพยายามที่จะค้นคว้า เพื่อหาวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคน ได้ประสบความสำเร็จใน

การเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้จึงได้เกิดมีการจัดการสอนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งไม่เหมือนกัน

กระบวนการเรียนการสอนตามเอกัตภาพ (Individualized instruction) นั้น สามารถช่วยให้เด็กที่เรียนช้า บรรลุวัตถุประสงค์หรือประสบความสำเร็จในการเรียน ได้เช่นเดียวกับเด็กที่เรียนเร็วและเด็กเรียนช้าจะมีกำลังใจเรียน ในขณะที่เดียวกันเด็กที่เรียนเร็วจะไม่รู้สึกเบื่อเพราะเวลาไม่ใช่อำนาจกักของการเรียนประเภทนี้ (ลัดดาวัลย์ กัณหสุวรรณ. 2518 : 34)

โมดูลเป็นสื่อการเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนรายบุคคล ที่ถือหลักปรัชญาว่า มนุษย์มีความแตกต่างกันในเรื่อง ภูมิหลัง ประสบการณ์ ลักษณะนิสัย และรูปแบบการเรียนรู้ ฉะนั้น ในเรื่องการเรียนรู้ จึงควรให้ผู้เรียนแต่ละคนมีความก้าวหน้าไป ตามความสามารถของตน (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2528 : 7) ซึ่งการเรียนด้วยบทเรียนโมดูล เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ฝึกการตัดสินใจในการเลือกทำกิจกรรม โดยมีทางเลือกหลาย ๆ ทาง ผู้เรียนสามารถทราบผลการตัดสินใจของตนว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร ซึ่งเป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งในการศึกษาในระบบประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกให้ผู้เรียน รู้จักบังคับตนเอง โดยจะปรับและจัดเวลาเอง ได้ดีที่สุด ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมตนเอง ไม่ใช่ครูเป็นผู้ตัดสินใจ จึงทำให้การใช้เวลาของเขาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพราะผู้เรียนต้องตรวจงานหรือแบบทดสอบของตนเอง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ได้ฝึกฝนและสร้างเสริม ความซื่อสัตย์สุจริตให้กับผู้เรียนเองด้วย (ณรงค์ เทียนส่ง. 2522 : 4) และธำรงค์ดี หมื่นจักร (2523 : 54) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล ทำให้ผู้เรียนก้าวหน้าได้ด้วยอัตราของตน ตามความพร้อมและความสามารถของตนเอง เพราะบทเรียนโมดูล ได้ชี้ให้เห็นว่าเขาทราบว่าควรจะเรียนรู้อะไรบ้าง และชี้ให้เห็นวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์ โดยมีแบบทดสอบที่เตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ประเมินความก้าวหน้าของตนเอง ผู้เรียนที่เก่งแล้ว มีความรู้เรื่องในบางตอนก็ไม่ต้องเรียนซ้ำ ในขณะที่คนอื่นต้องเรียน ซึ่งการเรียนด้วยบทเรียนโมดูลเป็นชุดการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้วิธีการสอนแบบโปรแกรมในรูปของสื่อประสม ปัจจุบันบทเรียนโมดูลมีการจัดขึ้นในหลายสาขาวิชาเพื่อนำไปให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง และใช้เป็นทางเลือกหนึ่งในการเรียนการสอน เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2523 : 12-13)

ความหมายของบทเรียนโมดูล

ลอเรนซ์ (Lawrence. 1973 : 10) กล่าวว่า โมดูลไม่ใช่ตำราเรียนหรือสมุดแบบฝึกหัด แต่เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาจบในตัวเอง สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนเองมากกว่าที่ครูจะใช้ประกอบด้วย สื่อการสอนและกระบวนการเพื่อที่จะช่วยถ่ายทอดเรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่ง

ฮุสตัน และคนอื่น ๆ (Houston and others. 1972 : 2) กล่าวว่า บทเรียนโมดูล คือ บทเรียนที่สำเร็จในตัวเอง มุ่งให้ผู้เรียน เรียนด้วยตนเอง ซึ่งในแต่ละบทเรียนประกอบด้วย

คำสอน สื่อการสอนและกระบวนการที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ประหยัด จิระวรพงศ์ (2522 : 16) และ บุญมี ก้อนทอง (2518 : 22)

องค์การวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO. 1978 : 1) ได้ให้ความหมายของบทเรียนโมดูลไว้ว่า เป็นหน่วยกิจกรรมการเรียนรู้ ในหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม ส่วนโครงการนวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาอาเซียน (APEID. 1975 : 9) ได้ให้คำจำกัดความว่าโมดูล คือหน่วยบทเรียนการสอนสำเร็จรูปในตัวเอง มุ่งให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งในโมดูลแต่ละโมดูล จะมีคำแนะนำ จุดมุ่งหมาย การทดสอบก่อนเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีสื่อการเรียนพร้อมและมีการทดสอบหลังเรียน

ชมพันธุ์ ฤกษ์ชร ณ อยุธยา (2519 : 1) กล่าวว่า โมดูล หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้บทเรียนนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และแสดงสมรรถภาพตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย สอดคล้องกับคำจำกัดความของ อาเรนด์ส และคนอื่น ๆ (Arends and others. 1973 : 6)

กล่าวโดยสรุปได้ว่าบทเรียนโมดูล หมายถึง หน่วยการเรียนรู้ที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองที่จะทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยตัวผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามความสามารถ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ประโยชน์ของบทเรียนโมดูล

อุไรลักษณ์ ศรีประสิทธิ์ (2534 : 39 – 48) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของบทเรียนโมดูล ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนรู้จุดมุ่งหมายของการเรียนชัดเจน ตลอดจนรู้วิธีการบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น เป็นการเพิ่มพูนการสนใจในการเรียน ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำ
2. เป็นประโยชน์ในการบริหารการศึกษา ทำให้การศึกษาเป็นกระบวนการที่ตรวจสอบคุณภาพของการศึกษาได้ ตรวจสอบผลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้สอนได้
3. ผลการเรียนรู้นั้นย่อมต้องการผลการเรียนในทุกพิสัย ซึ่งได้แก่ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ในบทเรียนโมดูลที่ดีต้องพิจารณาในเรื่องนี้ บรรดาสื่อการสอนจะต้องมีหลายประเภท เรียกว่าสื่อประสม (Multimedia) ซึ่งจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และเพิ่มพูนความสมบูรณ์ให้แก่การรับรู้
4. บทเรียนโมดูลจะกำหนดบทบาทของผู้เรียนไว้ชัดเจนว่า ถึงตอนใด จะทำอะไร อย่างไร และลดบทบาทของผู้สอนลงไปเหลือเพียงเป็นผู้ประสานงาน หรือเป็นผู้ชี้แนะแนวทางการเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนแบบ Active Learning
5. เป็นกระบวนการเรียนรู้ครบถ้วนในช่วงเวลากำหนด ผู้เรียนรู้ผลการกระทำของตนเอง เป็นการเสริมแรงการเรียนรู้

6. บทเรียนโมดูลมีกระบวนการที่ครบทั้งระบบ คือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ขบวนการเรียน (กิจกรรมการเรียน – การสอน) และการประเมินผล

7. บทเรียนโมดูลสร้างขึ้นอย่างมีระบบย่อมจะมีประสิทธิภาพ เมื่อได้ผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพมาแล้ว ก็จะได้แม่แบบซึ่งสามารถขยายออกไปได้ เผยแพร่ได้ ทำให้การศึกษามีสื่อใช้เพิ่มขึ้น

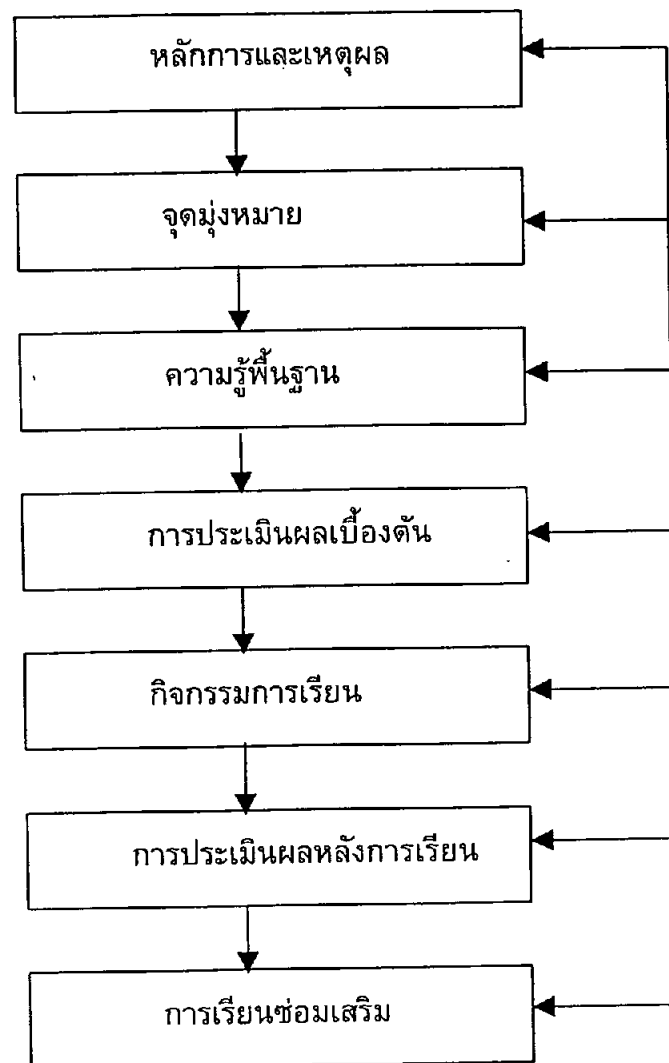
ความแตกต่างระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนโมดูลกับการเรียนการสอนทั่วไป

ลอเรนซ์ (Lawrence. 1973 : 10-12) และวิเศษ ฐุมวรฐายี (2519 : 2) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของบทเรียนโมดูลกับการสอนที่ปฏิบัติโดยทั่วไป สรุปเป็นข้อ ๆ เปรียบเทียบกันได้ดังนี้

แบบทั่วไป	แบบบทเรียนโมดูล
1. ยึดเนื้อหาเป็นหลัก	1. ยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก
2. ยึดเวลาเป็นหลัก	2. ไม่กำหนดเวลา
3. เรียนพร้อมกันทั้งชั้น	3. เรียนเป็นรายบุคคล
4. เรียนตามความต้องการของกลุ่ม	4. เรียนตามความต้องการของแต่ละบุคคล
5. เฉลยแบบฝึกหัดทันทีไม่ได้	5. เฉลยแบบฝึกหัดได้ทันที
6. ใช้หนังสือเรียน / สมุดแบบฝึกหัด	6. ใช้บทเรียนโมดูล เป็นสื่อในการเรียน
7. ใช้ครูสอนแบบบรรยาย และสาธิต	7. ครูเป็นผู้ช่วยในการเขียน
8. จุดประสงค์กว้าง	8. จุดประสงค์เน้นเฉพาะเรื่อง
9. วัดโดยเอาความสามารถของกลุ่มเป็นหลัก	9. ใช้ความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก
10. เน้นที่ผลงาน	10. เน้นที่กระบวนการ
11. ประเมินผลจากเกณฑ์การสอบครั้งสุดท้าย	11. ประเมินผลทุกขั้นตอนในการทำงาน

รูปแบบของบทเรียนโมดูล

บทเรียนโมดูลที่นิยมใช้เป็นรูปแบบการพัฒนาของริฟฟอร์ด วีเบอร์ (Wifford Weber) ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 7 องค์ประกอบ โดยแสดงระบบแบบจำลองของบทเรียนโมดูล ดังที่แสดงในภาพประกอบ 1 (ประหยัด จิระวรพงศ์. 2527 : 290 – 291)

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิส่วนประกอบของบทเรียนโมดูล

1. หลักการและเหตุผล (Rational) เป็นแนวคิดที่อธิบายมูลเหตุทฤษฎีและการปฏิบัติที่จำเป็นสำหรับการศึกษาในเรื่องสั้น ๆ โดยมีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับปัญหาของผู้เรียนและความคาดหวังของหลักสูตร

2. จุดมุ่งหมาย (Objectives) ในบทเรียนโมดูลจะมีจุดมุ่งหมาย 2 ลักษณะที่สัมพันธ์กัน คือ จุดมุ่งหมายทั่วไปสำหรับเชื่อมโยงความคาดหวัง ในความมุ่งหมายของหลักสูตรที่ผู้สอนพึงส่งเสริมให้เกิดขึ้นและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมสำหรับการแสดงออกของผู้เรียนที่ระบุเหตุการณ์และผู้เรียนจะต้องมีประสบการณ์ ซึ่งจุดมุ่งหมายเหล่านี้จะช่วยในด้านการวางแผนการเรียนการสอนและการประเมินผล

3. ความรู้พื้นฐาน (Pre-requisites) โมดูลต้องการความพร้อมด้านประสบการณ์การเรียน

ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษานอกบทเรียนโมดูลใหม่ เช่น ความสามารถในการอ่าน การเข้าใจ คำศัพท์ เป็นต้น อันเป็นพื้นฐานของผู้เรียนที่จะช่วยให้เกิดการเรียนที่สะดวกขึ้น

4. การประเมินผลเบื้องต้น (Pre-assessment) ได้แก่ การสำรวจสมรรถภาพผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มเรียนบทเรียนโมดูล เพื่อที่จะได้จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับส่วนขาดของผู้เรียนหรือการจัดเตรียมสมรรถภาพพื้นฐานให้เสียก่อนที่จะเริ่มเรียน ทั้งนี้เครื่องมือการประเมินผลควรเชื่อถือได้

5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning alternatives) ข้อควรพิจารณาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก็คือ ความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของบทเรียนที่กำหนดไว้ มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง ที่ส่งเสริมผู้เรียนให้มีโอกาสเลือกได้ตามความสามารถ ความสนใจอย่างอิสระ ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทำเทียมกันในการที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย

6. การประเมินผลหลังเรียน (Post-assessment) เป็นการประเมินผลการเรียน เมื่อจบการเรียนรู้ในบทเรียนโมดูลหนึ่ง ๆ หรือบางครั้งกระทำระหว่างการเรียน และหลังการเรียน เพื่อดูว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาสมรรถภาพเพียงใด มีข้อบกพร่องอย่างไร ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจในการปรับปรุงแก้ไข หรือชี้ผลแห่งความสำเร็จของบทเรียนโมดูล สำหรับเครื่องมือการประเมินผลอาจใช้แบบเดียวกับแบบประเมินเบื้องต้นก็ได้

7. การเรียนซ่อมเสริม (Remediation) การช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาสมรรถภาพไปสู่ความสำเร็จของการเรียนที่ดียิ่งขึ้น หลังจากที่ผู้เรียนพบจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องของตน และจุดประสงค์ของการซ่อมเสริมจะเน้นการช่วยเหลือ มิใช่การลงโทษ โดยทั่วไปแล้ววิธีการซ่อมเสริมจะอยู่ที่ดุลยพินิจของผู้สอนที่จะจัดให้ผู้เรียน ซึ่งจะมีการกำหนดไว้ในบทเรียนหรือไม่ก็ได้

เฮนิค และคนอื่น ๆ (Heinich and others. 1990 : 187-788) ได้แบ่งองค์ประกอบของบทเรียนโมดูล ไว้ 7 องค์ประกอบเหมือนกับของ Weber มีบางองค์ประกอบที่ต่างกัน คือ :-

องค์ประกอบที่ 4 ของเฮนิคนั้น เน้นให้ใช้สื่อประสมมาประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะสื่อประสมจะเป็นตัวเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน

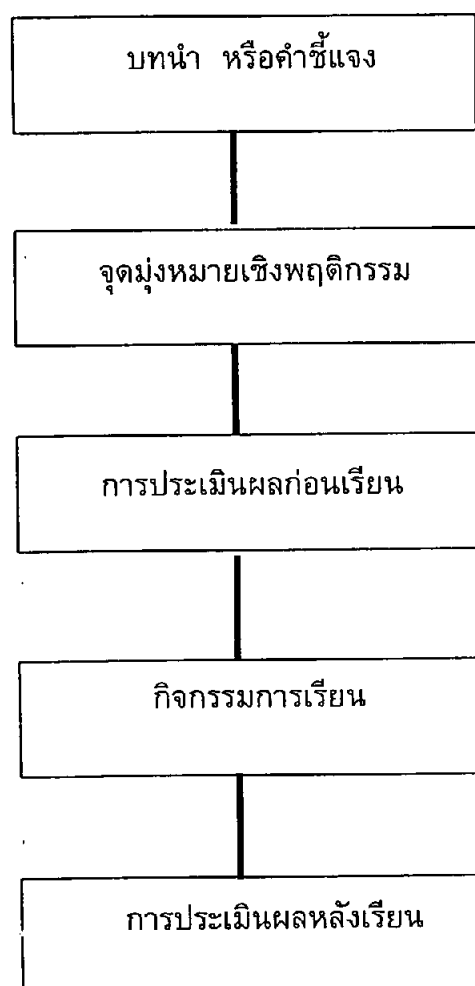
องค์ประกอบที่ 6 เป็นส่วนที่เพิ่มจากองค์ประกอบของ Weber คือเป็นส่วนที่ทดสอบเพื่อทบทวนความรู้เมื่อเรียนจบแต่ละหน่วย (Self test) ต่างจากแบบประเมินผล Post -test

ส่วนของเฮนิคนั้น ขาดองค์ประกอบในการซ่อมเสริม

อย่างก็ตามไม่ได้มีข้อกำหนดตายตัวว่า ทุก ๆ บทเรียนโมดูลจะต้องมีส่วนประกอบเหล่านี้ อยู่ด้วยทุกรายการ ทั้งนี้การจะมีส่วนประกอบส่วนหนึ่งส่วนใด ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของการสอนตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของโครงสร้างของเนื้อหาวิชา ในบทเรียนโมดูลนั้น ๆ อีกประการหนึ่ง ส่วนประกอบของบทเรียนโมดูลในสถาบันแต่ละแห่ง ก็จะมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป ดังนั้น ลักษณะของบทเรียนโมดูลจะเป็นอย่างไรจึงอยู่ที่ว่าผู้สร้างบทเรียนโมดูล จะยึดแบบใดเป็นแนวของการสร้างบทเรียนโมดูลนั้น

จากรูปแบบของบทเรียนโมดูล ตามที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า บทเรียนโมดูล หรือหน่วยการเรียนการสอนที่นิยมใช้กันนั้นประกอบด้วยส่วนสำคัญพื้นฐาน 5 ประการ คือ

1. บทนำ หรือคำชี้แจง
2. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
3. การประเมินผลก่อนการเรียน
4. กิจกรรมการเรียน
5. การประเมินผลหลังเรียน

ภาพประกอบ 2 ส่วนสำคัญพื้นฐานของบทเรียนโมดูล

การสร้างบทเรียนโมดูล

การสร้างบทเรียนโมดูล ตามที่ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520 : 48-53) กำหนดไว้ใช้แบบจำลองระบบ ตามแผนจุฬา โดยแบ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญ 10 ขั้นตอน คือ :-

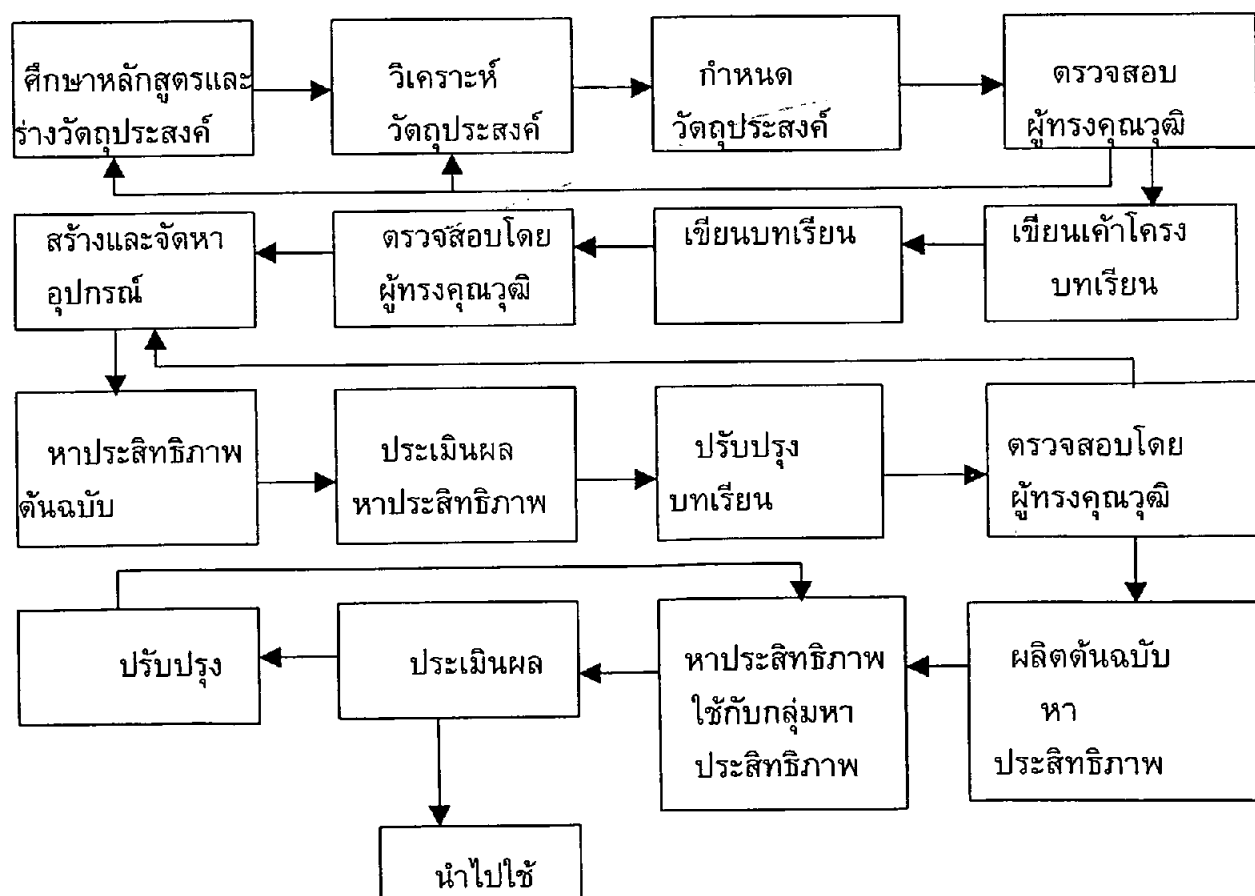
1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เห็นเหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอนแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ ในหนึ่งสัปดาห์ หรือหนึ่งครั้ง ๆ ละ 1-2 ชั่วโมง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตนเองว่าในการสอนแต่ละหน่วย ควรให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนอะไรบ้าง แล้วกำหนดหัวเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการ มโนทัศน์และหลักการที่กำหนดขึ้น ต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปรวมแนวคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการหาเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง โดยคิดเป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อน แล้วจึงเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือก และการผลิตสื่อการสอน "กิจกรรมการเรียนรู้" หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลอง เล่นเกมส์ ฯลฯ
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในชุดที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ
9. หาประสิทธิภาพหน่วยการสอน เพื่อเป็นการประกันว่าหน่วยการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์จึงต้องคำนึง "กระบวนการ" และ "ผลลัพธ์"
10. การใช้หน่วยการสอน หน่วยการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของหน่วยการสอน และตามระดับการศึกษา

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต (2525 : 34-36) ได้สรุปขั้นตอนในการสร้างหน่วยบทเรียนโมดูลไว้ดังนี้

1. กำหนดผู้เรียนและเลือกหัวเรื่อง
2. เลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่อง
3. วางแผนในการสร้างหน่วยการเรียนรู้

4. ตั้งจุดมุ่งหมายของหน่วยการเรียนรู้
5. เลือกกิจกรรมให้ผู้เรียนกระทำ
6. กำหนดรูปแบบและส่วนประกอบที่สำคัญของหน่วยการเรียนรู้
7. เขียนต้นร่างของหน่วยการเรียนรู้
8. ทบทวนแก้ไข
9. ทดลองกับกลุ่ม 2 คน นำมาปรับปรุงแก้ไข
10. ทดลองกับกลุ่มทดลอง 6 คน นำมาปรับปรุงแก้ไข
11. พิมพ์หน่วยบทเรียนโมดูลฉบับสมบูรณ์

จากแนวคิดของนักการศึกษา จะสังเกตได้ว่ากระบวนการในการสร้างบทเรียนโมดูลทุก ๆ ขั้นตอนล้วนแต่มีความสำคัญทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียน นั้นนับว่าเป็นขั้นเริ่มต้นที่สำคัญ เพราะถ้าหากผิดพลาดตั้งแต่ขั้นนี้แล้ว จะส่งผลไปสู่ขั้นตอนต่าง ๆ ต่อไป ชูลตัน และคณะ (Houston) ได้เขียนแผนภาพ (Flow chart) แสดงการสร้างบทเรียนโมดูลไว้ดังนี้ (Houston and others.1972 : 76)

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการสร้างบทเรียนโมดูล

เกณฑ์ประเมินผลบทเรียนโมดูล

ในการประเมินผลลักษณะของบทเรียนโมดูลนั้น มหาวิทยาลัยฟลอริดาได้เสนอเกณฑ์ในการพิจารณาว่า บทเรียนโมดูลที่ดี ควรมีลักษณะตามเกณฑ์ไม่น้อยกว่า 3 ใน 10 ข้อต่อไปนี้ (Florida Department of Education. 1970 : 29)

1. ควรชี้เฉพาะถึงทักษะ หรือกลุ่มทักษะได้อย่างชัดเจน
2. ควรมีลักษณะค่อนข้างสั้น และควรจะหลีกเลี่ยงลักษณะจัดแบบสมุดปฏิบัติการ (Workbook) อย่างน้อยที่สุดบทเรียนโมดูลควรจะทำให้การใช้เวลาว่างของนักเรียนเป็นไปอย่างเหมาะสม
3. ควรมีลักษณะของการสอนตัวเอง (Self-teaching) ไม่ว่าจะเป็นการเรียนตามลำพัง การเรียนสองคน หรือเป็นกลุ่มย่อย และไม่ควรรจะต้องให้ผู้สอน มาแสดงเป็นผู้ให้ข้อมูลอีก
4. ควรรวมกระบวนการวัดตามวัตถุประสงค์ไว้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการกระทำด้วยตนเอง หรือใช้เวลาสังเกตของผู้ร่วมงาน หรือทั้งสองลักษณะรวมกัน
5. ควรรวบรวมเอกสารอ้างอิงที่แนะไว้สำหรับการอ่านที่กว้างขวางออกไป หรือแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทักษะนั้น ถ้าเป็นการเหมาะสมก็ควรรวบรวมข้อเสนอแนะพิเศษสำหรับกิจกรรมและการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้อง
6. ควรมีทางเลือกของกิจกรรมซึ่งนักเรียนอาจเลือกกระทำได้หลาย ๆ ทาง
7. ควรระบุรายละเอียดว่านักเรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียนได้อย่างไร
8. ควรมีความผสมผสานและกลมกลืนกัน ระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ
9. ควรมุ่งไปสู่สภาพที่แท้จริง ให้นักเรียนเข้าร่วมในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองโดยตรง และโดยฉับพลันทันที
10. บทเรียนโมดูลควรมีลักษณะที่กระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล

คำนี้ ภูมิปัญญา (2530 : 6-7) กล่าวถึงการสร้างบทเรียนโมดูลว่า ก่อนที่จะนำไปใช้ควรมีการทดลอง แก้ไขปรับปรุงให้ได้มาตรฐานเสียก่อน เพื่อจะได้ทราบว่าบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นมีคุณภาพเพียงใดและยังมีข้อบกพร่องใดบ้าง ที่สมควรแก้ไขปรับปรุง ดังนั้น การประเมินผลขั้นนี้ไม่ใช่เป็นการประเมินผลตัวบทเรียนโดยตรง ส่วนเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนนั้นใช้วิธีเดียวกับการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอื่น ๆ ด้วย กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น 90/90 หรือ 85/85 หรือ 75/75 การกำหนดค่าประสิทธิภาพของบทเรียนมิใช่ตั้งขึ้นเองตามความพอใจของผู้สร้างบทเรียน แต่จะพิจารณาตามลักษณะของวิชา ซึ่งโดยปกติวิชาที่เป็นความรู้ความจริง มักตั้งเกณฑ์ 90/90 หรือ 85/85 (ถ้าเป็นวิชาทักษะอาจต่ำกว่านี้)

เกณฑ์ 85/85 มีลักษณะดังนี้

ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนคำตอบที่ผู้เรียนตอบถูกในการทำแบบฝึกหัด
ปฏิบัติการระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 85

85 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนคำตอบที่ผู้เรียนตอบถูกในการทำแบบประเมิน
ผลหลังการเรียน คิดเป็นร้อยละ 85

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล

1. งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นวิทยานิพนธ์หรือปริญาานิพนธ์ของนิสิตในระดับปริญญาโท ซึ่ง
เป็นการเปรียบเทียบกับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยมักจะปรากฏว่า การใช้บทเรียนโมดูลได้
ผลดีกว่าการสอนตามปกติ ในที่นี้ขอเสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับบทเรียนโมดูลพอเป็นแนวทาง
ดังต่อไปนี้

ในปี พ.ศ. 2519 ชีระ จิตต์จนะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอน
วิชาวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ไฟฟ้า โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนตาม
ปกติ พบว่า ผลการเรียนรู้โมดูลให้ผลการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ และนักเรียนส่วนใหญ่
มีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียนโมดูล

ในปี พ.ศ. 2521 ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการ
สอนปกติ” ผลปรากฏว่า บทเรียนโมดูลทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนปกติ
และส่งเสริมลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่าการสอนตามปกติเช่นกัน

ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษนั้น ส่วนใหญ่พบว่าเป็นงานวิจัยของการ
สร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในขณะที่เดียวกันจากการสำรวจและค้นคว้า พบว่ายังไม่มียาน
วิจัยของบทเรียนโมดูลที่เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษเลย ในที่นี้ขอยกตัวอย่างงานวิจัยเกี่ยวกับ
ภาษาอังกฤษ ดังนี้

รุจา เถาว์วงศ์ (2524:45-47) “การสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
เรื่องคำที่เป็นคำถาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการ
สอนที่สร้างขึ้น ปรากฏว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการหา
ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1 แสดงว่าการเรียนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ช่วยให้
นักเรียนมีความรู้ในเรื่องคำที่เป็นคำถามเพิ่มมากขึ้น

สุรัตน์ ยุทธเสรี (2526 :บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับ

การสอนตามคู่มือครูภาษาอังกฤษ” กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนครนายกวิทยาคมจังหวัดนครนายก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 (มินิคอร์ส 14 คาบ) กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูงในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิตรา กันธวงศ์ (2534 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง “การสร้าง ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนต่ำ” พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.65/80.15 ซึ่งเป็นชุดการสอนที่สามารถช่วยให้ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ เกิดการเรียนรู้ได้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับบทเรียนโมดูลในต่างประเทศนั้น ได้ศึกษาข้อมูลที่น่าสนใจดังนี้

มัวร์แมน (Murman. 1972 : 1593-A) ศึกษาแนวโน้มและคุณภาพของวิธีสอน 2 แบบ คือ การสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนตามปกติ ที่โรงเรียนมัธยมแฮสติง รัฐเนบราสกา โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน ครู ผู้ปกครองและศิษย์เก่าของโรงเรียนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่านักเรียนที่เรียนจากบทเรียนโมดูล มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเดล (Dale. 1974 : 6481-A) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาการทดลองเกี่ยวกับเด็ก ของนักเรียนระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนโมดูลสูงกว่านักศึกษาที่เรียนตามปกติ เช่นเดียวกับการศึกษาของแบลคเบอร์ (Blackburn. 1975 : 724-A) ที่ได้ทดลองใช้บทเรียนโมดูลและการสอนปกติ กับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีแห่งมหาวิทยาลัยฟลอริดา จำนวน 29 คน กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้บทเรียนโมดูล กลุ่มควบคุม สอนโดยการบรรยาย การอภิปรายและการศึกษานอกสถานที่ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษากลุ่มทดลองสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับการวิจัยของแอนเดอร์สัน (Anderson. 1975 : 2119-A) ซึ่งปรากฏผลเช่นเดียวกันคือ การศึกษาทดลองสอนวิชาวิทยาศาสตร์ด้วยบทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ พบว่ากลุ่มที่ใช้ บทเรียนโมดูลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุม ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

ตามที่ได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับบทเรียนโมดูลในต่างประเทศ พบว่านอกจากส่งเสริมเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว บทเรียนโมดูลยังมีประสิทธิภาพในกระบวนการเรียนการสอนด้านอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งนับว่าเป็นเทคนิควิธีสอนที่มีคุณภาพอย่างหนึ่ง

จากผลการวิจัยทั้งในและนอกประเทศ จะเห็นว่าบทเรียนโมดูลสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนด้วยตนเองเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าในบางโอกาส การเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล จะไม่แตกต่างจากการสอนปกติ บทเรียนโมดูลก็ยังได้รับความสนใจจากผู้เรียน และผู้เรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วยบทเรียนโมดูลอีกด้วย และหากบทเรียนโมดูลได้รับการแก้ไขปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา จะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยหวังว่าผู้สอนที่สามารถเลือกใช้บทเรียนโมดูล เป็นสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ความมุ่งหมายและสถานการณ์แล้ว จะใช้บทเรียนโมดูลเป็นส่วนช่วยในการเรียนการสอนได้อย่างดียิ่ง ดังนั้น จึงควรที่จะสร้างบทเรียนโมดูลให้หลากหลายมากยิ่งขึ้นกับบทเรียนที่เหมาะสม

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับภาพและคำบรรยาย

เอกสารเกี่ยวกับภาพ

การเรียนด้วยภาพเรียนได้ง่ายและสนุก ทั้งยังเรียกร้องความสนใจ เกิดการเชื่อมโยงประสบการณ์ทำให้จำได้รวดเร็ว และไม่ลืม (กิตติกร มีทรัพย์ และกาญจนา คำสุวรรณ. 2521 : 73) ผู้วิจัยเห็นว่าเอกสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวกับรูปภาพก็สามารถนำมาประกอบเป็นข้อความคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้เช่นกัน โดยแบ่งออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ลักษณะภาพที่ดี การที่เราจะนำรูปภาพมาใช้ในการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงลักษณะต่าง ๆ ของรูปภาพนั้นให้สอดคล้องกับเนื้อหาและบรรลู่วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนมากที่สุด วิททิช และ ชูลเลอร์ (Wittich and Schuller. 1973:106 – 110) ได้สรุปลักษณะภาพที่ดีไว้ 4 ลักษณะ คือ

1.1 การจัดองค์ประกอบดี (Good composition) โดยมีความสมดุลย์ของภาพ มีตำแหน่งและทิศทางของเส้นต่าง ๆ และมีการให้แสง เงา สีดี มีจุดสนใจภายในภาพ ซึ่งจุดสนใจนี้มักไม่นิยม วางไว้ตรงกลางภาพ ภาพบางภาพอาจจะไม่มีจุดสนใจ เช่น ภาพฝูงชน ภาพรูปทรงเรขาคณิต เพราะรูปเหล่านี้จะให้ผลทางด้านวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นการแสดงออกมากกว่าแสดงรายละเอียดต่าง ๆ

1.2 สื่อความหมายโดยชัดเจน (Clear communication) โดยผู้ออกแบบภาพจะต้องจำกัดวงลงไปอีกว่า อะไรคือสิ่งที่ต้องการนำไปบอกผู้ดูแล้วก็ควบคุมให้เป็นไปตามที่ต้องการ เช่นเดียวกับวิธีที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักถ่ายภาพที่ดีจะวางแผนมุกกล้องเพื่อที่จะได้ภาพที่แสดงความคิดเพียงความคิดเดียว และตัดรายละเอียดต่าง ๆ ที่ไม่สำคัญสำหรับความคิดนั้น ๆ ออกไป ทำให้ได้ภาพที่ดูง่าย ขนาดใหญ่และชัดเจน

1.3 มีสีที่เห็นจริงเห็นจัง (Effective color) สีที่ใช้ในภาพสำหรับเด็กโดยทั่วไปควรเป็นสีที่ตรงกับความจริงและเป็นสีธรรมชาติ คุณค่าของสีธรรมชาติได้แก่สีแท้ของสีแดง น้ำเงิน เขียว และม่วง และสีอ่อนของสีที่กล่าวมานี้

1.4 ภาพมีความตัดกันและคมชัด (Good contrast and sharpness) รูปภาพที่สำคัญของภาพไม่ชัดเด่นขึ้นจากพื้นหลัง จะทำให้ภาพนั้นแลดู “แบบ” การให้แสงการเปิดหน้ากล้อง และการแก้ไขจะทำให้ภาพมีความตัดกันยิ่งขึ้น แลดูน่าสนใจ และเพิ่มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การเลือกภาพ แนวในการพิจารณาเลือกภาพนั้น สมพงษ์ ศิริเจริญ และคนอื่น ๆ (2506:66-67) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้ คือ

2.1 ใช้รูปภาพตรงตามจุดประสงค์ของเนื้อเรื่อง

2.2 ใช้ภาพที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน

2.3 ใช้รูปภาพที่ตรงกับความเป็นจริง

2.4 รูปภาพนั้นต้องมีเรื่องสำคัญเพียงเรื่องเดียว

2.5 รูปภาพนั้นควรมีสื่อสัมผัสจะช่วยให้การเรียนรู้เท่านั้น เพราะภาพขาว-ดำ บางครั้งอาจดีกว่าภาพสีได้

2.6 เลือกรูปภาพที่ชัดเจน จัดวางรูปได้อย่างน่าสนใจ

2.7 ใช้รูปภาพที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะผู้ดูต่างก็เห็นสิ่งที่อยู่ในภาพได้ต่างกันไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ ภูมิหลัง ประสบการณ์เดิม ความรู้สึกส่วนตัว ทักษะ และวุฒิภาวะของแต่ละคน

3. การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ ในด้านความชอบของเด็กต่อลักษณะภาพต่าง ๆ นั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้หลายท่าน ในระดับชั้นและวัยต่างๆ กันไป ซึ่งปรากฏผลออกมาต่าง ๆ กันดังนี้ ในระดับประถมศึกษาตอนต้น

สุนันท์ จุฑะสร (2515 : 99) ได้วิเคราะห์ความสำคัญของภาพประกอบหนังสือแบบเรียน ที่มีต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในประเทศไทย พบว่า เด็กในวัยนี้ชอบภาพวาดหยาบ ๆ ที่สร้างจินตนาการ มีขนาดใหญ่ และมีสีสันสะดุดตา เพื่อสร้างความสนใจ

ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย

วุฒิ แตรสังข์ (2514 : 77 – 80) ได้ทำการวิจัยเพื่อทราบว่า นักเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนปลายมีความชอบอย่างไรต่อแบบต่าง ๆ ของภาพสีของภาพ และขนาดของภาพ โดยใช้ภาพประกอบแบบเรียน พบว่า

1. แบบ ชอบภาพถ่ายมากที่สุด
2. สี ชอบภาพหลายสีแบบธรรมชาติเป็นลำดับที่หนึ่ง
3. ขนาด ชอบภาพขนาดใหญ่และขนาดกลางมากกว่าภาพขนาดเล็ก
4. แบบและสี ชอบภาพถ่ายสีธรรมชาติมากที่สุด
5. แบบและขนาด ชอบภาพถ่ายขนาดใหญ่ที่สุด

จันทร์เพ็ญ ไทยประยูร (2510: 96-97) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลที่ได้จากการสอนโดยใช้ภาพสีและขาวดำในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า

1. นักเรียนจำรายละเอียดจากภาพสีได้เร็วกว่า มากกว่า และนานกว่าภาพขาวดำ
2. นักเรียนชอบภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ เพราะภาพสีให้ความสบายตา มองเห็นเด่นชัดกว่าภาพขาวดำ และนักเรียนเสนอแนะให้ระบายสีภาพประกอบการสอนเป็นพวกสีเข้ม สีสด และสะดุดตามากกว่าสีอ่อน

ต่อมา จินตนา ยันตรศาสตร์ (2515:57) ก็ได้ทำการศึกษาค้นคว้าผลการศึกษาการเรียนวิทยาศาสตร์ โดยใช้ภาพสามชนิด คือ ภาพสีตามธรรมชาติ ภาพลายเส้นขาวดำอย่างง่าย และภาพขาวดำ แสดงรายละเอียดประกอบการสอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอีก และพบว่า การเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ภาพสีตามธรรมชาติประกอบการสอนได้ผลดีกว่านักเรียนที่ใช้ภาพลายเส้นขาวดำอย่างง่ายประกอบการสอน มีผลการเรียนดีกว่านักเรียนที่ใช้ภาพขาวดำ แสดงรายละเอียดประกอบการสอน ส่วนในด้านเกี่ยวกับความคิดเห็น นักเรียนชอบภาพสีตามธรรมชาติมากกว่าภาพขาวดำ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ จันทร ไทยประยูร ดังกล่าวข้างต้น

นอกจากนั้น พิรุณ ภาสุภักดิ์ (2513 : 100) ยังได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการสร้างภาพประกอบหนังสือแบบเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏผลว่า

1. นักเรียนชอบภาพวาดเหมือนของจริง (True – to – life drawing) มากกว่าภาพถ่าย (Photograph) เพราะภาพวาดเน้นรายละเอียดชัดเจนได้ดีกว่าภาพถ่าย
 2. นักเรียนชอบภาพหลายสีตามธรรมชาติมากกว่าภาพสีขาวดำ เพราะสีทำให้เกิดความเข้าใจง่ายขึ้น
 3. นักเรียนชอบภาพวาดเหมือนของจริงที่มีสีตามธรรมชาติมากที่สุด
- ส่วนในต่างประเทศก็ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับความชอบนี้ไว้เช่นกัน ทั้งในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา

ในระดับชั้นอนุบาล

อัมสเตอร์ดัม (Amsden.1960 : 309-312) ได้ศึกษาเพื่อทราบว่า เด็กชอบภาพลักษณะใด มากน้อยต่างกันอย่างไร โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนอนุบาล อายุ 3-5 ปี ปรากฏว่า

1. เด็กอายุระหว่าง 3 - 5 ปี ชอบภาพที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน
2. เด็กทั้งชายและหญิง ทั้งที่อ่านหนังสือเก่งและไม่เก่งต่างเลือกภาพลักษณะเดียวกัน
3. ภาพสีแบบธรรมชาติได้รับความสนใจมากกว่าภาพ 2 - 3 สี

ในระดับชั้นประถมศึกษา

ฟลอเรนซ์ (Florence. 1924 : 119 - 126) ได้ทำการวิจัยในความพอใจของเด็กที่มีต่อรูปภาพ โดยสำรวจจากเด็กในระดับชั้นที่ 5, 6 , 7 จำนวน 939 คน พบว่า

1. เด็กส่วนมากมีความโน้มเอียงในการชอบภาพแบบเดียวกัน
2. เด็กชอบภาพเกี่ยวกับ คน สถานที่ และเหตุการณ์ที่คุ้นเคยกับเขา
3. แม้จะเป็นภาพที่ยังไม่เคยเห็น แต่เด็กได้เคยฟังเรื่องราวมาก่อนก็จะสนใจมาก
4. เด็กชอบภาพที่มีขนาดใหญ่ ชัดเจน และเป็นภาพที่สามารถเข้าใจได้ง่าย

5. การเล่าเรื่องที่มีรูปภาพประกอบ จะเพิ่มพูนความสนใจได้มาก

และนอกจากนั้น เฟรนช์ (French. 1952 : 90-95) ยังได้ทำการศึกษาว่า เด็กชอบภาพที่มีลักษณะซับซ้อน หรือภาพที่มีลักษณะง่าย ๆ และภาพที่เด็กชอบนั้นมีลักษณะเหมือนกับภาพที่ผู้ใหญ่ชอบหรือไม่ โดยทำการศึกษากับเด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษาชั้นต่าง ๆ ผลปรากฏว่า ครูชอบภาพที่มีลักษณะซับซ้อนมากกว่าภาพง่าย ๆ ส่วนเด็กเกรด 1 ซึ่งมีอายุ 6 ขวบ ชอบภาพที่มีลักษณะง่าย ๆ และยิ่งมีอายุสูงขึ้นก็จะชอบภาพที่มีลักษณะซับซ้อนมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นเด็กที่มีฐานะวัฒนธรรมต่างกันก็เลือกภาพลักษณะเดียวกัน

ซึ่งจากการวิจัยด้านความชอบภาพดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่า เด็กต่างวัยกันก็ย่อมชอบภาพแตกต่างกันไปตามวัยต่าง ๆ และเด็กกับผู้ใหญ่ก็ชอบภาพในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปด้วยเช่นกัน

ส่วนในการศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของการสื่อความหมาย โดยใช้ภาพประกอบนั้น สเปนดิ้ง (Spaulding. 1960 : 45) ได้ทำการศึกษาเพื่อทราบถึงประสิทธิภาพของการสื่อความหมายโดยใช้ภาพประกอบ โดยทำการศึกษากับผู้ใหญ่ในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกา พบว่า ผลสรุปได้ดังนี้

1. เฉพาะตัวภาพประกอบเองนั้นไม่มีคุณค่าทางการศึกษาอะไรเลย และยังอาจจะทำให้เกิดไปสนใจในเรื่องได้ ถ้าหากว่าเนื้อหาของภาพมิได้เขียนขึ้นโดยคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้ที่ต้องการจะให้อ่าน

2. ภาพประกอบที่มุ่งหมายจะให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความคิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพมาก ถ้า (ก) จำนวนสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้อ่านจำเป็นต้องได้เห็นเพื่อที่จะเข้าใจได้ถูกต้องนั้น ควรมีน้อยที่สุด (ข) จำนวนกริยาอาการต่าง ๆ ในภาพที่จำเป็นในการที่จะช่วยให้เข้าใจภาพนั้นได้ถูกต้องควรมีน้อยที่สุด และ (ค) สิ่งต่าง ๆ และกริยาอาการที่แสดงในภาพต้องแสดงอย่างเป็นจริงเป็นจังตรงกับความจริง และไม่ทำให้เกิดความเข้าใจที่คลุมเครือ หรือผู้อ่านต้องไปคิดต่อเอาเอง

3. สีที่ใช้ในภาพประกอบเป็นการเพิ่มความสนใจในภาพนั้นแก่ผู้อ่าน แต่ถ้าสีที่ใช้ในภาพนั้นไม่เหมือนความเป็นจริง และไม่เหมาะสมแล้ว สีก็อาจจะทำให้อ่านไปสนใจในเรื่องอื่นได้

4. คำอธิบายภาพ ซึ่งโดยทั่ว ๆ ไป แล้วมักจะช่วยให้คำอธิบายเพิ่มขึ้นแก่สิ่งซึ่งยากที่จะแสดงด้วยภาพได้ เช่น สุขภาพ ความมั่งคั่ง เป็นต้น และตามปกติแล้วคำอธิบายไม่ควรนำมาอธิบายภาพประกอบ แต่ควรใช้เพื่อสรุปย่อ ๆ ขยายความ เชื่อมโยงและทำให้ความหมายของภาพประกอบนั้นกว้างขวางยิ่งขึ้นมากกว่า

และเขายังได้สรุปผลพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาพไว้ดังต่อไปนี้ (Brown. 1959:

415)

1. รูปภาพเป็นเครื่องมือที่ใช้ดึงดูดความสนใจอย่างได้ผล
2. รูปภาพช่วยให้ผู้อ่านตีความหมายและจดจำเนื้อหาได้ดี

3. ผู้อ่านจะตีความหมายของภาพตามประสบการณ์เดิมของเขา ดังนั้นผู้สอนจะต้องพิจารณาภูมิหลัง และประสบการณ์ของผู้ดูก่อนที่จะเลือกภาพมาใช้ในการสอนนั้น ๆ เสมอ

4. เพื่อให้เกิดผลดี เนื้อหาของรูปภาพ ควรจะสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน และความสนใจของผู้ดูด้วย

5. ควรจัดลำดับของรูปภาพเสียก่อน เพื่อที่จะไม่ให้ผู้ดูภาพเกิดความขัดแย้งขณะที่ดูภาพ

ทั้งนี้จากการศึกษาเกี่ยวกับภาพในคุณลักษณะต่าง ๆ แสดงให้ผู้วิจัยเห็นว่าภาพเป็นสื่อชนิดหนึ่ง ที่สามารถให้การเรียนรู้ หลาย ๆ ด้าน ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญต่อการวิจัยครั้งนี้มาก

คำบรรยาย

หมายถึง การบรรยายเรื่อง บรรยายฉากและรายละเอียด หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้มองเห็นภาพพจน์ได้อย่างชัดเจน

การเขียนแบบบรรยายนั้น เป็นการบรรยายให้ผู้อ่านได้รู้จักสิ่งต่าง ๆ อาจจะเป็นเรื่องที่อยู่รอบตัว หรือสภาพท้องถิ่นเป็นการใช้คำง่ายสำหรับเด็ก ในการเขียนบรรยายผู้เขียนไม่ควรนำตัวเองหรือผู้อ่านเข้าไปปะปนในเรื่องที่บรรยาย

ส่วนการใช้ภาษาในการพูดบรรยายนั้น ควรเลือกใช้คำง่าย ๆ เข้าใจได้แจ่มแจ้งชัดเจน ประโยคไม่ควรยาวนัก การใช้ประโยคที่ยาวมากจะทำให้ผู้ฟังงุนงงตามไม่ทัน อาจพลาดจุดสำคัญของเรื่องไปได้ นอกจากนั้นผู้ฟังอาจเบื่อหน่ายถ้าผู้พูดใช้คำศัพท์ยากเกินไป ถ้าจำเป็นต้องใช้ศัพท์วิชาการก็ควรอธิบายสั้น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ฟังเข้าใจ ควรเลือกระดับคำพูดให้เหมาะสมกับผู้ฟังและโอกาสด้วย คำสแลงหรือคำล้อเลียนต่าง ๆ แม้ในบางครั้งจะช่วยให้ผู้ฟังสนุกสนานและเป็นกันเองมากขึ้น แต่จะต้องระวังและเลือกใช้ให้ดี (ชลธิรา กลัดอยู่ และคนอื่น ๆ 2517 : 124 - 125)

บทสนทนา

ในการบันทึกเสียงการพูดแบบสนทนานั้น จะต้องเขียนบทสนทนาขึ้นก่อนตามเนื้อหาของเรื่อง และให้เหมาะสมกับภาพด้วย เปลื้อง ณ นคร (2507 : 132) ได้กล่าวถึงบทสนทนาว่า คือถ้อยคำที่ตัวละครใช้พูดคุยกัน ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องพันกับการดำเนินเรื่องและฉากด้วย และบทสนทนามีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะทำให้อ่านเข้าใจรายละเอียดในเรื่องนั้นการเขียนบทสนทนาจึงไม่ควรลืมว่า ตัวละครนั้นคือใคร มีความรู้สึก และอารมณ์อย่างไร ในขณะสนทนา

โดยทั่วไปแล้วบทสนทนาที่มีจะมีลักษณะดังนี้

1. มีความเป็นธรรมชาติ คือมีลักษณะสมจริงกับชีวิตจริงมากที่สุด

2. บทสนทนาที่ดีจะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงระดับการศึกษา อายุ สภาพสังคมและเพศ เป็นต้น

3. มีความคงที่ คือบทสนทนาจะต้องสอดคล้องต่อเนื่องกันตลอดเรื่อง เพื่อให้การเล่าเรื่องนั้นเป็นไปโดยราบรื่นสม่ำเสมอ

ข้อความระว่าง คือ อย่าให้การสนทนาเป็นปาฐกถาหรือการอภิปรายไป ต้องเป็นการพูดคุยกันธรรมดา เป็นธรรมชาติในเรื่องที่เป็นสาระ เพื่อเป็นการรักษาความสนใจของผู้ฟังควรเพิ่มเกิดซ้ำขึ้น และประสบการณ์ส่วนตัวเข้าไปด้วย พยายามหลีกเลี่ยงรายละเอียดที่ไม่สำคัญและผู้ฟังไม่รู้จักรู้อุดตรงไปตรงมาอย่างอ้อมค้อมให้เข้าใจแจ่มแจ้งได้ทันที ถ้ามีตัวเลขมาก ๆ ควรใช้ตัวเลขถ้วน ๆ โดยประมาณ (ชม ภูมิภาค. 2524 : 137 - 138)

ชรอท (บริษัทโกดัก (ประเทศไทย) จำกัด 2519 : 243) ผู้เชี่ยวชาญแห่งบริษัทโกดัก ได้กล่าวถึงลักษณะของคำบรรยายในสื่อเทปบันทึกเสียงโดยทั่ว ๆ ไปว่า คำบรรยายเป็นสื่อที่เชื่อมโยงภาพที่นำมาบันทึกเข้าไว้ด้วยกัน จึงสมควรที่จะเน้นคำพูดในที่บางแห่งให้นักแนและเล่าเรื่องให้กระชับ คำบรรยายที่ดีนั้นควรเป็นถ้อยคำง่าย ๆ สั้น ๆ และพุ่งตรงเข้าสู่เป้าหมายมิชักช้า

อนึ่ง ถ้าพิจารณาในแง่การตีความหมายคำบรรยายของผู้รับสารแล้ว จะเห็นว่าเวลาเราติดต่อสื่อสารความหมายกันนั้น เราไม่เพียงสนองตอบกับคำที่เราได้ยินเท่านั้น เรายังตีความหมายคำที่ได้ยินไปพร้อมกัน คิดไปพร้อมกันด้วยเสมอ พยายามที่จะวิเคราะห์ไปถึงเนื้อหาความหมายที่แท้จริงของผู้พูด (โสภา ชูพิกุลชัย และ อรทัย ชื่นมณูชัย. ม.ป.ป. : 117) และคำ ๆ เดียวกันอาจมีความหมายได้ต่างกัน เมื่อนำมาใช้ต่างวาระ ต่างบุคคล (โสภา ชูพิกุลชัย และ อรทัย ชื่นมณูชัย. ม.ป.ป. : 114) เราอาจใช้คำว่า “เก้าอี้” เพื่อหมายถึงสิ่งที่ใช้สำหรับนั่งก็ได้หรือเป็นอาวุธ หรือเป็นชื่อเพลง หรือเป็นโต๊ะชั่วคราวก็ได้ ทั้งนี้ ความหมายจะขึ้นอยู่กับการใช้ด้วย ส่วนการตีความ-หมายของคำนั้นก็ทำได้หลายมุมกว้างขวางมาก มีหลายคำที่มีความหมายในตัวมันเองหลายอย่าง ซึ่งความหมายเหล่านี้จะสะท้อนถึงประสบการณ์ต่าง ๆ ของตัวคนเราที่เกี่ยวข้องกับคำเหล่านั้นดังที่ มากาเรต มีท (Magaret Mead) ได้ยกตัวอย่างว่า ประสบการณ์ของชายหญิงในวัฒนธรรมของเธอนั้นมีลักษณะต่างกันจนแม้ต่อคำว่า “แม่” คำว่า “ความรัก” คำว่า “แต่งงาน” ก็มีความหมายและก่อให้เกิดความรู้สึกแก่คนทั้งสองเพศแตกต่างกัน (โสภา ชูพิกุลชัย และ อรทัย ชื่นมณูชัย. ม.ป.ป. : 112)

นอกจากนั้นกลุ่มคนในตำแหน่งสถานภาพต่าง ๆ เช่น นักเรียน ศิลปิน หรือแม่แต่ขโมยต่างก็มีภาษาเฉพาะใช้กันในหมู่ของพวกตน (โสภา ชูพิกุลชัย และ อรทัย ชื่นมณูชัย. ม.ป.ป. : 124) ภาษาเฉพาะต่างก็เป็นผลิตผลมาจากประสบการณ์ร่วมกันของสมาชิกทั้งหลายภายในกลุ่มจึงช่วยทำให้การต่อสื่อสารความหมายของกลุ่มในเรื่องซึ่งเป็นความสนใจร่วมกันได้สะดวกรวดเร็วและง่ายเข้า (โสภา ชูพิกุลชัย และ อรทัย ชื่นมณูชัย. ม.ป.ป. : 125)

ส่วนในแง่ความจำกัดคำที่ใช้ในภาษานั้น ศาสตราจารย์ เคนเนต ฮิกบี (Kenneth Higbee) อาจารย์จิตวิทยา แห่งมหาวิทยาลัย บริกแฮม ยัง ในสหรัฐอเมริกา (กิติกร มีทรัพย์ และ

กาญจนา คำสุวรรณ 2521 : 57 – 58) ได้กล่าวไว้ดีกว่า คนเราจะจำอะไรได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นมีความหมายสำหรับเรา ถ้ามันไม่มีความหมายก็ยากที่จะเรียนหรือจดจำ ของที่มีความหมายมากเพียงใด ก็ง่ายที่จะจำเพียงนั้น คำที่มีความหมายก็ยากที่จะเรียกหรือจดจำ ของที่มีความหมายมากเพียงใด ก็ง่ายที่จะจำเพียงนั้น คำที่มีความหมายก็เหมือนกัน จำง่ายกว่าคำที่หาความหมายไม่ได้ กล่าวได้ว่า สิ่งที่มีความหมายทุกระดับ มีผลต่อการจดจำของผู้คนเป็นอันมาก และวิธีทำให้คำมีความหมายนั้นมีหลายวิธี วิธีหนึ่งก็คือทำให้คำนั้นเป็นคำที่คุ้นเคย ซึ่งการจะทำให้เป็นคำที่คุ้นเคยนั้น ถ้าเราเคยรู้และมีประสบการณ์แต่หนหลังมามาก เราจะจำได้ง่ายขึ้น และจำได้ถูกต้องมากกว่าด้วย

ฉะนั้นลักษณะคำบรรยายประกอบเทปบันทึกเสียง นอกจากจะมีลักษณะเป็นถ้อยคำง่าย ๆ สั้น ๆ แล้ว ก็น่าจะเป็นคำที่ผู้ดูคุ้นเคยอยู่ เพื่อผลดีในการตีความหมายที่ถูกต้อง และสามารถจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้รวดเร็ว

งานวิจัยเกี่ยวกับภาพและคำบรรยาย

รูปภาพแม้จะมีประโยชน์ในการเรียนการสอนอยู่หลายประการ แต่การนำรูปภาพมาใช้ จำเป็นจะต้องอาศัยข้อความหรือคำบรรยายประกอบ เพื่อจะสามารถถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ จากรูปภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สมพงษ์ ศิริเจริญ. 2506 : 70 - 72) นอกจากนั้น ลาเนอร์ (Larner. 1968 :3) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับภาพเป็นอุปกรณ์ประกอบการสอน และได้สรุปไว้ว่า เฉพาะตัวรูปภาพเองไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ หรือกระตุ้นอารมณ์และความทรงจำเลย รูปภาพจะมีคุณค่าในการเรียนก็ต่อเมื่อครูได้นำมาประกอบการอธิบายควบคู่ไปด้วย นอกจากนี้แล้วได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับภาพและคำบรรยายในรูปแบบต่าง ๆ

พงษ์สวัสดิ์ ลาภบุญเรือง (2516 : 40 - 43) ทำการศึกษาอัตราเร็วของการเรียนรู้ และความคงทนในการจำในการใช้ภาพที่มีลักษณะพลอบ และขู่ คู่กับข้อความที่มีลักษณะ พลอบ และขู่ โดยทำการทดลองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า การใช้ภาพพลอบคู่กับข้อความพลอบ มีอัตราเร็วของการเรียนรู้สูงกว่าการใช้ภาพขู่คู่กับข้อความขู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับเชื่อมั่น .05 แต่ในด้านความคงทนในการจำปรากฏว่า การใช้ภาพและข้อความทั้งสองลักษณะไม่แตกต่างกัน

ต่อมา สมสิทธิ์ จิตรสถาพร (2523 : 55 - 56) ได้ทำการศึกษาวิจัย การใช้ภาพและข้อความชนิดต่าง ๆ ในการโฆษณาต่อต้านยาเสพติดให้โทษ โดยทำการทดลองกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ผลจากการวิจัย พบว่า การใช้ภาพโฆษณากับข้อความที่มีลักษณะขู่ ทำให้อัตราเร็วของการเรียนรู้สูงกว่าการใช้ข้อความที่มีลักษณะพลอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในการใช้ภาพถ่ายเหมือนจริง ภาพถ่ายบิดเบือน ภาพเขียนเหมือนจริง ภาพเขียนบิดเบือน และภาพการ์ตูน ไม่มีผลทำให้ปริมาณการเรียนรู้ และอัตราเร็วของการเรียนรู้ต่างกัน และภาพที่มีลักษณะพลอบกับลักษณะขู่ ไม่มีผลทำให้ปริมาณการเรียนรู้และอัตราเร็วของการ

เรียนรู้แตกต่างกัน แต่ผู้วิจัยพบว่า ข้อความที่มีลักษณะปလอบและข้อความที่ลักษณะขู่ มีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับภาพที่มีลักษณะปลอบและขู่ต่ออัตราเร็วของการเรียนรู้ โดยภาพที่มีลักษณะขู่ ประกอบกับข้อความที่มีลักษณะขู่ จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ในเวลาที่น้อยที่สุด

วชิราวดี เพชรไทย (2524 : 44 - 48) ได้ทำการศึกษาใช้รูปแบบคำบรรยายต่าง ๆ ประกอบสไลด์เทป โดยทดลองกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 120 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ผลจากการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียน ที่เรียนจากการใช้การบรรยายแบบ บรรยาย ให้ผลดีกว่านักเรียนที่เรียนจากการใช้การบรรยายแบบบรรยายร่วมกับสนทนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนจากการใช้การบรรยายแบบบรรยาย กับนักเรียนที่เรียนจากการใช้การบรรยายแบบสนทนา และนักเรียนที่เรียนจากการใช้การบรรยายแบบสนทนากับ นักเรียนที่เรียนจากการใช้การบรรยายแบบบรรยาย ร่วมกับสนทนาไม่แตกต่างกัน

ส่วนการวิจัยของ สุวรรณี เลื่องยศสื่อชากุล (2524 : 28 - 29) ได้ทำการศึกษาวิจัยการใช้คำบรรยายประกอบสไลด์สองรูปแบบ คือ คำบรรยายที่มีเนื้อหาคำบรรยายเต็มตรงตามภาพ และคำบรรยายที่ลดเนื้อหาคำบรรยาย ส่วนที่ซ้ำกับเนื้อหาของภาพ โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 60 คน จากผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนจากสไลด์เทป ที่มีเนื้อหาคำบรรยายเต็มตรงตามภาพและนักเรียนที่เรียนจากสไลด์เทปที่ลดเนื้อหาคำบรรยาย ส่วนที่ซ้ำกับเนื้อหาของภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และในปีเดียวกันนี้ อัมพร จันทรมาศ (2524 : 61 - 64) ได้ทำการศึกษาการเสนอ สไลด์แบบภาพประสม โดยใช้ภาพแทนคำบรรยายเสริมกับนักเรียนในระดับมัธยมปีที่ 1 จำนวน 90 คน 3 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน ผลจากการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่เรียนจากบทเรียนสไลด์แบบภาพประสมไม่ลดคำบรรยายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากบทเรียนสไลด์แบบภาพประสมลดคำบรรยาย และสไลด์ปกติ ส่วนผลจากการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนสไลด์แบบภาพประสมลดคำบรรยาย กับนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนสไลด์ปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

สำหรับการวิจัยในต่างประเทศ อัลเลน (1960) ได้กล่าวถึงงานวิจัยของบัทส์ (1956) และเวอร์จิส (1954) เกี่ยวกับการเรียนรู้จากการใช้คำบรรยายของสไลด์เทปว่า นักเรียนที่ดูจากสไลด์เทป ที่มีคำบรรยายเป็นรูปคำบอกเล่าหรือคำสั่งจะทำข้อทดสอบได้ดีกว่ากลุ่มที่ดูจากสไลด์เทปที่มีคำบรรยายในรูปคำถาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (เบรื่อง กุมุท 2519 : 66)

เบรื่อง กุมุท (1969 : 124) ได้ทำการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตปริญญาโท กับเด็กนักเรียนเกรด 8 กลุ่มละ 22 คน เป็นกลุ่มทดลองมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบว่า ภาพกับคำบรรยายที่มีเนื้อหาทำนายดีและไม่ทำนายดี เมื่อเข้าคู่กันในลักษณะต่าง ๆ แล้วจะมีผลต่อการเรียนรู้ และความจำเป็นอย่างไร เครื่องมือทดลองได้แก่ภาพและคำบรรยาย 16 คู่ ซึ่งมีลักษณะทำนายดีกับไม่ทำนายดี ในการทดลองได้นำ

ภาพกับคำบรรยายมาจับคู่กัน เป็นลักษณะต่าง ๆ คือ ภาพนำยีนดีคู่กับคำบรรยายนำยีนดี ภาพนำยีนดีคู่กับคำบรรยายไม่นำยีนดี ภาพไม่นำยีนดีคู่กับคำไม่นำยีนดี และภาพไม่นำยีนดีคู่กับคำนำยีนดีคู่กับคำบรรยายไม่นำยีนดี แล้วนำภาพและคำคู่กันไปให้กลุ่มตัวอย่างดู เพื่อเรียนภาพและคำแต่ละคู่ แล้วหาอัตราเร็วในการเรียนรู้และความยาวนานในการจำภาพนั้น ๆ ปรากฏผลโดยสรุปผลที่น่าสนใจคือ ภาพทั้งที่นำยีนดีและไม่นำยีนดี เมื่อคู่กับคำที่นำยีนดีแล้ว ทำให้การเรียนรู้ได้พอ ๆ กัน ถ้านำภาพและคำที่ไม่นำยีนดีทั้งคู่มาจับคู่กันจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ช้าที่สุดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความจำถ้าเป็นการจำในระยะสั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจำได้พอ ๆ กัน ไม่ว่าภาพกับคำจะจับคู่กันในลักษณะใด ถ้าเป็นการจำในระยะยาว ภาพทั้งสองลักษณะเมื่อคู่กับคำที่ไม่นำยีนดีแล้ว จะช่วยให้จำได้มากที่สุด

จากการวิจัยที่กล่าวมาแล้วนี้แสดงให้เห็นได้ว่า ในการนำรูปภาพและข้อความหรือคำบรรยายลักษณะต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น เมื่อการนำรูปภาพมาใช้ต้องอาศัยข้อความหรือคำบรรยายประกอบเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ เนื้อหาจากรูปภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการนำรูปภาพมาใช้ในการเรียนการสอน จึงนอกจากจะต้องพิจารณา ลักษณะรูปแบบของภาพแล้ว ยังจำเป็นจะต้องพิจารณารูปแบบของคำบรรยาย ที่จะนำมาใช้ ประกอบกับรูปภาพนั้นด้วย เพราะการเสนอสื่อสองชนิดในลักษณะนี้ ถ้าช่องทางหนึ่งได้รับการเสริมจากอีกช่องทางหนึ่ง จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้มาก (Schramme. 195 : 147)

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับเทปบันทึกเสียง

สื่อประเภทเทปบันทึกเสียง สื่อประเภทนี้สามารถบันทึกหรือลบเสียงได้ ใช้และเก็บรักษาได้ง่าย จึงเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง มีทั้งเป็น Cassette, Cartridge และ Reel tape

เดล (Dale. 1955 : 297 - 298) กล่าวถึงคุณสมบัติของสื่อประเภทนี้

1. เป็นสื่อที่สามารถทำการสื่อความหมายสองทิศทาง (Two-way communication) โดยการหยุดเทปแล้วเปิดโอกาสให้ซักถาม เมื่ออธิบายเป็นที่เข้าใจดีแล้ว สามารถเปิดฟังต่อไปด้วย
2. เป็นสื่อสามารถจัดปัญหาเรื่องตารางออกอากาศของวิทยุกับตารางเรียนในชั้นเรียนได้ โดยที่สามารถนำไปใช้ทุกเมื่อที่ต้องการ
3. เป็นสื่อที่สามารถเปิดรับฟังซ้ำได้ หรือเปิดฟังทบทวนได้ และสามารถใช้ในการประเมินผล เช่น กิจกรรมในห้องปฏิบัติการทางภาษา (Language laboratory)
4. เทปสามารถเป็นหลักฐานเสมือนหนังสืออ้างอิง เมื่อนักศึกษาต้องการทบทวนหรือค้นหาข้อมูลที่บันทึกในเทป
5. สามารถอัดบันทึกเป็นภาษาต่าง ๆ แล้วเปิดผ่านหูฟังให้นักศึกษาต่างภาษาฟังขณะฝึกหรือสาธิตได้พร้อม ๆ กัน

เทปบันทึกเสียงนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนได้หลายทางด้วยกัน เช่น(สมพงษ์ ศิริเจริญ. และคนอื่น ๆ. 2506 : 391 - 392)

1. บันทึกรายการที่น่าสนใจจากวิทยุ
2. บันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ของท้องถิ่น
3. สัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพ
4. ฝึกฝนเกี่ยวกับการพูด
5. แก้ไข การอ่าน หรือช่วยในการฝึกที่ต้องกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ
6. บันทึกคำกล่าวสุนทรพจน์ที่น่าสนใจ และการแสดงต่าง ๆ
7. บันทึกการอภิปรายและการวิจารณ์ต่าง ๆ
8. เตรียมการประชุม หรือรายการที่จะออกทางวิทยุ
9. ประกอบการเรียนภาษาต่างประเทศ
10. ศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
11. แสดงกิจกรรมของชั้นเรียนให้ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบในการประชุม ระหว่างครูและผู้ปกครองนักเรียน

12. ใช้ฝึกอาชีพกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ละคร ดนตรี ฯลฯ
13. บันทึกข่าวเหตุการณ์ประจำวันที่สำคัญ ๆ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ
14. เรียนดนตรี และฝึกการฟังดนตรี

เกติณี โชติกเสถียร (2523 : 242) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทปบันทึกเสียงในการเรียนการสอน คือ

1. ใช้บันทึกเหตุการณ์ข่าวเพลง คำปราศรัย การปาฐกถาและสิ่งที่น่าสนใจเพื่อนำมาเปิดให้ผู้เรียนฟังในชั้นเรียน

2. บันทึกบทเรียนที่มีบันทึกไว้ก่อนแล้ว มาใช้เป็นอุปกรณ์การสอน
3. ใช้สัมภาษณ์บุคลากรหรือนักเรียนเกี่ยวกับการแนะแนวการเรียน เป็นต้น
4. ใช้บันทึกเสียงประกอบการสอน สไลด์ फिल्मสตริป และวัสดุอื่น ๆ
5. ใช้ฝึกฝนเกี่ยวกับการเรียนภาษาโดยเฉพาะใช้เป็นประโยชน์ในห้องปฏิบัติการภาษา
6. ใช้บันทึกเสียงเพลงเพื่อนำมาเปิดให้ผู้เรียนฟังขณะกำลังเรียนปฏิบัติวิชาศิลป

พลศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์

งานวิจัยเกี่ยวกับเทปบันทึกเสียง (Tape recorder)

1. งานวิจัยในประเทศ

กำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2525 : สัมภาษณ์) ให้ความเห็นว่า เทปบันทึกเสียงเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมาก งานสอนที่ต้องการให้ผู้เรียนใช้ในการสนทนา สั้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย ยิ่งสมัยปัจจุบันรูปแบบของเทปเปลี่ยนรูปให้เล็กและเบาลงคุณภาพเสียงดีขึ้นยิ่งทำให้น่าใช้ยิ่งขึ้น

ชูชาติ พิทักษากร (2526 : สัมภาษณ์) กล่าวว่าเทปบันทึกเสียงสมัยก่อน บันทึกเสียงได้คุณภาพไม่เหมือนเสียงจริง แต่เทปบันทึกเสียงสมัยปัจจุบันสามารถบันทึกเสียงได้อย่างแยกไม่ออกว่าเสียงใดเป็นเสียงจริง ๆ เสียงใดเป็นเสียงจากเทปบันทึกเสียง จึงเห็นว่าการนำเทปบันทึกเสียงมาใช้สอนก็จะมีประสิทธิภาพด้านเสียงไม่ผิดเพี้ยน เหมาะที่จะนำมาใช้ประกอบการสอน

ศิลป สกุลสิงห์ (2526 : สัมภาษณ์) ให้ความเห็นว่าการใช้เทปบันทึกเสียงประกอบการสอนมีผลดีมากกว่าผลเสีย เพราะเทปบันทึกเสียงสามารถบันทึกเสียงในม้วนเทปเล็ก ๆ ได้ มาประกอบการสอนได้ นอกจากนั้นยังสามารถช่วยผ่อนแรงครูผู้สอนได้อย่างดีอีกด้วย

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

จาก European research on z-v adis part II ฮาวิสัน (Harrison.1966 : 70 - 99) รวบรวมไว้ ดังนี้

ไวต์แมนน์ (Weidmann. 1961) ได้ศึกษาการใช้เทปบันทึกเสียง ณ โรงเรียนฮินเตอร์ดอร์ท (Hintersdort) กับโรงเรียนรวมชั้น (One-room school) กับนักเรียนระดับวัยต่าง ๆ กัน โดยเตรียมเทปในวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ธรรมชาติศึกษา ภาษาศาสตร์ การสะกดคำ (Spelling) การเขียน และคณิตศาสตร์ ใช้ครูสาขาต่าง ๆ เหล่านี้เตรียมบทเรียนบันทึกเทป 100 ท่อน แบ่งเทปเป็น 8 ระดับ มีอุปกรณ์ประกอบเช่น ฟิช ภาพ แผนที่ เอกสาร ประกอบบทเรียนระดับ 1 - 4 มีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่วนระดับ 5 - 8 ใช้เทปกับเอกสารเท่านั้น ผลการทดลองพบว่า ช่วยลดความผิดในการสะกดคำดีกว่าการสอนแบบปกติประมาณ 50%

คิวนอท (Guenot. 1964) ได้ศึกษาการใช้วิธีการทางโสตทัศนศึกษาในการสอนภาษาอังกฤษ แก่นักศึกษาผู้ใหญ่ ผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ โดยบันทึกบทเรียนลงเทป และใช้คู่กับฟิล์มสตริป เฉพาะในห้องเรียนหลังจากเรียนในห้อง นักศึกษาจะเข้าศึกษาในห้องปฏิบัติการทางภาษา ผลปรากฏว่าวิธีการนี้ปรากฏผลดี และมีการพัฒนาพฤติกรรมด้านการเลียนแบบและด้านการออกเสียง

ฟอรัคส์นิง (Forskning. 1962) ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษโดยไม่ใช้ตำรา โดยใช้เทปบันทึกเสียงแทนในการฝึกภาษาร่วมกับภาพประกอบ พบว่า นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 7 - 11 ปี จะพัฒนาภาษาเพิ่มขึ้นตามอายุ

อะวีโซ และเวน (Aviso and Wien. 1958) ศึกษาการใช้เทปบันทึกเสียงในการสอนภาษาต่างประเทศ กับนักศึกษาระดับ 6 - 7 จำนวน 2516 คน (ชาย 674 และหญิง 1842 คน) ผลปรากฏเป็นผลดีในการพัฒนาด้านภาษา โดยเฉพาะเด็กอายุ 12 หรือ 13 ขวบ)

โฮฟไมสเตอร์ (Hofmeister. 1973 : 50) ได้ทำการวิจัยกับเด็กที่มีความผิดปกติ 3 กลุ่ม คือ 1. เด็กเรียนช้าจากห้องเรียนปกติ 2. เด็กที่มี I.Q. ระหว่าง 50 - 75 และ 3. เด็กที่มี I.Q. ระหว่าง 35 - 50 เรียนกับบทเรียนโปรแกรมแบบ Audio-tutorial programming ใน 3 กลุ่มวิชา คือ ความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ การสะกดคำ และภาษาพื้นฐานก่อนเข้าเรียน ผลการวิจัยพบว่า Audio tutor programming (บันทึกเสียงครูลงเทป) ผู้รับการฝึกสามารถเปิดเทปฟังหลังการฝึกทุกเมื่อ จนกว่าจะลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และชำนาญ ผลปรากฏจากการใช้วิธีนี้สรุปได้ดังนี้

1. ลดปัญหาการควบคุมการฝึก
2. ช่วยให้ผู้รับการฝึก สอบผ่านด้วยปริมาณสูงและคะแนนดี (80 %)
3. ช่วยลดเวลาการฝึก (50%)
4. ช่วยลดปริมาณผู้ทำการฝึก และเวลาฝึกด้วยผู้ฝึก (80%)
5. เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้รับการฝึกเป็นอย่างดี

เปรีอง กุมุท (2519 : 68 - 70) ได้รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับวิทยุและการบันทึกเสียง ดังต่อไปนี้

โพแฟม (Popham. 1961 : 109 - 118) สอนการวิจัยทางการศึกษาแก่นิสิตระดับปริญญาโท โดยใช้การบรรยายใส่เทปเป็นอนุกรม ผสมกับการอภิปรายที่อาจารย์เป็นผู้นำ เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มทดลองนี้กับกลุ่มที่สอน โดยวิธีบรรยายแบบธรรมดา และอภิปรายกันด้วย ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน และโพแฟม (1962) ซึ่งให้กลุ่มทดลองเรียนจากการอภิปรายที่มีนักศึกษา เป็นผู้นำการอภิปรายร่วมกับการบรรยาย โดยเทปบันทึกเสียง ผลก็ปรากฏอย่างเดิมคือ ไม่พบว่ามีผลแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมในการทดลอง ครั้งหลังนี้ทดลองระดับมหาวิทยาลัยในวิชาหลักการมัธยมศึกษา

พิคเรล เนลด์ และกิปซัน (Pickrel, Neidt & Gibson. 1958 : 81 - 93) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาสเปน โดยครูผู้สอนเป็นครูประจำชั้นธรรมดาที่ไม่เคยมีความรู้หรือการศึกษาภาษาสเปนมาก่อน แต่ใช้เครื่องบันทึกเสียงมาช่วย ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นเรียนกับครูที่เคยฝึกภาษาสเปนมาแล้ว ปรากฏว่าวิธีทั้ง 2 นี้ ไม่มีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการเปรียบเทียบ ผลที่ได้จากนักเรียนสุ่มมาจากกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากนักเรียนทั้งหมด การเปรียบเทียบกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง 4 ชุด ปรากฏว่า 3 ชุด แสดงว่ากลุ่มควบคุมเรียนได้ดีกว่า

โมลสตัด (Moldstad. 1955 : 150 - 162) กล่าวถึงการวิจัยของลอร์จ ซึ่งได้วิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในวิชาฝรั่งเศส ระหว่างนักเรียนที่ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา กับไม่ใช้ห้อง

ปฏิบัติการทางภาษา ผลปรากฏว่านักเรียนเกรด 9 ซึ่งเรียนภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น กลุ่มที่เรียนโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา มีความคล่องทางภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนเกรด 10 และ 11 กลุ่มที่ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา มีความสามารถที่จะเข้าใจภาษาพูดฝรั่งเศสได้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้อย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนการวิจัยพื้นฐานและวิธีใช้ไม่ปรากฏว่ามีอยู่ที่ใดบ้าง (เปรี๊ยะ กุมุท. 2519 : 70)

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

เอกสารเกี่ยวกับการฟัง

โดยที่การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การสนทนา นั้น จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ฟังเพื่อเกิด การรับรู้ และการรับรู้จะส่งผลให้เกิดความจดจำ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพูดสนทนาต่อไป ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องกล่าวถึงสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับการฟังโดยมีดังต่อไปนี้

การฟัง หมายถึง การใช้สมาธิและความตั้งใจที่จะจับประเด็นของสิ่งที่ได้ยิน การฟังตาม ความหมายดังกล่าวนี้ต้องอาศัยกระบวนการที่สำคัญ 3 ประการ คือ (กิตติยวดี บุญชื้อ. 2520 : 82; อ้างอิงจาก พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข. 2524 : 27)

1. Hearing การได้ยิน เป็นกระบวนการรับรู้ทางดสดชั้นแรกของการฟัง
2. Listening เมื่อหูรับสัญญาณเสียงเข้าไปแล้วจะส่งไปยังสมองตามลำดับขั้น เพื่อแปล ความหมายของเสียงที่ได้ยิน ในขั้นนี้ต้องใช้สมาธิและความตั้งใจอย่างจริงจัง
3. Auding เป็นกระบวนการขั้นสูงของการฟัง คือ นอกจากจะรู้ความหมายของเสียงที่ได้ยินแล้วยังต้องทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และรู้จักประเมินคุณค่าว่าควรเชื่อถือเพียงใด แล้วจึง แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบไปตามที่ต้องการ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การฟังนั้นเริ่มต้นจากการได้ยินเสียงแล้วจึงรับรู้ เข้าใจคิดและนำไปใช้ ประโยชน์ เป็นกระบวนการที่เป็นขั้นตอน

เบอร์น (Burns. 1971 : 83) ได้แยกประเภทการฟังไว้ดังนี้

1. การฟังอย่างนิยมชมชอบ (Appreciational) ผู้ฟังจะได้รับทั้งความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเกิดความรู้สึกไปตามเรื่องที่ฟัง
2. การฟังเพื่อเอาสาระสำคัญ (Informational) ผู้ฟังตั้งใจฟังเพื่อจดจำสิ่งที่ได้ฟังอย่างละเอียด สามารถตอบคำถาม ทำตามขั้นตอนของคำอธิบายหรือคำสั่ง ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และจับใจความ สำคัญได้
3. การฟังอย่างพิเคราะห์ (Critical) ผู้ฟังสามารถแยกแยะสิ่งที่ฟังได้ว่าอะไรเป็นข้อ คิดเห็น อะไรเป็นข้อเท็จจริง และเข้าถึงความต้องการของผู้พูด

การฟังมีอิทธิพลต่อการพูดของบุคคลเป็นอย่างมาก นั่นคือ การได้ยินเสียงจะช่วยให้เกิด การพูดตามได้ชัดเจนด้วย (สุชา จันทร์อม. 2525 : 51) และการฟังเป็นทักษะทางภาษาที่มี

ความสำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เป็นทักษะที่สามารถสอนกันได้ด้วยวิธีการที่เป็นลำดับเป็นขั้นตอน ซึ่งเป็นคำกล่าวของ ทูโทโล (Tutolo. 1977 : 265)

สมิท (Smith. 1973 : 64) ได้กล่าวว่า “เด็กต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเสียงน่านาชาติ เด็กไม่รู้ว่าจะไรที่ควรฟังหรือจะฟังอย่างไร ฉะนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องสอนฟัง” และเขาได้อ้างถึงความสำคัญของการสอนฟังของ Central new york school study council ไว้ดังนี้

1. เด็กในชั้นประถมเรียนรู้รายละเอียดต่าง ๆ โดยการฟัง ถ้าเราสอนฟังโดยตรงเราก็จะพัฒนาคุณภาพของการเรียน
2. เด็กตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรียนรู้โดยตรงทันทีจากการฟังได้ดีกว่าการอ่าน เพราะเด็กในระดับชั้นต้น ๆ นี้ยังไม่มีทักษะการอ่าน
3. การฟังเป็นวิธีการที่ดีที่จะสอนเด็กเรียนซ้ำ แต่เด็กเรียนซ้ำมิได้หมายความว่า จะต้องด้อยในการฟัง

เฟอร์เนส (Furness. 1957 : 307) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการฟังและการอ่านว่ามีลักษณะคล้ายกัน คือ ความเข้าใจจะต้องอาศัยความจำ การระลึกถึงคำที่ได้เห็นหรือได้ฟังมาอย่างแม่นยำ การที่เด็กจะจำหรือเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ จากการฟังได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับความสามารถทางสมองของเด็ก เพื่อที่จะหาความหมายของเสียงที่ได้ยิน และยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของเด็กด้วย นอกจากนี้เครื่องมือที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความแม่นยำในการรับรู้คำประโยคหรือเรื่องราวต่าง ๆ ของเด็กแต่ละคน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูด

ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การพูดจัดเป็นทักษะที่เราใช้กันมากเป็นอันดับสองรองจากทักษะการฟัง เราใช้การพูดในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังได้รับทราบข้อมูลหรือข่าวสาร การพูดดีย่อมมีผลต่อการดำเนินชีวิตในทุกสาขาอาชีพ เช่น ผู้ที่มีอาชีพแพทย์ ถ้ารู้จักพูดจาให้ไพเราะ หรือพูดดีกับคนไข้แล้วก็เท่ากับเป็นการรักษาอาการของคนไข้ไปด้วย อาชีพนักการเมือง ถ้าพูดดีรู้จักกาลเทศะก็ย่อมเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่ประชาชนทั่วไป อาชีพครู ถ้ารู้จักพูดเสนอข้อมูลให้แก่ นักเรียนได้อย่างน่าสนใจและมีความถูกต้องเหมาะสมแล้วย่อมทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน ไม่เครียดและมีส่วนช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางการเรียนได้อย่างหนึ่ง จะเห็นได้ว่าการพูดมีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์ สุนทรภู่กวีเอกของไทยได้ให้ความสำคัญของการพูดไว้อย่างน่าคิดว่า

เป็นมนุษย์สุดนิยมเพียงลมปาก

จะได้ยากโหยหิวเพราะชีวหา

แม้พูดดีมีคนเขาเมตตา

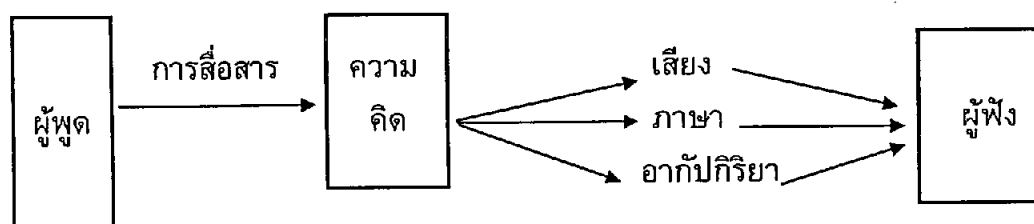
จะพูดจาพิ่งพิเคราะห์ให้เหมาะสม

สุนทรภู่

ความหมายของการพูด

กมล การกุศล (2521 : 1) ให้ความหมายของการพูดได้ว่า การพูดคือการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการและความต้องการไปยังผู้ฟังหรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าเป็นการถ่ายทอดความในใจให้ผู้อื่น (ผู้ฟัง) รู้นั่นเอง

ทินวัจน์ มฤคพิทักษ์ (2515 : 12) กล่าวว่า การพูดคือการสื่อสารความคิดจากผู้พูดไปยังผู้ฟังโดยมีเสียง ภาษา และอากัปกริยา (Gesture) เป็นสื่อซึ่งแสดงเป็นภาพได้ดังนี้

ภาพประกอบ 4 แสดงความหมายของการพูด

จินดา งามสุทธิ และอัมพร สุขเกษม (2516 : 2) ให้ความหมายของการพูดว่า การพูดคือการเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด เพื่อติดต่อสื่อสารให้เข้าใจกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง หรือการพูดคือการสื่อความหมายแบบหนึ่งซึ่งเรียกว่า Oral communication มิได้หมายความว่า เป็นการสื่อความหมายโดยใช้ปากเท่านั้น แต่เป็นการสื่อความหมายโดยใช้ภาษาเสียง กิริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกของผู้พูดให้แก่ผู้ฟังให้ได้ผลตามความมุ่งหมายของผู้พูด

พนัส หันนาคินทร์ (ม.ป.ป. : sp - 1) กล่าวว่า การพูดเป็นรูปหนึ่งของการติดต่อสื่อความหมายหรือความคิดด้วยถ้อยคำ (Oral communication) คู่กันไปกับการติดต่อสื่อความคิดที่ใช้การเขียนเป็นสัญลักษณ์แทนความคิด (Written communication)

แวลเล็ท (Valette, 1977 : 120) การพูดมิได้เป็นเพียงการออกเสียงคำพูดและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่การพูดเป็นการทำให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและถ้าจะให้ดีขึ้น การพูดต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย นอกจากนั้นการพูดสื่อสารที่ดีนั้นลักษณะท่าทางประกอบมีความสำคัญพอ ๆ กับความรู้เกี่ยวกับภาษา

สก๊อต (Scot, 1981 : 70) กล่าวว่า การพูดเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งรวมเป็นผู้พูดและผู้ฟังและมีปฏิกริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟังซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด (Form) และมีความหมายแบบใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์ และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การพูดหมายถึง กระบวนการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปโดยใช้ เสียง ภาษา และอากัปกิริยาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาเป็นสื่อ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก หรือจุดประสงค์ของผู้พูดสู่ผู้ฟังนั่นเอง

การสอนทักษะการพูดภาษาต่างประเทศ

เป้าหมายสูงสุดของการสอนพูดภาษาต่างประเทศ คือความต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถพูดภาษาต่างประเทศ เพื่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม การดำเนินการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ดังกล่าวนี้แต่ละยุคสมัยมีวิธีการสอนที่แตกต่างกันออกไป เช่น ในยุคที่ใช้วิธีการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ จะมุ่งให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การท่องศัพท์และแปล การสอนแบบฟัง - พูด ให้ผู้เรียนฝึกฟังก่อนแล้วจึงหัดพูดเลียนแบบซ้ำ ๆ ท่องจำบทสนทนาต่าง ๆ ได้จนขึ้นใจ และนักเรียนยังต้องมีความรู้เรื่องไวยากรณ์อย่างดีด้วย ในการสอนแบบตรงเน้นการออกเสียง นักเรียนจะได้รับการฝึกให้ฟัง พูดเลียนแบบ และสามารถใช้ประโยคต่าง ๆ ได้โดยผู้สอนจะใช้ภาษาต่างประเทศตลอด

เบอร์น (Byrne. 1986 : 22 - 99) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดเป็น 3 ขั้น คือ

1. ขั้นการให้ความรู้ (The presentation stage) ในขั้นนี้ครูเป็นผู้เลือกเนื้อหาการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำ สิ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ในขั้นนี้ คือ โครงสร้างของภาษา ศัพท์ การสื่อความหมายเพื่อแสดงจุดมุ่งหมายทางสังคมของผู้พูดซึ่งควรใช้บทสนทนาในการสอน เพราะการใช้บทสนทนาทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจในภาษาและนำไปใช้พูดได้ตามต้องการ

2. ขั้นการฝึกฝน (The practice stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีบทบาทมากขึ้น โดยที่ครูจะทำหน้าที่แจกจ่ายงานให้นักเรียนทุกคน ได้มีโอกาสฝึกฝนบทเรียนด้วยการพูดให้มากที่สุด เช่น อาจจัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมเดี่ยว

3. ขั้นการใช้ภาษาตามความต้องการ (The production stage) ในขั้นนี้ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำหรือที่ปรึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจมาใช้ในการสื่อความหมายอย่างเสรีตามความต้องการของตน เป็นการพิสูจน์ให้รู้ว่าผู้เรียน สามารถนำสิ่งที่เรียนมาใช้ในสถานการณ์จริงได้หรือไม่ ข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่อาจเกิดกับผู้เรียนในการใช้ภาษาจึงไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญ สิ่งที่สำคัญคือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีความกล้าในการแสดงออกทางภาษา ซึ่งวิธีการที่ใช้คือการแสดงบทบาทสมมติ

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาไทยได้กล่าวถึงการสอนทักษะการพูดไว้ดังนี้

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519 : 68) ได้แยกเนื้อหาการสอนพูดไว้ 2 ส่วนดังนี้ คือ

1. การออกเสียง (Pronunciation) หมายถึง การออกเสียงสระ พยัญชนะที่เป็นปัญหา คือ ที่ไม่มีในภาษาไทย รวมทั้งการออกเสียงตามท่วงทำนองของภาษาเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการเน้นเสียง และการออกสำเนียงสูงต่ำภายในประโยค พร้อมทั้งฝึกจังหวะการพูด

2. การฝึกพูด (Practice) เพื่อสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่น การฝึกพูดในลักษณะที่จะแทรกอยู่ในวิชาภาษาอังกฤษ เช่น ไวยากรณ์ การอ่านและการเขียน เพราะการฝึกเนื้อหาเหล่านี้จะใช้การฝึกปากเปล่าเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความแม่นยำในเนื้อหาเหล่านั้น ๆ การสอนพูดแบบนี้มักจะจัดแบบเรียนออกมาในรูปของบทสนทนาหรือการเล่าเรื่อง

พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ (2521 : 89) กล่าวว่า ขั้นตอนที่สำคัญในการเรียนการพูดมีอยู่ 2 ระดับ คือ

1. ระดับที่นักเรียนต้องเลียนแบบประโยคที่ถูกต้องจากครูและท่องจำประโยคพื้นฐานที่สำคัญ ๆ

2. ระดับที่นักเรียนสามารถพูดแสดงความตั้งใจของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

สมถวิล ธนะโสภณ (2523 : 50 - 54) ได้ให้แนวปฏิบัติในการฝึกให้เด็กพูดภาษาไว้ดังนี้

1. การพูดต้องมีแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในได้แก่การที่ผู้พูดปรารถนาที่จะบอกสิ่งที่น่าสนใจที่สำคัญแก่ผู้ฟัง แรงจูงใจนอกได้แก่คะแนนในการพูดเพื่อสอบ ดังนั้นครูจึงต้องคำนึงถึงแรงจูงใจที่จะทำให้เด็กพูด เด็กควรมีความจำเป็นต้องพูดไม่ใช่เพื่อความต้องการที่จะทำให้ได้มาซึ่งคะแนนที่ดี ครูควรพยายามสร้างสถานการณ์ซึ่งทำให้นักเรียนต้องการพูด ต้องการแสดงความคิด ไม่ใช่การการนำคำพูดของผู้อื่นมาพูด คำพูดของนักเรียนในห้องเรียนควรได้รับแรงหนุนซึ่งจะช่วยให้เด็กต้องการตอบด้วยตนเอง

2. การพูดต้องมีผู้ฟัง ครูควรจัดกระบวนการสอนที่ทำให้เด็กพูดกับเพื่อนร่วมชั้น ไม่ใช่พูดกับครูคนเดียว พยายามให้เด็กพูดสิ่งใหม่ ๆ ที่น่าสนใจเกี่ยวกับตัวผู้เรียนไม่ใช่เล่าเรื่องที่ทุกคนได้เรียนมาแล้วเพราะจะไม่มีใครฟังสิ่งที่ตนเองรู้แล้ว

3. เวลาที่คนพูดปกติมักจะใส่อารมณ์ลงไปในเรื่องที่เขาพูด คือ แสดงความรู้สึก ดังนั้นครูจึงควรสอนเด็กในเรื่องการใช้ระดับเสียงสูงต่ำ

4. การพูดขึ้นอยู่กับสถานการณ์ คำพูดหนึ่งจะเกิดขึ้นในสถานการณ์หนึ่งเท่านั้น เวลาสอนครูควรสร้างสถานการณ์ที่เหมือนหรือเกือบเหมือนสถานการณ์จริง เพื่อกระตุ้นให้เด็กพูด

5. ภาษาพูดค่อนข้างอิสระ แต่ภาษาพูดที่สอนในโรงเรียนทั่วไปมักใกล้เคียงกับภาษาเขียน เด็กควรรู้จักใช้ประโยคสั้น ๆ ซึ่งมักใช้ในภาษาพูดปกติ

6. เด็กควรคุ้นเคยกับการพูดแบบธรรมชาติ เช่น การตอบโดยใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์แต่สื่อความหมายได้ การใช้รูปย่อ การใช้คำย่อ เป็นต้น

7. ครูควรคำนึงถึงลักษณะประจำตัวของเด็ก ซึ่งมีผลต่อการร่วมมือในการพูด เช่น ช่างพูดหรือขี้อาย ตกใจง่าย ลักษณะเหล่านี้มีผลต่อการพูดภาษา

8. ครูควรใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของเด็ก และไม่แก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์มากนัก เพราะอาจไปขัดกับความพยายามที่จะเรียบเรียงคำพูดของเด็ก ครูควรคำนึงถึงเฉพาะข้อผิดพลาดที่ทำให้ความหมายผิดไปเท่านั้น แล้วจึงนำข้อผิดพลาดนั้นมาทบทวนให้เด็กทั้งชั้นได้ฝึกอีกครั้ง

9. การพูดภาษาที่เป็นธรรมชาติ จะเกิดขึ้นได้ในห้องเรียนที่มีบรรยากาศเป็นกันเองระหว่างครูนักเรียน

10. แบบเรียนที่เป็นรูปบทสนทนา (Dialogue) จะช่วยการสอนพูดได้ดีเพราะในบทสนทนาจะมีภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

งานวิจัยเกี่ยวกับการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ

1. งานวิจัยภายในประเทศ

นันทิยา ไกรพัฒน์พงศ์ (2523 : 36 - 48) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมภาษาของโรงเรียนในเขตจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบจำนวน 80 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงที่ได้ยินว่าเหมือนหรือแตกต่างกันความสามารถในการได้ยินเสียงเน้นหนักของพยางค์ในคำและระดับเสียงสูง - ต่ำ ในประโยคและความเข้าใจข้อความและบทสนทนา ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษทั้ง 3 ตอน ยกเว้นนักเรียนโรงเรียนยุพราชวิทยาลัยที่มีปัญหาเฉพาะความเข้าใจข้อความและบทสนทนา จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยของนักเรียนเป็นเพียงร้อยละ 53.03

วิไลวรรณ วรรณสุทธิ์ (2526 : 50) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประจำจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อศึกษาความสามารถ และปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้านการฟังของนักเรียนในชั้นนี้ โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้านการฟังขึ้น 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบจำนวน 50 ข้อ โดยแบ่งเป็น 5 ตอน คือ การฟังเพื่อเก็บใจความสำคัญของข้อความ การฟังเพื่อความเข้าใจข้อความ การฟังเพื่อความเข้าใจและเก็บความของคำบอกเล่า และการฟังเพื่อการถ่ายทอดข้อความผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน คือได้คะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 50.20 จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60 และพบว่านักเรียนมีปัญหาในด้านการฟัง เพื่อถ่ายทอดข้อความและในด้านการเข้าใจความสำคัญของข้อความ

ชลาลัย ดงแก้ว (2527 : 67 - 70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำจังหวัดในเขตการศึกษา 9" ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้านการฟังซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อความสั้น ๆ ตอนที่ 2 เป็นเรื่องสั้น ตอนที่ 3 เป็นบทสนทนา ตอนที่ 4 เป็นข้อความทางโทรศัพท์ แล้วนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำจังหวัดในเขตการศึกษา 9 จำนวน 5 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 259 คน แล้วนำคะแนนผลการสอนมาคำนวณหาค่าร้อยละแล้วนำ

ไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง โดยผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ความสามารถไว้ร้อยละ 60 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังอยู่ในระดับอ่อนมาก กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเท่ากับร้อยละ 48.87 และยัง พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังในทักษะการถ่ายทอดข้อความผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ คือ ได้คะแนนร้อยละ 66.80 แต่ในทักษะการจัดใจความสำคัญของข้อความได้ร้อยละ 44.02 ความเข้าใจในข้อความได้ร้อยละ 51.12 การเบนรายละเอียดจากคำบอกเล่าได้ร้อยละ 38.96 และการวิพากษ์วิจารณ์ได้ร้อยละ 43.47

ดรชณี ยุทธเสรี (2528 : 52 - 58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบการให้คำปรึกษากับการสอนตามคู่มือครูของหนังสือ Getting through to people” ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษโดยยึดขั้นตอนทั้ง 5 ของเคอร์รัน (Curran) แล้วนำไปใช้สอนกับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก จำนวน 36 คน ส่วนกลุ่มควบคุมมีจำนวน 37 คน ซึ่งมาจากโรงเรียนเดียวกันครูใช้วิธีการสอนตามคู่มือครูของหนังสือ Getting through to people ใช้ระยะเวลาทดลอง 6 สัปดาห์ ๙ ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งหมด 12 คาบ แล้วผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบสำหรับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ครูใช้วิธีการสอนแบบให้คำปรึกษากับนักเรียนที่ครูใช้วิธีการสอนตามคู่มือครูมีสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนที่ครูใช้วิธีการสอนแบบให้คำปรึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่ครูใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

กุลชาติ โยสีดา (2529 : 75 - 82) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง - พูด เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมติและวิธีการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง - พูด เพื่อการสื่อสารแบบโน้ตโน้ต - ฟังชั้นนอล (Notional functional) ที่ใช้วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ 8 ชุด แล้วนำไปสอนกับกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกว “สวัสดิ์ผดุงวิทยา” อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน ส่วนกลุ่มควบคุมมีจำนวน 30 คน ซึ่งมาจากโรงเรียนเดียวกันครูใช้วิธีสอนตามหนังสือคู่มือครู Active context english book 3 ใช้ระยะเวลาทดลอง 3 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งหมด 12 คาบ หลังจากนั้นก็ทำการทดสอบทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อนำผลการสอบมาเปรียบเทียบกันภายหลังจากดำเนินการสอนตามแผนแล้ว โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและ

กลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่ครูใช้วิธีการสอนแบบ บทบาทสมมุติที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่ครูใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

รดาภรณ์ มานพพงศ์ (2529 : 34 - 54) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้สื่อประสมกับวิธีสอนตามปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม” ผู้วิจัยได้ทดลองสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยยึดจุดประสงค์จากรายวิชา อ.412 ในส่วนที่เป็นทักษะการพูด นำมาสร้างเป็นเนื้อหาใหม่ตามหน้าที่ของภาษา (Function) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน ซึ่งครูใช้สื่อประสมช่วยในการสอน และกลุ่มทดลอง 30 คน ซึ่งครูใช้วิธีการสอนตามปกติใช้ระยะเวลาทดลอง 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งหมด 10 คาบ หลังจากทดลองสอนแล้วครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แล้วนำผลการสอนมาเปรียบเทียบกัน ผลการวิจัยพบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้สื่อประสมสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนาวรัตน์ พงษ์เกษมพชรกุล (2530 : 44 - 60) ได้ศึกษาเรื่องระดับความสามารถ ด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้น 1 ฉบับจำนวน 150 ข้อ โดยคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์ปลายทางการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เนื้อหาที่ปรากฏในแบบเรียน และการจัดระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ 5 ระดับ ๆ ละ 30 ข้อ ได้แก่ ระดับกลไก ระดับความรู้ ระดับสื่อสาร ระดับวิพากษ์วิจารณ์ ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1,380 คน ซึ่งเป็นนักเรียนจากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจาก 12 เขตการศึกษา จำนวน 23 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์ 15 คะแนน ของทุกระดับการฟัง แสดงว่านักเรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ และมีปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษในทุกระดับการฟัง

ศุภรัตน์ ภักทรานนท์ (2532 : 41 - 58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 66 ข้อ โดยคำนึงถึงการจัดระดับความสามารถด้านการพูด 5 ชั้นของ แวลเลท และดิลิก (Valette and Disick. 1972 : 153 - 158) และจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านการพูดในวิชาภาษาอังกฤษ 1 (อ.411) ถึงภาษาอังกฤษ 6 (อ.616) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ผู้วิจัยได้ทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจาก 12 เขต การศึกษาและห้องที่ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 330 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ 1 คือ ระดับทักษะกลไกซึ่งเป็นเพียง

ระดับเริ่มต้นของพฤติกรรมกาพูด แสดงว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับต่ำมาก

นิตยา เจริญสิทธิ์ (2531 : 94 - 97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดและการสอนตามคู่มือครู” ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนทักษะการ ฟัง - พูด โดยใช้โครงสร้างระดับยอดจำนวน 7 แผน และนำไปใช้สอนกับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองทองวิทยา อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ส่วนกลุ่มควบคุมมีจำนวน 30 คน ซึ่งมาจากโรงเรียนเดียวกัน ครูใช้วิธีการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ใช้ระยะเวลาทดลอง 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้ง 14 คาบ แล้วสร้างแบบทดสอบเพื่อทำการทดสอบกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกัน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ครูใช้วิธีการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดกับนักเรียนที่ครูใช้วิธีการสอนตามคู่มือมีความสามารถในการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ครูสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดมีความสามารถทางด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ครูใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

ฟอว์เซต (Fawcette. 1965 : 7108 - A) ได้ศึกษาเรื่องการฝึกฟังที่มีผลต่อทักษะการฟัง นักเรียนระดับชั้นกลาง คือระดับเกรด 4 เกรด 5 และเกรด 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกฟัง จะมีพัฒนาการทางด้านการฟังดีขึ้น กว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกการฟัง เป็นทักษะที่ครูสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วยการสอน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่มีความแตกต่างในด้านความสามารถในการฟัง นอกจากนี้ยัง พบว่า การอ่านเอาเรื่องมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการฟัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เดอโบ (Deboer. 1983 : 2828 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการฟังของการสื่อสารระหว่างบุคคลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาวิธีการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการฟังให้ดีขึ้น โดยใช้ตำราที่เรียนในวิชา การฟัง จิตวิทยา การติดต่อสื่อสารและธุรกิจตลอดจนบทความจากนิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ และจดหมายข่าวเป็นแนวทางในการสร้างข้อทดสอบ ผลการวิจัยปรากฏว่าความสามารถในการฟังของผู้เรียนสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ และยัง พบว่า มีความจำเป็นอย่างรีบด่วนในการพัฒนาการฟังอย่างมีประสิทธิภาพในด้านธุรกิจ การศึกษาและวงสังคมต่าง ๆ ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคลถูกละเลย ในขณะที่ทักษะการอ่านการเขียน และการพูดได้รับความสนใจมากกว่า ทั้ง ๆ ที่เมื่อจบการศึกษาผู้เรียนจะต้องอยู่ในระดับสังคมที่มีการฟังมากเกือบตลอดทั้งวัน

เอสโกลา (Escola. 1980 : 1985 - A - 1986 - A) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่มีต่อพัฒนาการของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบ

Modern language association - cooperative foreign language test โดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเยอรมันระดับ 2 และระดับ 4 ซึ่งกำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาในมลรัฐแมริแลนด์ จำนวน 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน และ 31 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการฟัง - พูดจากกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม โดยทั้ง 2 กลุ่มมีครูคนเดียวกัน แบบเรียนและหลักสูตรอย่างเดียวกัน ใช้เวลาทดลอง 4 ภาคเรียน ผลปรากฏว่า ความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งทางด้านการฟังและการพูด แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร จะช่วยให้ผู้เรียนระดับอุดมศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดมากขึ้น

กายซ แกรดแมนและสโปลสกาย (Gaies, Gradman and Spolsky. 1977 : 51) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้านการฟัง ซึ่งมีการปรับปรุงข้อทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้านการฟัง ซึ่งมีการปรับปรุงข้อทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่จะเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบ Noise test ซึ่งเป็นข้อทดสอบการฟังที่ใช้ภาษาที่ใช้จริงมีปริบทและเสียงประกอบ ข้อทดสอบประกอบด้วยบทสนทนาสั้น ๆ การฟังคำบรรยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ดนตรี เป็นต้น เลือกใช้สถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับตัวนักเรียนมากที่สุด เช่นในร้านค้า ที่ทำงาน ธนาคาร เป็นต้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียน 2 กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนเจ้าของภาษาและนักเรียนที่เรียนภาษาที่สอง ซึ่งมีระดับความสามารถสูงกับกลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาที่สองอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มทดลอง 2 ครั้ง โดยใช้ Noise test และข้อทดสอบที่ไม่มีเสียงประกอบผลปรากฏว่า การใช้เสียงประกอบไม่มีผลต่อความสามารถในการฟังของผู้เรียน แต่สามารถจำแนกความสามารถระหว่างนักเรียนเจ้าของภาษาและนักเรียนที่เรียนภาษาที่สองได้ ผู้วิจัยเสนอแนะว่าวิธีที่ดีที่สุดในการสร้างแบบทดสอบคือใช้ภาษาที่เป็นปริบท

ฮมเล (Haley. 1987 : 295 A) ได้ศึกษาถึงผลการโต้ตอบในทันที และการใช้ท่าทางในการตอบที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทักษะคิด แรงจูงใจ และความสนใจของนักเรียนระดับที่ 1 ของประเทศสเปน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในบัลติมอร์ 3 โรงเรียน จำนวน 178 คน ซึ่งศึกษาโดยการให้พูด วัดทักษะคิด แรงจูงใจ และตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะประสบความสำเร็จในทักษะการพูดหรือไม่เมื่อได้รับการสอนแบบใช้ท่าทางในการตอบ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าการเรียนโดยให้นักเรียนได้ลงมือกระทำ เป็นวิธีการที่ได้ผลในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

มิตเชล (Mitchell. 1978 : 3427 - A) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพชอบแสดงออกกับผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพชอบเก็บตัว โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาว่าความสามารถในการพูดของผู้เรียนเป็นผลมาจากลักษณะบุคลิกภาพดิบ ได้แก่

การเป็นคนชอบแสดงออกหรือชอบเก็บตัวหรือไม่ และศึกษาว่าการใช้เทปบันทึกเสียงในการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จะช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่ำ มีความสามารถในการพูดสูงขึ้นหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 6 8 และระดับ 2 เอ ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพลordia จำนวน 94 คน ผลการวิจัย พบว่า บุคลิกภาพชอบแสดงออกหรือชอบเก็บตัวของผู้เรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการใช้เทปในการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไม่มีผลต่อพัฒนาการหรือการปรับปรุงความสามารถในการพูดของกลุ่มตัวอย่าง แต่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึก จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดขึ้น

เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ

แนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นแนวการสอนที่อิงหลักเกณฑ์ของฟังก์ชันนอล - โนชันนอล (Functional - notional syllabus) ซึ่งเกิดขึ้นในราว ค.ศ. 1970 โดยนักภาษาศาสตร์ และผู้สอนภาษาต่างประเทศในทวีปยุโรปกลุ่มหนึ่งที่ร่วมประชุมกันในสภายุโรป (Council of Europe) ลงความเห็น ว่า ความมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษา ในปัจจุบันควรจะมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ตามความต้องการให้ได้ประโยชน์ในด้านการสื่อความหมายหรือสื่อสาร โดยสรุปว่า โดยปกติมนุษย์ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกหรือความต้องการต่าง ๆ ด้วยการพูดหรือการเขียน ดังนั้นในการจัดประมวลการสอนจึงสมควรที่จะกำหนดว่า จะให้ผู้เรียนเรียนภาษาเพื่อใช้ในหน้าที่ของภาษาอันใด (Performance of language functions) เช่น เพื่อแสดงความขงใจ ออกคำสั่ง ขอร้อง ชักชวน ขอโทษ แสดงความคิดเห็น โต้แย้ง เห็นด้วย ชี้แจงหรือแสดงความรัก ความชื่นชม ขู่ขู่ขวัญ วิงวอน วิพากษ์วิจารณ์ แสดงความยินดี เสียใจ ฯลฯ และในหน้าที่ของภาษา เช่นนี้จะต้องใช้เนื้อหาทางภาษา (Expression of notions) อันได้แก่ คำ วลี ประโยค และน้ำเสียงเช่นใด จึงจะใช้ภาษาให้สอดคล้องกับความคิดของผู้เขียนในสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้น ในการสอนภาษานั้น การจัดเนื้อหาในแต่ละบทเรียนจึงมิได้จัดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เป็นหลักแต่จำแนกเป็นเนื้อหา (Notions) ของสถานการณ์ในบทเรียนต่าง ๆ แทน และจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้เพื่อให้สอดคล้องกับความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล ผู้ส่งสารและผู้รับสารด้วยหรือกล่าวโดยย่อก็คือควรพิจารณาว่า ใครพูดกับใคร บุคคลทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และกำลังอยู่ในสถานการณ์เช่นไรด้วย (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2526 : 40 - 41) ฉะนั้นแนวการสอนภาษา จึงเป็นแนวการสอนที่เป็นความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนดังที่ จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 19) ได้กล่าวว่าการที่ใครคนใดคนหนึ่ง สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้ถูกต้องนั้น จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ในเรื่องต่อไปนี้คือ รู้

กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และกฎของภาษาที่ใช้อยู่จริง กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถที่จะนำหลักไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถเลือกใช้กฎเกณฑ์ของภาษาได้ถูกต้องกับบุคคลในสังคม และในแต่ละสถานการณ์ด้วย

หลักการและแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

มีนักการศึกษาเป็นจำนวนมากได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักการ และแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังเช่น

มอร์โร (Morrow. 1981 : 59 - 66) ได้กล่าวถึงหลักการของแนวทางการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่ามี 5 หลักการดังนี้คือ

1. การที่รู้ว่าตนกำลังทำอะไร (Know what are you doing) หลักการนี้ กล่าวว่าการเรียนใด ๆ หรือการทากิจกรรมใด ๆ ก็ตามจะต้องมีจุดประสงค์และเป้าหมายที่แน่นอน เช่น ต้องการให้นักเรียนอ่านคำแนะนำ เขียนจดหมาย จองห้องหรือฟังการพยากรณ์เรื่องอากาศ

2. ขบวนการทั้งหมดสำคัญกว่าส่วนย่อย ๆ (The whole is more important than the sum of the parts) หลักการนี้ถือว่าความสามารถในการใช้ส่วนย่อยของภาษาไม่ได้เป็นความสามารถที่ต้องการ แต่ก็นำมาฝึกเดี่ยวได้โดยที่ในขั้นสุดท้ายนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาจริง ๆ

3. ขบวนการในการสื่อสารมีความสำคัญทัดเทียมกับรูปแบบของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (The process are as important as the forms) หลักการนี้คือ การที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศนั้น จะต้องให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่จำลองขบวนการของการสื่อสาร การฝึกรูปแบบต่าง ๆ ของภาษานั้น ควรจะอยู่ในขอบข่ายของการสื่อสารซึ่งมอร์โร ได้แนะนำขบวนการ 3 ขบวนการซึ่งสามารถที่จะอยู่เดี่ยว ๆ หรือสอดแทรกเข้าไปในขบวนการเรียนการสอนก็ได้ดังนี้คือ

3.1 การเติมข้อมูลให้สมบูรณ์ (Information gap) คือการสื่อสารจะเกิดขึ้น เมื่อคน 2 คน หรือมากกว่านั้นรู้ข้อมูลบางอย่างในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่รู้ ดังนั้นการสื่อสารจึงเกิดขึ้นเพื่อปิดช่องว่างนั้น

3.2 ตัวเลือก (Choice) ผู้เข้าร่วมในการสื่อสารจะมีตัวเลือกที่จะพูดอย่างไรก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคิดที่เขาต้องการจะแสดงและรูปแบบไวยากรณ์ที่เหมาะสม

3.3 ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) การที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคน 2 คน เขาจะต้องมีจุดประสงค์อยู่ในใจแล้ว การสื่อสารไม่ได้เกิดเฉพาะการพูดด้วยกันเท่านั้น แต่จะต้องบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วย ดังนั้นการสื่อสารจะรวมถึงยุทธวิธีและเทคนิคต่าง ๆ ไว้ด้วย

4. การเรียนรู้ได้มากจากการปฏิบัติ (To learn it, do it) หลักการนี้ กล่าวว่าครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยจัดให้มีบรรยากาศที่ผ่อนคลายและให้อิสระแก่นักเรียน

5. ความผิดพลาดไม่ทำให้การสื่อสารผิดพลาดเสมอไป (Mistakes are not always a mistake.) หลักการนี้กล่าวว่าครูไม่ควรที่จะเคร่งครัดในข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการใช้ภาษาของนักเรียน เช่น การใช้รูปแบบไวยากรณ์ที่ผิด การออกเสียงผิด ตราบใดที่นักเรียนยังสามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ

อมรา แสงจันทร์ (2524 : 15) ได้สรุปหลักการของแนวการเรียนการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนความรู้ด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารตั้งแต่เริ่มเรียน ผู้สอนควรจะแสดงให้เห็นว่า รูปแบบของภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย และสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปใช้ได้จริง ๆ

2. ความรู้ด้านความสามารถในการสื่อสารซึ่งรวมทั้งกฎไวยากรณ์และกฎของภาษาที่ใช้อยู่จริง ควรจะได้รับการจัดให้พอเหมาะไม่มากหรือน้อยเกินไป นั่นคือ ควรจัดให้พอเหมาะที่ผู้เรียนสามารถนำภาษานั้นไปใช้สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

3. ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ที่ได้ฝึกฝนรวมทั้งได้รับประสบการณ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

4. ในการสอน ผู้สอนต้องเน้นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางไวยากรณ์ (Grammatical competence) ไปใช้ในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง นอกเหนือจากการที่ต้องมีความรู้ด้านกฎเกณฑ์ ของภาษาที่ใช้กับแต่ละกลุ่มสังคม และแต่ละกลุ่มสถานการณ์

5. ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ และความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใช้ อยู่ในแต่ละกลุ่มของสังคมด้วย (Sociolinguistic competence)

อย่างไรก็ตามในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ครูควรจะยึดหลักว่า ต้องสร้างให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่ดีก่อน อย่าให้เกิดประสบการณ์ไม่ดี จะทำให้ผู้เรียนมีความประทับใจอันไม่พึงปรารถนา การสอนภาษาอังกฤษนั้นมีวิธีสอนอยู่หลายวิธี การที่จะบอกว่าวิธีไหนดีที่สุด ได้ผลที่สุด ก็ตอบไม่ได้ วิธีใดจะได้ผลก็เป็นเทคนิคของครูว่า จะนำวิธีใดมาปรับปรุงผสมผสานกับวิธีใดบ้าง เพื่อนำมาใช้สอนนักเรียน วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการสอน ออกเสียง และการฟัง มีอยู่หลายวิธี ดังนี้ (เทพิน นีละภมา. 2532:295-322)

1. วิธีธรรมชาติ (Natural method) วิธีสอนแบบนี้มีมานานแล้ว โดยครูต้องจัดหาประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้พบและคุ้นเคยกับภาษาที่ตนเรียน การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศอังกฤษหรืออเมริกา หรือประเทศอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษก็จะมีปัญหาในการสอนแบบ "ธรรมชาติ" แต่ถ้าเป็นการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยแล้ว เป็นไปได้ยาก ครูอาจใช้เทปเสียงเปิดให้เด็กฟัง การสอนแบบนี้ยึดหลักไม่พูดภาษาไทยในห้องเรียน การสอนวิธีธรรมชาตินี้ นำมาใช้สอนการฟังได้ เพราะเน้นเรื่องการฟังโดยเฉพาะ ซึ่งจะได้ผลมากสำหรับผู้เริ่มเรียน และถ้าเป็นการสอนศัพท์ครูก็ต้องเตรียมอุปกรณ์ เช่น ของจริง รูปภาพ หรือสิ่งที่ผู้เรียนเห็นแล้วเข้าใจในความหมายของคำที่เขียนมาประกอบการสอน ซึ่งได้ผลดีทีเดียว

2. วิธีแปล ("Translation method" or "Grammar translation method") เป็นวิธีการสอนที่เก่าแก่ ใช้ภาษาของผู้เรียน ลักษณะสำคัญของวิธีนี้ คือ การแปลจากหนังสือเรียนประโยคต่อประโยค การสอนวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนติดนิสัยแปลอยู่เรื่อย ไม่หัดคิดเป็นภาษาอังกฤษ แต่ถ้านำมาใช้ในปัจจุบันนี้จะไม่ได้ผล เพราะผิดหลักภาษาศาสตร์ที่ว่า ไม่ใช้กฎเกณฑ์มาบังคับผู้ใช้และใช้ตายตัว ทำให้ผู้เรียนเบื่อ อุปกรณ์การสอนสำคัญวิธีนี้ คือ Dictionary

3. วิธีสอนแบบตรงหรือใช้ประสบการณ์ตรง (The direct method) เป็นการเน้นการออกเสียงให้ถูกต้อง การสอนแบบนี้จึงอาศัยหลักการพูดให้มาก ต่อมาก็จะสร้างทักษะการฟังไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งในการสอนส่วนมากจะใช้รูปภาพ หรือท่าทางประกอบ จึงทำให้เกิดทักษะที่ดีวิธีหนึ่ง

4. วิธีของทหาร หรือ การสอนแบบเลียนแบบการจำ (The "Mim – Mem" method) คำว่า Mim = Mimicry = การเลียนแบบ ส่วนคำว่า Mem = Memorization = การจดจำ เป็นวิธีการสอนภาษาต่างประเทศที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกา นำมาใช้สอนทหารและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ที่จะต้องออกไปปฏิบัติราชการ ณ ต่างประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้ผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ในเวลาอันรวดเร็ว วิธีนี้อาศัยแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน การเรียนแบบนี้ผู้เรียนจะได้ฟังเสียงและเลียนเสียงที่เป็นเสียงจากเจ้าของภาษา (บันทึกเทปไว้) จริง

5. วิธีสอนตามหลักภาษาศาสตร์ หรือสอนแบบฟังพูด (The audio lingual method or the oral-linguistic method or the linguistic method) ใช้กิจกรรมที่ต้องทำเองเป็นส่วนมาก จึงทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อเพราะเขามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนแทบตลอดเวลา แต่มีข้อเสียคือ ผู้เรียนได้แต่ฝึกตามครู จนไม่เกิดความคิดสร้างสรรค์

6. แนวสอนแบบ Cognitive approach เมื่อวิธีสอนแบบฟัง – พูดไม่สนใจในความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ทำให้เกิดแนวสอนแบบนี้ขึ้นมา โดยเน้นในเรื่องทักษะเป็นรองจากระบบพฤติกรรม คือให้มีความเสริม (Reinforcement) การสอนแบบนี้ ยึดหลักที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้ความคิด สติปัญญาตนเองเข้าช่วย โดยครูเป็นผู้จูงใจหรือเป็นผู้เสริมแรง โดยอาจจะมีการเล่นเกม หรือรูปภาพ เพื่อดึงดูดใจผู้เรียน

7. วิธีสอนแบบ Notional เป็นการสอนแนวใหม่ เน้นในเรื่องเนื้อหา และสื่อความหมายมากกว่าที่จะมุ่งในเรื่องไวยากรณ์ เช่น ในหัวเรื่องที่จะสอน แทนที่จะพูดว่าวันนี้จะสอน "Simple past tense" หรือ "Adverbs of frequency" เป็นต้น

8. การสอนแบบ "เงียบ" (The silent way) เมื่อมีวิธีสอนต้องพูดต้องใช้เสียงกันมาหลายวิธีแล้ว ก็เกิดการสอนแบบเงียบขึ้นมาบ้าง ซึ่ง Gattegno ได้เขียนไว้ใน "Teaching foreign in school : the silent way." การสอนแบบนี้มุ่งที่จะให้ผู้เรียนได้หัดฟังและหัดพูด โดยครูจะเปิดเทปให้ให้นักเรียนฟังเพียง 1 ครั้ง เท่านั้น และนักเรียนจะจดข้อความลงในกระดาษของตนและพูดกันเอง

9. การสอนแบบ Suggestopedy or Suggestlogy and Suggestopaedia “การชวนให้นึกถึง” ศาสตราจารย์ Lozanov แห่ง Bulgaria ได้พูดว่าการสอนแบบนี้ เป็นการให้นักเรียนมีความรู้สึกสบาย ชวนให้นึกถึงเหตุการณ์และอะไรก็ได้ที่เขาจะนึกถึง ซึ่งครูจะสร้างบรรยากาศในการเรียน คือ เปิดเทปเพลงจำพวก Light music เบา ๆ และครูก็สอนบทเรียนโดยการพูดไป การสอนแบบนี้เหมาะกับการสอนฟัง

10. การสอนแบบ Community language learning “ การสอนภาษาพูด” นักบวชแห่งคณะ Jesuit ชื่อ Curren เป็นผู้คิดวิธีการสอนแบบนี้ โดยผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมรอบ ๆ เปิดเทป นักเรียนจะพูดอะไรก็ได้ ครูจะอัดเทปไว้ และวนไปจนครบ

เมื่อได้ทบทวนถึงวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ มาแล้ว ก็มาพิจารณาดูว่าวิธีการใดเหมาะสมกับสถานการณ์สอนของผู้สอน ซึ่งประกอบด้วยหลายสิ่ง ตัวนักเรียน อายุของนักเรียน ชั้นเรียน และค่าใช้จ่าย ฯลฯ จึงได้ข้อสรุปว่าทุกวิธีที่กล่าวไปข้างต้นล้วนแล้วแต่จะมุ่งเน้นให้เห็นว่าการเปิดเทปและการใช้รูปภาพประกอบการสอน จะเป็นวิธีสอนที่ดีที่สุดสำหรับการสอนในประเทศไทย และการที่จะพัฒนาความสามารถในการเข้าใจภาษาพูดในภาษาอังกฤษนั้น เป็นขบวนการที่ยาวนานและต้องกระทำติดต่อกันไป และการฟังเทปเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ เพราะได้เลียนเสียงพูด ได้หัดพูด โดยมีหนังสือคู่มือหรือรูปภาพประกอบ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญอันช่วยผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จตลอดหลักสูตร

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่า บทเรียนโมดูลเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้ทุกวิชาและทุกระดับ และมีแนวโน้มที่ให้ผลสัมฤทธิ์ดีกว่าการสอนตามปกติ ขณะเดียวกันการนำสื่อการสอนเกี่ยวกับภาพพลิกประกอบเสียงและรูปภาพประกอบคำบรรยายมาเป็นทางเลือกหนึ่งของกิจกรรมการเรียนในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนมีโอกาสดูตัวอย่างอิสระ สามารถสนองตอบความต้องการทางการเรียนของผู้เรียนได้มาก และผู้เรียนสามารถเรียนได้ง่ายและสนุก ทั้งยังเรียกร้องความสนใจเกิดการเชื่อมโยงประสบการณ์ ทำให้จำได้รวดเร็วและไม่ลืม อันจะช่วยนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่องการสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน โดยใช้ภาพพลิกประกอบเสียงและรูปภาพประกอบคำบรรยายเพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนาวิชาภาษาอังกฤษ 2 ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือในการวิจัย
4. การดำเนินการเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพบทเรียนโมดูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนระบบวิธีทางไกล ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เลือกเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 210 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษาที่เรียนระบบวิธีทางไกล ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เลือกเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 48 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- การทดลองครั้งที่ 1 ใช้กลุ่มตัวอย่าง 3 คน
- การทดลองครั้งที่ 2 ใช้กลุ่มตัวอย่าง 15 คน
- การทดลอง ครั้งที่ 3 ดำเนินการทดลองภาคสนาม (Field try out) ใช้

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนโมดูล
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

4. แบบฝึกหัด

การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. บทเรียนโมดูล บทเรียนโมดูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือบทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2

ขั้นตอนการสร้างบทเรียนโมดูล

1.1 ศึกษาหลักการและลักษณะของบทเรียนโมดูลอย่างละเอียด จากเอกสารหรือผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นแนวทางในการใช้รูปแบบของบทเรียนโมดูล

1.2 ศึกษาเนื้อหาวิชาอย่างละเอียด โดยศึกษาถึงจุดมุ่งหมายทั่วไปของวิชานั้น ๆ อย่างละเอียด เพราะจุดมุ่งหมายจะเป็นตัวกำหนดว่าครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่และจะเป็นตัวกำหนดกิจกรรมการเรียนในหน่วยการเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาด้วย โดยแบ่งเนื้อหาเพื่อมาจัดทำเป็นบทเรียนโมดูลได้ 5 ชุด ได้แก่

1.2.1 โมดูลชุดที่ 1 ประกอบด้วย เนื้อหา 6 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การกล่าวทักทาย
- ตอนที่ 2 การต้อนรับ
- ตอนที่ 3 การกล่าวคำอำลา,
- ตอนที่ 4 การทักทายทางโทรศัพท์
- ตอนที่ 5 การแนะนำให้รู้จัก
- ตอนที่ 6 การเชื้อเชิญ

1.2.2 โมดูลชุดที่ 2 ประกอบด้วย เนื้อหา 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การตั้งคำถามโดยใช้คำจำพวก WH-Questions
- ตอนที่ 2 ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา
- ตอนที่ 3 การขอร้องและการขออนุญาต

1.2.3 โมดูลชุดที่ 3 ประกอบด้วย เนื้อหา 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำขอบคุณ และการตอบขอบคุณ
- ตอนที่ 2 การกล่าวคำขอภัย การกล่าวแสดงความเสียใจ
- ตอนที่ 3 การกล่าวแสดงความยินดี และการกล่าวคำชมเชย

1.2.4 โมดูลชุดที่ 4 ประกอบด้วย เนื้อหา 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำแนะนำ
- ตอนที่ 2 การบอกทิศทาง

1.2.5 โมดูลชุดที่ 5 ประกอบด้วย เนื้อหา 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การแนะนำประเทศไทย
- ตอนที่ 2 การเดินทางในประเทศ

1.3 กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร และนำมาเขียนเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยมีเกณฑ์ที่สามารถวัดได้

1.4 ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบดูว่า เนื้อหาในบทเรียนกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด จากนั้นจึงทำการปรับปรุงแก้ไขให้วัตถุประสงค์ครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด

1.5 กำหนดรูปแบบของบทเรียนโมดูล

1.6 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ของบทเรียนโมดูลในแต่ละหน่วยมีเนื้อหาจบในตัวเองเป็นอิสระต่อกัน ในแต่ละกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เท่าเทียมกัน ในการนี้ผู้ศึกษาได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 2 ทางเลือก โดยให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนอย่างอิสระ คือ ภาพพริกประกอบเสียงและรูปภาพประกอบคำบรรยาย ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกเรียนกิจกรรมได้ตามความสามารถ ความสนใจ และความพร้อม และเพื่อให้บทเรียนสะดวกต่อการเรียน ผู้ศึกษาได้จัดลำดับขั้นตามกระบวนการ และขั้นตอนการผลิตโดยเรียงลำดับเนื้อหาไว้ในกิจกรรมทั้ง 2 ทางเลือก ดังนี้

1.6.1 โมดูลชุดที่ 1 ประกอบด้วย เนื้อหา 6 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การกล่าวทักทาย
- ตอนที่ 2 การต้อนรับ
- ตอนที่ 3 การกล่าวคำอำลา,
- ตอนที่ 4 การทักทายทางโทรศัพท์
- ตอนที่ 5 การแนะนำให้รู้จัก
- ตอนที่ 6 การเชื้อเชิญ

1.6.2 โมดูลชุดที่ 2 ประกอบด้วย เนื้อหา 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การตั้งคำถามโดยใช้คำจำพวก WH-Questions
- ตอนที่ 2 ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา
- ตอนที่ 3 การขอร้องและการขออนุญาต

1.6.3 โมดูลชุดที่ 3 ประกอบด้วย เนื้อหา 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำขอบคุณ และการกล่าวตอบขอบคุณ
- ตอนที่ 2 การกล่าวคำขออภัย การกล่าวแสดงความเสียใจ
- ตอนที่ 3 การกล่าวแสดงความยินดี และการกล่าวคำชมเชย

1.6.4 โมดูลชุดที่ 4 ประกอบด้วย เนื้อหา 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำแนะนำ

- ตอนที่ 2 การบอกทิศทาง
- 1.6.5 โมดูลชุดที่ 5 ประกอบด้วย เนื้อหา 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 การแนะนำประเทศไทย
 - ตอนที่ 2 การเดินทางในประเทศ

ซึ่งในแต่ละบทเรียนโมดูลมีรายละเอียดเป็นหัวเรื่องสำหรับชี้แจงผู้เรียนไว้ดังนี้

- ชื่อเรื่อง
- ให้คำแนะนำในการใช้บทเรียนด้วยตนเอง
- แจ้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของการเรียนรู้แต่ละบทเรียน
- ให้ข้อมูลส่วนที่เป็นเนื้อหา
- มีคำถามที่ให้ผู้เรียนตอบเพื่อวัดและประเมินการเรียนรู้ของตนเองเพื่อประเมินผลเบื้องต้นและหลังการเรียนรู้
- มีเฉลยคำตอบเพื่อให้รู้ผลจากการทำกิจกรรมที่ท้ายบทเรียน
- กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งจัดให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้อย่างอิสระ ซึ่งจัดไว้ 2

กิจกรรม คือ ภาพพลิกประกอบเสียงและรูปภาพประกอบคำบรรยาย

1.7 ผลลัพธ์เพื่อใช้ในบทเรียนโมดูลทั้ง 5 ชุด โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.7.1 จัดทำต้นร่างของสื่อแต่ละชนิด นำไปปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ

ปรับปรุงแก้ไข

1.7.2 เมื่อแก้ไขต้นร่างแล้ว ดำเนินการผลิตสื่อตามขั้นตอนและวิธีการ

ผลิตสื่อ

1.7.3 นำสื่อที่ได้ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาตรวจ เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข และให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ประเมินคุณภาพของบทเรียนโมดูล โดยใช้มาตราวัดทัศนคติของลิเคิร์ท ซึ่งแบ่งความเข้มของความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ดีมาก	=	5
2. ดี	=	4
3. พอใช้	=	3
4. ควรปรับปรุง	=	2
5. ใช้ไม่ได้	=	1

ในที่นี้ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยจากผลการประเมินระดับดีถึงดีมาก ซึ่งถ้าหากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วพบว่าไม่เป็นไปตามที่กำหนด ผู้วิจัยจะต้องนำบทเรียนโมดูลไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้เกณฑ์ดังกล่าว

1.7.4 นำสื่อที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ไปหาประสิทธิภาพของสื่อตามสูตรการหาค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ (เสาวณีย์ ศึกษาบัณฑิต.2528: 295)

การหาประสิทธิภาพบทเรียนโมดูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการหาประสิทธิภาพบทเรียนโมดูลโดยหาประสิทธิภาพของร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบฝึกหัด (E_1) กับ การหาประสิทธิภาพของร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบประเมินผลหลังการเรียนรู้ (E_2)ของบทเรียนโมดูลให้ได้ตามเกณฑ์ 85/85 หากผู้เรียนได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จะต้องแก้ไขปรับปรุงโมดูลนั้น แล้วหาประสิทธิภาพใหม่อีกครั้ง ถ้ายังได้ผลต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ต้องปรับปรุงแก้ไขอีก จนกว่าจะได้ผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (เสาวณีย์ ศึกษาบัณฑิต.2528: 291)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ

2.1 ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบทดสอบ การเขียนข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบจากหนังสือ การวัดผล (อนันต์ ศรีโสภณ.2525:149-224) และเทคนิคการวัดผล (ชาวลแพรวัดกุล. 2516:110-337)

2.2 เขียนข้อสอบชนิด 4 ตัวเลือก แบบคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว เพื่อเป็นฉบับร่างให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาแต่ละตอน จำนวนทั้งสิ้น 75 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบฉบับร่าง ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้สมบูรณ์ก่อนทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.4 นำแบบทดสอบฉบับร่างที่ตรวจแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 100 คน ที่ยังไม่เคยเรียนเนื้อหาในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ 2 เรื่องการสนทนา มาก่อน โดยผู้วิจัยจะสอนเนื้อหาโดยการสอนตามปกติในเรื่องการสนทนา ทั้ง 5 ชุดให้แก่ผู้เรียนเพื่อเป็นความรู้พื้นฐาน หลังจากนั้นผู้วิจัยจะให้ผู้เรียนตอบแบบทดสอบ ซึ่งมีทั้งหมด จำนวน 75 ข้อ โดยกำหนดเวลาทำแบบทดสอบประมาณ 60 นาที

2.5 นำข้อสอบมาวิเคราะห์ความยากง่าย และหาค่าจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ของ จุง เดห์ ฟาน และเปิดตารางค่าความยากง่าย(p)ค่าอำนาจจำแนก (.r) จากตารางวิเคราะห์ข้อสอบของ จุง เดห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1-32) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก 0.2 ขึ้นไป ไว้ชุดละ 5 ข้อ รวมทั้งหมด 25 ข้อ เพื่อใช้ในการวิจัย

2.6 หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR - 21 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน(Kuder – Richardson Formular 21)

2.7 นำข้อสอบที่ผ่านการวิเคราะห์ผลแล้ว ไปใช้เป็นข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

3.1 สร้างข้อคำถามของแบบประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 10 ข้อ และข้อคำถามของแบบประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 10 ข้อ (ดังตาราง 1, 2) โดยศึกษาเทคนิคและวิธีการสร้างแบบประเมินและข้อคำถาม สำหรับหลักเกณฑ์ในการสร้างข้อคำถาม ผู้ศึกษาได้พิจารณา ดังนี้

3.1.1 แบบประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ผู้ศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา สภาพต่างๆ และคุณสมบัติของบทเรียนโมดูล รูปภาพ เทปเสียง และคำบรรยาย โดยมีตัวแปรดังต่อไปนี้

- ความเข้าใจง่าย
- ตรงตามความต้องการของผู้เรียน
- การนำไปใช้
- ความเหมาะสมของสื่อแต่ละชนิด
- ความสอดคล้องของสื่อแต่ละชนิด
- ความน่าสนใจ
- การสร้างความสนใจ

และใช้มาตราประมาณค่าของลิเคิร์ท ซึ่งแบ่งความเข้มของความคิดเห็นออกเป็น

5 ระดับ คือ

1. ดีมาก	=	5
2. ดี	=	4
3. พอใช้	=	3
4. ควรปรับปรุง	=	2
5. ใช้ไม่ได้	=	1

ในที่นี้ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยจากผลการประเมินระดับดีถึงดีมาก

3.1.2 แบบประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้ศึกษาได้พิจารณาเกี่ยวกับเนื้อหา การใช้ภาษา ความสามารถในการสื่อความหมาย โดยมีตัวแปรดังต่อไปนี้

- ความเข้าใจง่าย
- ความถูกต้อง
- ความเหมาะสม
- ตรงตามวัตถุประสงค์
- การนำไปใช้
- การสื่อความหมาย
- ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน

และใช้มาตราประมาณค่าของลิเคิร์ทเช่นเดียวกับแบบประเมินผลของ

ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา แต่ใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยจากผลการประเมินระดับดีมาก

3.2 นำบทเรียนโมดูลที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมตามเกณฑ์ในข้อ 3.1.1 จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาว่าตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้เพียงใด โดยเป็นไปตามเกณฑ์ในข้อ 3.1.2

3.3 ผู้ศึกษานำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้าน ใส่คะแนน

3.4 ผู้ศึกษานำแบบประเมินมาตรวจโดยหาค่าเฉลี่ย ซึ่งใช้เกณฑ์ตามที่กล่าวไปในข้อ 3.1.1 และ 3.1.2

3.5 หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ศึกษาจะต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้เกณฑ์ดังกล่าว

3.6 เมื่อปรับปรุงแก้ไขและได้เกณฑ์ตามกำหนดแล้วให้นำไปใช้จริง

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา
คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็น โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเกณฑ์การประเมินผล
ทางขวามือ

ข้อ ที่	เกณฑ์การประเมินผล รายการประเมิน	ดีมาก	ดี	พอใช้ 1	ควรปรับปรุง	ใช้ไม่ได้	รวม
1	ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการเรียน						
2	ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการเรียน						
3	ความน่าสนใจของภาพประกอบคำบรรยาย						
4	ภาพพลิกลชุดนี้สอดคล้องกับเสียงบรรยายในเทปเสียง						
5	การจัดส่วนประกอบในภาพประกอบคำบรรยายและภาพพลิกลชุดนี้ได้เหมาะสม						
6	ภาพประกอบคำบรรยายและภาพพลิกลชุดนี้เมื่อดูแล้วเข้าใจง่าย						
7	เสียงบรรยายที่ใช้ประกอบชุดนี้ ชัดเจน น่าฟัง เข้าใจง่าย						
8	บทเรียนโมดูลชุดนี้ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียน						
9	บทเรียนโมดูลชุดนี้มีคำแนะนำและวิธีเรียนอย่างละเอียดต่อการนำไปใช้						
10	บทเรียนโมดูลชุดนี้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน						

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....

ลงชื่อผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็น โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเกณฑ์การประเมินผล
ทางขวามือ

ข้อที่	เกณฑ์การประเมินผล	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ใช้ไม่ได้	รวม
	รายการประเมิน						
1	โครงสร้างประโยคและรูปแบบไวยากรณ์ถูกต้อง						
2	การใช้คำและสำนวนเข้าใจง่าย						
3	เนื้อหาเรียงตามลำดับตามเหตุการณ์ได้เหมาะสม						
4	เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์						
5	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนช่วยปูพื้นฐานทางด้านภาษาของผู้เรียน						
6	ประโยคการสนทนาเป็นไปตามขั้นตอนจดจำได้ง่าย						
7	คำศัพท์มีความเหมาะสมกับเนื้อหา						
8	แบบฝึกหัดสอดคล้องกับเนื้อหา						
9	ลักษณะของภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน						
10	สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดี						

ข้อเสนอแนะ.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
/...../.....

4. แบบฝึกหัด

การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัด เพื่อวัดและประเมินการเรียนรู้ของตนเอง จะอยู่ในส่วนท้ายของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีทั้งหมด 5 ตอน ๆ ละ 10 ข้อ พร้อมคำเฉลยเพื่อให้รู้ผลจากการทำแบบฝึกหัด ซึ่งผู้ศึกษาเป็นผู้สร้างแบบฝึกหัดขึ้นเอง เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก โดยมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว และมีเนื้อหาครอบคลุมที่ใช้ทำการทดลอง ส่วนการตรวจให้คะแนนใช้วิธี 0-1 (Zero - one method) ซึ่งมีเกณฑ์ว่า เมื่อตอบถูกต้องให้คะแนน 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ข้อ ให้คะแนน 0 คะแนน

การดำเนินการเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพบทเรียนโมดูล

ผู้ศึกษาดำเนินการตรวจสอบประสิทธิภาพบทเรียนโมดูล และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในสถานที่ปฏิบัติงานจริง ซึ่งในการตรวจสอบประสิทธิภาพบทเรียนโมดูลได้ดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลกับผู้เรียนครั้งที่หนึ่ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษา 1 ห้องเรียน ของศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นการทดลองที่ให้ผู้เรียนๆ ไปพร้อมๆ กัน โดยต่างคนต่างเรียน ซึ่งใช้บทเรียนโมดูล 3 ชุด ผู้เรียนใช้เวลาในการทดลอง 2.00 ชั่วโมง (ตั้งแต่เวลา 9.00–11.00 น.) ผู้ศึกษาทำการสังเกต จดบันทึกอุปสรรค ปัญหาที่พบในผู้เรียนแต่ละคน เมื่อการวิจัยสิ้นสุดลงได้ตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 85/85 การตรวจสอบกระทำดังนี้ 85 ตัวแรก ซึ่งหมายถึง คำร้อยละเฉลี่ยของจำนวนคำตอบที่ผู้เรียนตอบถูกในการทำแบบฝึกหัดในบทเรียนแต่ละตอน คิดเป็นร้อยละ 85 ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ส่วน 85 ตัวหลัง หมายถึง คำร้อยละเฉลี่ยของจำนวนคำตอบที่ผู้เรียนตอบถูกในการทำแบบประเมินผลหลังการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 85 จากปัญหา อุปสรรค และผลการตรวจสอบ ได้นำไปปรับปรุงบทเรียนโมดูลต่อไป

2. ตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลกับผู้เรียนครั้งที่สอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษา 1 ห้องเรียน ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้เรียนจะเรียนบทเรียนโมดูลที่ปรับปรุงมาแล้ว โดยแบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ใช้บทเรียนโมดูลกลุ่มละ 5 ชุด ทั้งนี้จะดำเนินการทดลองเป็นเวลา 1 วัน โดยเวลาในการทดลองกลุ่มละ 2.00 ชั่วโมง โดยเมื่อกลุ่มแรกเรียนเสร็จตั้งแต่เวลา 9.00 –11.00 น. กลุ่มที่ 2 จะเรียนต่อในเวลา 13.00 – 15.00 น. และกลุ่มที่ 3 เรียนต่อในเวลา 15.15- 17.15 น. ผู้ศึกษาทำการสังเกต จดบันทึกอุปสรรค ปัญหาที่พบ พร้อมทั้งทำการตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 85/85 ด้วย หากพบว่าบทเรียนโมดูลไม่สามารถใช้ได้ตามเกณฑ์ก็ทำการปรับปรุงและตรวจสอบจนกระทั่งบทเรียนโมดูลใช้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้จะได้นำไปตรวจสอบกับกลุ่ม

ตัวอย่าง 30 คน ต่อไป

3. ตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลกับผู้เรียนครั้งที่สาม ดำเนินการทดลองภาคสนาม (Field tryout) ซึ่งนำผลจากการที่ได้ปรับปรุงบทเรียนโมดูลมา 2 ครั้งแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่ง ผู้ศึกษาจะดำเนินการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

3.1 กำหนดนัดหมาย วันเวลา ในการหาประสิทธิภาพกลุ่มใหญ่กับนักศึกษา กลุ่มที่ใช้การหาประสิทธิภาพและจับฉลากในการแบ่งกลุ่ม แบ่งได้ 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ทดลองวันละ 3 กลุ่ม ช่วงเช้าตั้งแต่เวลา 8.00 – 10.00 น. จำนวน 1 กลุ่ม และตั้งแต่เวลา 10.15 – 12.15 น. อีก 1 กลุ่ม และ 13.30 – 15.30 น. อีก 1 กลุ่ม ดังนั้นในการทดลองกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 กลุ่ม ผู้ศึกษาจะต้องใช้เวลาในการทดลองรวมทั้งสิ้น 2 วัน ๆ ละ 3 กลุ่ม โดยหาประสิทธิภาพตามวันและเวลาที่กำหนดไว้

3.2 ชี้แจงเกี่ยวกับการศึกษาบทเรียนโมดูล และขอรับรองให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด และเมื่อนักศึกษาใช้เวลาในการศึกษาคำแนะนำการใช้บทเรียนโมดูลในแต่ละตอนสิ้นสุดลง ผู้ศึกษาจะซักถามความเข้าใจกับนักศึกษาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อนักศึกษาทุกคนเข้าใจดีแล้ว ผู้ศึกษาจะแจกแบบประเมินผลเบื้องต้นในแต่ละตอนให้กับนักศึกษาต่อไป

3.3 ทำการประเมินผลเบื้องต้น ก่อนที่จะศึกษาเนื้อหาบทเรียน เพื่อจัดกลุ่มตัวอย่างให้มีความสามารถเท่าเทียมกัน เพื่อจะนำมาใช้ในการทดลองต่อไป ดังนั้นจึงต้องทำการประเมินผลเบื้องต้นก่อน แบบประเมินผลเบื้องต้นเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อโดยใช้เวลาประมาณ 40 นาที เพื่อจะได้รู้ว่ามีนักศึกษามีความรู้และความสามารถอะไรมาก่อน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในบทเรียนหรือไม่ ถ้านักศึกษาทำแบบประเมินผลผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถือว่านักศึกษามีความรู้และความสามารถเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน ไม่ต้องศึกษาบทเรียนในตอนนั้น ๆ แต่ถ้าทำแบบประเมินผลไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นักศึกษาจะต้องศึกษาเนื้อหาจากกิจกรรมและปฏิบัติตามที่บทเรียนกำหนด

3.4 การเลือกกิจกรรมการเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือก กิจกรรมการเรียนได้ตามความสนใจของตนเอง ระหว่างกิจกรรมเลือกที่ 1 (ภาพพลิกประกอบเสียง) และกิจกรรมเลือกที่ 2 (รูปภาพประกอบคำบรรยาย) โดยใช้เวลาในการศึกษากิจกรรมละ 60 นาที

3.5 การประเมินผลหลังการเรียน เมื่อได้ศึกษาบทเรียนครบทั้ง 5 ตอนแล้ว ผู้ศึกษาจะแจกแบบประเมินผลหลังการเรียนให้นักศึกษา เพื่อทดสอบความรู้ที่ศึกษาจากบทเรียนทั้งหมด แบบประเมินผลหลังการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ ซึ่งจะเป็นข้อสอบชุดเดียวกันกับแบบประเมินผลเบื้องต้น แต่โจทย์และคำตอบสลับข้อกัน นักศึกษาใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 40 นาที หลังจากนั้นผู้ศึกษาจะนำกระดาษคำตอบไปตรวจกับแบบเฉลยคำตอบ แล้วเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด นักศึกษาที่สามารถทำคะแนนได้

ร้อยละ 85 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ผู้ศึกษาจะนำเอาเฉพาะคะแนนจากการประเมินผลครั้งแรกเท่านั้น มาใช้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลต่อไป

3.6 การเรียนซ่อมเสริม นักศึกษาที่ไม่ผ่านบทเรียนตอนใด ผู้ศึกษาจะให้ศึกษาบทเรียนตอนนั้น ๆ จนผ่านก่อนจึงให้ศึกษาบทเรียนตอนต่อไป จึงไม่มีการเรียนซ่อมเสริมบทเรียนทั้งหมด

การดำเนินการทดลอง

ในการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการทดลอง 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การทดลองครั้งที่ 1 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษาของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้บทเรียนโมดูล จำนวน 3 ชุด ต่างคนต่างเรียน จากนั้นนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข

2. การทดลองครั้งที่ 2 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษาของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร และแบ่งนักศึกษออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน โดยใช้บทเรียนโมดูล 5 ชุด ซึ่งสลับกันเรียน จากนั้นนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข

3. การทดลองครั้งที่ 3 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนักศึกษาของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร และจับสลากแบ่งกลุ่มเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน โดยใช้บทเรียน 5 ชุด ซึ่งสลับกันเรียน หลังจากนั้นนำผลคะแนนไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดคือ 85/85

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการหาคุณภาพเครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 หาค่าร้อยละ (Percentage) ของบทเรียนโมดูลและแบบฝึกหัด

5.2 หาค่าความยากง่าย (Difficulty) แบบทดสอบ

5.3 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) แบบทดสอบ

5.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบ โดยใช้สูตร K – R 21 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน

5.5 หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) แบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้ศึกษาได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. การตรวจสอบประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ
2. การพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล

1. การตรวจสอบประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ

หลังจากได้พัฒนาบทเรียนโมดูลตามขั้นตอน และได้บทเรียนโมดูลทั้ง 5 ชุดแล้ว ได้นำไปให้คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ได้แก่ ผศ.ดร.ไพโรจน์ เบาใจ , ผศ.ดร.พิตร ทองชั้น และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.สุนทร โคตรบรรเทา , อาจารย์ศิริวรรณ นารากุล และอาจารย์ธนาภรณ์ พุทธิมนต์ธร รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ดร.กฤษณ อิศดุขย์, ผศ.ชาญชัย อินทรสุณานนท์ และ ผศ.พินิต วัฒนโธ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ปรากฏข้อบกพร่องที่พบ และทำการปรับปรุงแก้ไข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องและการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

ข้อบกพร่องที่พบ	ปรับปรุงแก้ไข
<u>ด้านเนื้อหา</u> 1. การสะกดคำศัพท์ผิด 2. การใส่เครื่องหมายในประโยคผิด 3. เนื้อหาบางตอนลำดับเหตุการณ์ไม่ถูกต้อง	1. แก้ไขคำศัพท์ให้ถูกต้อง 2. ลำดับเนื้อหาตามเหตุการณ์ให้ถูกต้อง
<u>ด้านสื่อ</u> 1. ผู้บรรยายในเทปเสียงมีจังหวะการพูดไม่สม่ำเสมอ และเสียงเบา 2. ควรมีการพิมพ์คำบรรยายในส่วนที่อยู่ในเครื่องหมายคำพูด	1. แก้ไขด้านเทคนิคโดยการปรับระดับเสียงให้มีเสียงสม่ำเสมอตลอด 2. ได้พิมพ์คำบรรยายที่อยู่ในเครื่องหมายคำพูดและคำแปลไทย-อังกฤษ ในภาคผนวกท้ายบทเรียน

จากตารางผู้ศึกษาได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านใส่คะแนน เพื่อจะมามีค่าเฉลี่ย ผลปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาทั้ง 3 คน ได้ใส่คะแนนซึ่งอยู่ในผลการประเมินระดับดี มีบางข้อที่ผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ และควรปรับปรุง ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำผลการประเมินที่ได้ระดับพอใช้ และควรปรับปรุง ไปปรับแก้ไขเพื่อให้ได้ผลการประเมินในระดับดี หลังจากนั้นจึงนำไปหาผลการหาประสิทธิภาพของแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาต่อไป สำหรับผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทั้ง 3 ท่าน นั้นผู้เชี่ยวชาญได้ใส่คะแนนซึ่งอยู่ในผลการประเมินระดับดีมาก มีบางข้อที่ผลการประเมินอยู่ในระดับดี และผู้ศึกษาได้นำผลการประเมินที่ได้ระดับดี ไปปรับแก้ไขเพื่อให้ได้ผลการประเมินในระดับดีมาก จากนั้นจึงนำบทเรียนโมดูลไปทดลองหาประสิทธิภาพต่อไป

2. การพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล

2.1 จากผลการทดลองครั้งที่ 1 ได้นำบทเรียนโมดูลที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจงจำนวน 3 คนที่ยังไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 เรื่อง การสนทนา มาก่อน และมีผลการเรียนระดับดี โดยเลือกกิจกรรมการเรียนแตกต่างกัน คือ นักศึกษาจำนวน 2 คน เลือกกิจกรรมที่ 1 ภาพพลิกประกอบเสียง และอีก 1 คนเลือกกิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยาย ทั้งนี้ในขณะทดลองได้สังเกต และบันทึกพฤติกรรมของนักศึกษา ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องและจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขบทเรียนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และจากการทดลองครั้งที่ 1 ผู้ศึกษาได้ซักถามเพิ่มเติมและพบว่ายังมีส่วนที่ต้องแก้ไขดังนี้

ตาราง 4 แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องและการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข จากการทดลองครั้งที่ 1

ข้อบกพร่องที่พบ	ปรับปรุงแก้ไข
1. เวลาที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมที่ 1 น้อยไป	1. ปรับเวลาแต่ละกิจกรรมเป็น 2.15 ช.ม.
2. เนื้อหาในกิจกรรมที่ 2 บางตอนมีมากเกินไป ควรจะกระชับและได้ใจความมากกว่านี้	2. ปรับปรุงเนื้อหากระชับขึ้น และตัดข้อความที่ซ้ำซ้อนออก
2. ต้องการให้รูปภาพมีสีสัน เหมือนปกหนังสือ	3. ไม่สามารถแก้ไขรูปภาพให้เป็นสีได้ เนื่องจากไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

หลังจากการทดลองครั้งที่ 1 ผู้ศึกษาได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้บทเรียนโมดูลที่มีความถูกต้องและสนองความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งมีประสิทธิภาพสูงขึ้น สำหรับในข้อ 3 ไม่ได้ปรับปรุงแก้ไข โดยเป็นไปตามเหตุผลที่เสนอไปข้างต้น

สำหรับผลการหาประสิทธิภาพบทเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาบทเรียนจากกิจกรรมที่ 1

ตาราง 5 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 1

แบบฝึกหัด	ร้อยละ
ชุดที่ 1	85.00
ชุดที่ 2	85.00
ชุดที่ 3	85.00
ชุดที่ 4	80.00
ชุดที่ 5	70.00
คะแนนเฉลี่ยรวม	81.00
คะแนนแบบทดสอบ	80.00

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาทำแบบฝึกหัด (E_1) ในโมดูลชุดที่ 4,5 ไม่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งได้คะแนนร้อยละ 80,70 ตามลำดับ สำหรับแบบทดสอบ (E_2) นักศึกษาทำได้ไม่ผ่านเกณฑ์ ได้คะแนนร้อยละ 80 ดังนั้นสรุปได้ว่า บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นครั้งแรกของกิจกรรมที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.00/80.00 โดยต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้บทเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นเป็นตามเกณฑ์

ตาราง 6 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 2

แบบฝึกหัด	ร้อยละ
ชุดที่ 1	70.00
ชุดที่ 2	60.00
ชุดที่ 3	70.00
ชุดที่ 4	80.00
ชุดที่ 5	70.00
คะแนนเฉลี่ยรวม	70.00
คะแนนแบบทดสอบ	80.00

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษาทำแบบฝึกหัด (E_1) ในโมดูลทั้ง 5 ชุด ไม่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งได้คะแนนร้อยละ 70,60,70,80 และ 70 ตามลำดับ สำหรับแบบทดสอบ (E_2) นักศึกษาทำได้ไม่ผ่านเกณฑ์ ได้คะแนนร้อยละ 80

ดังนั้นสรุปได้ว่า บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นครั้งแรกของกิจกรรมที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.00/80.00 และกิจกรรมที่ 2 มีประสิทธิภาพ 70.00/80.00 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้บทเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นเป็นตามเกณฑ์ที่กำหนด และจากกิจกรรมเลือกทั้งสองกิจกรรม เห็นได้ว่านักศึกษามีผลการเรียนในกิจกรรมที่ 1 ดีกว่ากิจกรรมที่ 2

2.2 จากผลการทดลองครั้งที่ 2 ได้นำบทเรียนโมดูลที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษา 1 ห้องเรียนจำนวน 15 คนที่ยังไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 เรื่อง การสนทนา มาก่อน และมีผลการเรียนระดับ ดีปานกลาง และอ่อน โดยเลือกกิจกรรมการเรียนแตกต่างกัน คือ นักศึกษาจำนวน 7 คน เลือกกิจกรรมที่ 1 ภาพพลิกประกอบเสียง และอีก 8 คนเลือกกิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยาย ทั้งนี้ในขณะที่ทดลองผู้ศึกษาได้สังเกตและจดบันทึกอุปสรรค ปัญหาที่พบ เพื่อหาข้อบกพร่องและจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขบทเรียนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และจากการทดลองครั้งที่ 2 ผู้ศึกษาได้ซักถามเพิ่มเติมและพบว่ายังมีส่วนที่ต้องแก้ไขดังนี้

ตาราง 7 แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องและการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข
จากการทดลองครั้งที่ 2

ข้อบกพร่องที่พบ	ปรับปรุงแก้ไข
1. การจัดรูปหน้าของกิจกรรมที่ 1 มีเนื้อที่ เหลือมากเกินไป	1. ได้ปรับปรุงแก้ไขในการจัดหน้าให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น
2. กล่องใส่สื่อบางชิ้นส่วนชำรุด	2. ได้ปรับปรุงแก้ไข โดยซ่อมแซมบางส่วนโดยติดกาวยึดแน่นยิ่งขึ้น

จากการทดลองครั้งที่ 2 ผู้ศึกษาได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้บทเรียนโมดูลที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นกว่าเดิม และหาค่าเฉลี่ยให้ได้ตามเกณฑ์ E_1 / E_2 คือ 85/85 ก่อนที่จะนำไปใช้ในการหาประสิทธิภาพกลุ่มใหญ่ ซึ่งปรากฏผลการทดลองดังตาราง 8,9

ตาราง 8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 1
กลุ่มตัวอย่าง 7 คนเลือกกิจกรรมที่ 1

แบบฝึกหัด	ร้อยละ
ชุดที่ 1	65.71
ชุดที่ 2	67.14
ชุดที่ 3	61.42
ชุดที่ 4	70.00
ชุดที่ 5	78.71
คะแนนเฉลี่ยรวม	68.59
คะแนนแบบทดสอบ	73.14

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษากลุ่มแรกจำนวน 7 คน ที่เลือกกิจกรรมที่ 1 ไม่สามารถทำแบบฝึกหัด (E_1) ผ่านเกณฑ์ในโมดูลทั้ง 5 ชุด ซึ่งได้คะแนนร้อยละ 65.71, 67.14, 61.42, 70 และ 78.71 ตามลำดับ สำหรับแบบทดสอบ (E_2) นักศึกษาทำได้ไม่ผ่านเกณฑ์ ได้คะแนนร้อยละ 73.14

ตาราง 9 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 2
กลุ่มตัวอย่าง 8 คน ที่ศึกษาบทเรียนจากกิจกรรมที่ 2

แบบฝึกหัด	ร้อยละ
ชุดที่ 1	60.25
ชุดที่ 2	70.00
ชุดที่ 3	76.25
ชุดที่ 4	72.50
ชุดที่ 5	81.25
คะแนนเฉลี่ยรวม	72.25
คะแนนแบบทดสอบ	81.00

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาทำแบบฝึกหัด (E_1) ในโมดูลทั้ง 5 ชุด ไม่ผ่านเกณฑ์ตามกำหนด ซึ่งได้คะแนนร้อยละ 60.25, 70.00, 76.25, 72.50 และ 81.25 ตามลำดับ สำหรับแบบทดสอบ (E_2) นักศึกษาทำได้ไม่ผ่านเกณฑ์ โดยได้คะแนนร้อยละ 81

ดังนั้นสรุปได้ว่า บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นครั้งที่สองของกิจกรรมที่ 1 มีประสิทธิภาพ 68.59/73.14 และกิจกรรมที่ 2 มีประสิทธิภาพ 72.25/81.00 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้บทเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นเป็นตามเกณฑ์ที่กำหนด และจากกิจกรรมเลือกทั้งสองกิจกรรม เห็นได้ว่านักศึกษามีผลการเรียนในกิจกรรมที่ 2 ดีกว่ากิจกรรมที่ 1

2.3 ผลการทดลองครั้งที่ 3 ได้นำบทเรียนโมดูลที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษา 1 ห้องเรียนจำนวน 30 คนที่ยังไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 เรื่อง การสนทนา มาก่อน และมีผลการเรียนระดับ ดีปานกลาง และอ่อน โดยเลือกกิจกรรมการเรียนแตกต่างกัน คือ นักศึกษาจำนวน 12 คน เลือกกิจกรรมที่ 1 ภาพพลิกประกอบเสียง และอีก 18 คนเลือกกิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยาย สำหรับการวิเคราะห์ผลการเลือกกิจกรรมการเรียนของนักศึกษา เพื่อหาประสิทธิภาพครั้งสุดท้ายให้ได้ตามเกณฑ์ E_1 / E_2 ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 85/85 ซึ่งปรากฏผลการทดลองดังตารางแสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนใน ตาราง 10, 11

ตาราง 10 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 1
กลุ่มตัวอย่าง 12 คนเลือกกิจกรรมที่ 1

แบบฝึกหัด	ร้อยละ
ชุดที่ 1	85.83
ชุดที่ 2	87.50
ชุดที่ 3	86.66
ชุดที่ 4	87.50
ชุดที่ 5	96.66
คะแนนเฉลี่ยรวม	88.83
คะแนนแบบทดสอบ	86.00

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาจำนวน 12 คน ที่เลือกกิจกรรมที่ 1 สามารถทำแบบฝึกหัด (E_1) ผ่านเกณฑ์ในโมดูลทั้ง 5 ชุด ซึ่งได้คะแนนร้อยละ 85.83, 87.50, 86.66, 87.50 และ 96.66 ตามลำดับ สำหรับแบบทดสอบ (E_2) นักศึกษาทำได้ผ่านเกณฑ์ ได้คะแนนร้อยละ 86.00

ตาราง 11 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในกิจกรรมที่ 2
กลุ่มตัวอย่าง 18 คน ที่ศึกษาบทเรียนจากกิจกรรมที่ 2

แบบฝึกหัด	ร้อยละ
ชุดที่ 1	86.66
ชุดที่ 2	87.83
ชุดที่ 3	87.27
ชุดที่ 4	90.55
ชุดที่ 5	91.11
คะแนนเฉลี่ยรวม	88.68
คะแนนแบบทดสอบ	87.11

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาทำแบบฝึกหัด (E_1) ในโมดูลทั้ง 5 ชุด ผ่านเกณฑ์ตามกำหนด ซึ่งได้คะแนนร้อยละ 86.66, 87.83, 87.27, 90.55 และ 91.11 ตามลำดับ สำหรับแบบทดสอบ (E_2) นักศึกษาทำได้ผ่านเกณฑ์ โดยได้คะแนนร้อยละ 87.11

ดังนั้นสรุปได้ว่า บทเรียนโมดูลที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีคะแนนของกิจกรรมที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 88.83/86.00 และกิจกรรมที่ 2 คิดเป็น 88.68/87.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และจากกิจกรรมเลือกทั้งสองกิจกรรม เห็นได้ว่า นักศึกษามีผลการเรียนในกิจกรรมที่ 2 ดีกว่ากิจกรรมที่ 1

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพในเกณฑ์ที่กำหนด 85/85

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนระบบวิธีทางไกล ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เลือกเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 210 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษาที่เรียนระบบวิธีทางไกล ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เลือกเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 48 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง และจับสลากแบ่งกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2

เป็นแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก แบบคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว จำนวน 25 ข้อ ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นโดยผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความเชื่อมั่นและวิเคราะห์ความยากง่าย และหาค่าจำแนกของแบบทดสอบ

3. แบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญ โดยสร้างข้อคำถามของแบบประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญ ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 10 ข้อ และข้อคำถามของแบบประเมินผลของ

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 10 ข้อ และนำไปผู้เชี่ยวชาญใส่คะแนน ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่กำหนด

4. แบบฝึกหัด เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 จำนวน 50 ข้อ โดยผู้ศึกษาเป็นผู้สร้างแบบฝึกหัดขึ้นเอง เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก โดยมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ด้านการตรวจให้คะแนนใช้วิธี 0-1 ซึ่งมีเกณฑ์ว่าเมื่อตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ข้อ ให้คะแนน 0 คะแนน

การดำเนินการทดลอง

ในการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การทดลองครั้งที่ 1 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจงคัดเลือกเฉพาะนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี จากนักศึกษาศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้บทเรียนโมดูล 3 ชุด ต่างคนต่างเรียน และแต่ละคนเลือกกิจกรรมการเรียนแตกต่างกัน โดย 2 คนเลือกกิจกรรมที่ 1 ภาพพลิกประกอบเสียง และอีก 1 คน เลือกกิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยาย หลังจากการทดลองนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข โดยได้ปรับเวลาในการเรียนของกิจกรรมที่ 1 ภาพพลิกประกอบเสียง จากเดิมกำหนดไว้ 2 ชั่วโมง แก้เป็น 2.15 ชั่วโมง และปรับปรุงเนื้อหาในกิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยายให้กระชับมากขึ้น อีกทั้งได้ตัดข้อความที่ซ้ำซ้อนออก หลังจากนั้นจึงนำไปทดลองต่อไป

2. การทดลองครั้งที่ 2 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจงจากนักศึกษาศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร และแบ่งนักศึกษานอกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยใช้บทเรียนโมดูล 5 ชุด ซึ่งสลับกันเรียน ในการทดลองครั้งนี้มีนักศึกษาเลือกกิจกรรมที่ 1 ภาพพลิกประกอบเสียงเป็นจำนวน 7 คน และอีก 8 คนเลือกกิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยาย จากนั้นนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข โดยได้ปรับปรุงแก้ไขการจัดหน้าของกิจกรรมที่ 1 ภาพพลิกประกอบเสียง ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และซ่อมแซมกล่องใส่สื่อในบางชิ้นส่วนที่ชำรุดให้คงอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้คงทน

3. การทดลองครั้งที่ 3 นำบทเรียนโมดูลที่ผ่านการพัฒนาแล้วถึง 2 ครั้งไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนักศึกษาศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร และจับสลากแบ่งกลุ่มเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยใช้บทเรียนโมดูล 5 ชุด ซึ่งสลับกันเรียน การทดลองครั้งสุดท้ายนี้ผู้เรียนจำนวน 12 คนเลือกกิจกรรมที่ 1 ภาพพลิกประกอบเสียง และอีก 18 คนเลือกกิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยาย จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดคือ 85/85

การตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล

ผู้ศึกษาดำเนินการตรวจสอบประสิทธิภาพบทเรียนโมดูล และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในสถานที่ปฏิบัติงานจริง ซึ่งในการตรวจสอบประสิทธิภาพบทเรียนโมดูลได้ดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลกับผู้เรียนครั้งที่ 1 เป็นการหาประสิทธิภาพจุดบกพร่องของบทเรียน เพื่อปรับปรุงแก้ไขบทเรียนโมดูลให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น โดยการหาประสิทธิภาพกับนักศึกษาจำนวน 3 คน โดย 2 คน เลือกกิจกรรมที่ 1 และอีก 1 คนเลือกกิจกรรมที่ 2 ในการหาประสิทธิภาพผู้ศึกษาได้ทำการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน และซักถามเพิ่มเติมเมื่อสิ้นสุดการหาประสิทธิภาพ ซึ่งสรุปได้ว่า บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นครั้งแรกของกิจกรรมที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.00/80.00 และกิจกรรมที่ 2 มีประสิทธิภาพ 70.00/80.00 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้บทเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นเป็นตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลกับผู้เรียนครั้งที่ 2 เป็นการหาจุดบกพร่องของบทเรียนอีกครั้งหนึ่งโดยทดลองกับนักศึกษาจำนวน 15 คน ซึ่งแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ปานกลางและอ่อน ในการเลือกกิจกรรมปรากฏว่าผู้เรียนจำนวน 7 เลือกกิจกรรมที่ 1 และอีก 8 คนเลือกกิจกรรมที่ 2 สำหรับการหาประสิทธิภาพครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการสังเกตอย่างใกล้ชิดและซักถามจากผู้เรียนเมื่อสิ้นสุดการหาประสิทธิภาพ ดังนั้นสรุปได้ว่า บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นครั้งที่สองของกิจกรรมที่ 1 มีประสิทธิภาพ 68.59/73.14 และกิจกรรมที่ 2 มีประสิทธิภาพ 72.25/81.00 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้บทเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นเป็นตามเกณฑ์ที่กำหนด สำหรับผลการหาประสิทธิภาพครั้งที่สองนี้ต่ำกว่าผลการหาประสิทธิภาพในครั้งแรกเนื่องจากในครั้งแรกเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีเท่านั้น ส่วนครั้งที่สองเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบละกัน คือ มีทั้งผู้เรียนดี ปานกลาง และอ่อน

3. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลกับผู้เรียนครั้งที่ 3 เป็นการหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีผลการเรียนดี ปานกลาง และอ่อน และใช้เวลาในการหาประสิทธิภาพเฉลี่ยกลุ่มละ 2.15 ชั่วโมง

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพเริ่มจากได้จัดเตรียมสื่อการเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพ และชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ของการหาประสิทธิภาพ แล้วจับสลากแบ่งกลุ่มหาประสิทธิภาพก่อนหลัง การหาประสิทธิภาพแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน กิจกรรมของแต่ละกลุ่มดำเนินการตามขั้นตอน เริ่มจากผู้ศึกษาได้แจกคู่มือของบทเรียนโมดูลให้กับผู้เรียน เมื่อนักศึกษาศึกษาคู่มือเข้าใจดีแล้ว ผู้ศึกษาได้แจกเอกสารเกี่ยวกับแบบประเมินผลตนเองก่อนการเรียนให้กับนักศึกษา เพื่อทดสอบว่านักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด ผลจากการประเมินพบว่า ไม่มีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ที่กำหนด หลังจากนั้นนักศึกษาทำแบบประเมินผลตนเองก่อนการเรียนไม่ผ่าน ได้ให้นักศึกษาเลือก

กิจกรรมการเรียนรู้ มีนักศึกษาเลือกศึกษากิจกรรมที่ 1 จำนวน 12 คน และอีก 18 คนเลือกกิจกรรมที่ 2 และได้แนะนำวิธีการเรียนด้วยบทเรียนโมดูล เมื่อเข้าใจดีแล้ว จึงได้แจกเอกสารบทเรียนของแต่ละกิจกรรม เมื่อศึกษาบทเรียนสิ้นสุดลง ผู้ศึกษาได้แจกแบบประเมินผลตนเองหลังการเรียนรู้ ถ้านักศึกษาคนใดสามารถสอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนดถือว่าได้ผ่านบทเรียนโมดูล เรื่องการสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ แต่ถ้าสอบไม่ผ่านต้องศึกษาบทเรียนอีกครั้งหนึ่งและหาประสิทธิภาพตามที่กำหนดอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะถือว่าผ่านเกณฑ์ตามกำหนด

และในการทดลองครั้งสุดท้ายนี้สรุปได้ว่า บทเรียนโมดูลที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยมีคะแนนของกิจกรรมที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 88.83/86.00 และกิจกรรมที่ 2 คิดเป็น 88.68/87.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และจากกิจกรรมเลือกทั้งสองกิจกรรม เห็นได้ว่านักศึกษามีผลการเรียนในกิจกรรมที่ 2 ดีกว่ากิจกรรมที่ 1

สรุปผลการวิจัย

1. ได้บทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 ซึ่งประกอบด้วย

- 1.1 กิจกรรมที่ 1 ภาพพลิกประกอบเสียง จำนวน 1 เล่ม
- 1.2 กิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยาย จำนวน 1 เล่ม
- 1.3 คู่มือบทเรียนโมดูล 1 เล่ม
- 1.4 แบบประเมินผลตนเองก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ เรื่องการสนทนา 1 เล่ม
- 1.5 เทปเสียง จำนวน 1 ดับ

2. ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล โดยมีคะแนนของแบบฝึกหัด (E_1) และคะแนนของแบบประเมินผลหลังการเรียนรู้ (E_2) กิจกรรมที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 88.83/86.00 และคะแนนของแบบฝึกหัด (E_1) และคะแนนของแบบประเมินผลหลังการเรียนรู้ (E_2) กิจกรรมที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 88.68/87.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยเป็นไปตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล จากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี จำนวน 3 ท่าน และด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ปรากฏว่า คุณภาพโดยส่วนรวมของบทเรียนอยู่ในระดับดี คือ มีลักษณะกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมชัดเจน เนื้อหาครอบคลุม เหมาะสมกับผู้เรียน มีลักษณะของการสอนตัวเอง ซึ่งสามารถช่วยให้เด็กที่เรียนช้า บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนได้เช่นเดียวกับเด็กที่เรียนเร็ว (ลัดดาวัลย์ กัณหสุวรรณ. 2518 : 34) และมีเวลาในการเรียนอย่างอิสระ โดยจะปรับและจัดเวลาเอง ซึ่งเป็นการฝึกการตัดสินใจของตนในการเลือกกิจกรรมว่าจะควบคุมเวลาในการเรียนอย่างไร ทำให้ผู้เรียนสามารถทราบผลการตัดสินใจของตนว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร (ณรงค์ เทียนส่ง. 2522 : 4)

2. ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา โดยประเมินผลแบบ-ฝึกหัดท้ายบทเรียนกับแบบประเมินผลหลังการเรียน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากการวิจัยพบว่า การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลในการทดลองครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ไม่ผ่านเกณฑ์ตามกำหนด ส่วนครั้งที่ 3 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.1 การทดลองครั้งที่ 1 กิจกรรมที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.00/80.00 และกิจกรรมที่ 2 มีประสิทธิภาพ 70.00/80.00 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 การทดลองครั้งที่ 2 กิจกรรมที่ 1 มีประสิทธิภาพ 68.59/73.14 และกิจกรรมที่ 2 มีประสิทธิภาพ 72.25/81.00 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 การทดลองครั้งที่ 3 กิจกรรมที่ 1 มีประสิทธิภาพ 88.83/86.00 และกิจกรรมที่ 2 คิดเป็น 88.68/87.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

จึงสรุปได้ว่าบทเรียนโมดูลที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นมีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และแก้ปัญหาการเรียนการสอนของนักเรียนนอกโรงเรียนต่อไป อย่างไรก็ตามจากการวิจัยจะเห็นได้ว่า ในการทดลองครั้งที่ 1 คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการหาประสิทธิภาพสูงกว่าการทดลองครั้งที่ 2 เนื่องจากในการทดลองครั้งแรกได้เลือกกลุ่มตัวอย่างเฉพาะผู้ที่มีผลการเรียนดีเท่านั้น ส่วนในครั้งที่สอง ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน มีทั้งเรียนดี ปานกลาง และอ่อน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของครั้งที่สองต่ำกว่าครั้งแรก เพื่อชี้ชัดว่าการเรียนด้วยบทเรียนโมดูล เป็นการเรียนการสอนเพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคน ได้ประสบความสำเร็จในการเรียนเหมือนกัน แต่เร็วช้าแตกต่างกันตามความสามารถของแต่ละบุคคล (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2517 : 121) และสอดคล้องกับแนวคิดของเสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต (2528 : 7) ว่าโมดูลเป็นสื่อการเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนรายบุคคล ที่ถือหลักปรัชญาว่า มนุษย์มีความแตกต่างกันในเรื่อง ภูมิหลัง ประสบการณ์ ลักษณะนิสัย และรูปแบบการเรียนรู้ ฉะนั้นในเรื่องการเรียนรู้ จึงควรให้ผู้เรียนแต่ละคนมีความก้าวหน้าไปตามความสามารถของตน ส่วนในการทดลองครั้งที่สาม ผลการหาประสิทธิภาพสูงกว่าครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทเรียนโมดูลได้ผ่านการหาประสิทธิภาพและปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ มาถึง 2 ครั้งแล้ว และนักเรียนมีความพอใจในรูปภาพประกอบคำบรรยาย ภาพพลิกประกอบเสียง เพราะช่วยให้เรียนรู้ได้ง่าย สนุก ได้รับความสนใจ จำได้รวดเร็ว ไม่ลืม ซึ่งตรงกับแนวคิดของกิติกร มีทรัพย์ และกาญจนา คำสุวรรณ (2521 : 73)

3. จากผลการทดลองให้นักศึกษาทำแบบประเมินผลตนเองก่อนการเรียนและหลังการเรียนของการทดลองทั้ง 3 ครั้ง พบว่า คะแนนเฉลี่ยทั้งสองลักษณะมีความแตกต่างกัน โดยนักศึกษาจะทำคะแนนเฉลี่ยในแบบประเมินผลตนเองหลังการเรียนมากขึ้นกว่าการทำแบบประเมินผลตนเองก่อนการเรียน ซึ่งแสดงว่าบทเรียนโมดูล เรื่องการสนทนา สามารถทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวี กองศรีมา (2531: 83) มัวร์แมน (Murman. 1972 : 1593 – A) เดล (Dale. 1974 : 6481 –A) และแบลคเบอร์ (Blackburn. 1975 : 724 – A) ที่พบ

ว่าบทเรียนโมดูลเป็นเทคนิคการสอนที่มีคุณภาพให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นกว่าเดิม ประกอบกับช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2523 : 12-13)

ข้อเสนอแนะ

1. บทเรียนโมดูลสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนด้วยตนเองเป็นย่างดี โดยนำไปใช้กับหลักสูตรของการศึกษานอกโรงเรียน เพราะช่วยแก้ปัญหาด้านการขาดแคลนครู เวลา และงบประมาณ และสามารถสนองตอบความแตกต่างของแต่ละบุคคลได้ดี
2. บทเรียนโมดูลควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา และหากผู้สอนเลือกใช้บทเรียนโมดูลเป็นสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ความมุ่งหมายและสถานการณ์แล้ว บทเรียนโมดูลจะมีส่วนช่วยในการสอนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงควรสร้างบทเรียนโมดูลให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น กับบทเรียนที่เหมาะสม
3. การกำหนดเวลาในการทดลอง ไม่ควรจัดให้มีการทดลองติดต่อกันนานเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเกิดความเครียดได้ ซึ่งจะส่งผลให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้
4. ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนโมดูล ควรจะต้องมีการฝึกฝนเป็นประจำ หากสงสัยหรือไม่เข้าใจสามารถย้อนกลับไปศึกษาซ้ำ ๆ ได้ตลอดเวลา จึงจะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนที่กำหนดไว้ ทั้งยังมีความพอใจและมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนโมดูล และจากการซักถามจากผู้เรียนพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการเรียนด้วยบทเรียนโมดูลในวิชาภาษาอังกฤษดีมากกว่าการเรียนที่มีครูสอน ซึ่งการเรียนด้วยบทเรียนโมดูลนั้น โดยหากผู้เรียนสงสัย หรือตามไม่ทัน สามารถย้อนกลับไปดูเนื้อหาในตอนนั้นๆ ขณะเดียวกันบทเรียนโมดูลที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นนั้นมีคู่มือการเรียน ขั้นตอนในการศึกษา แบบฝึกหัด และแบบประเมินผลตนเองก่อนการเรียนและหลังการเรียนที่ชัดเจนและครอบคลุมวัตถุประสงค์ จึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและสะดวกต่อการเรียนโดยที่ไม่มีครูสอน หรือผู้ควบคุม ซึ่งสามารถสนองตอบความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างไรก็ตามการพัฒนาบทเรียนโมดูลในเรื่องดังกล่าว เป็นการสร้างสื่อที่ลงทุนสูง ซึ่งหากจะมีการวิจัยครั้งต่อไปขอให้คำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการนำสื่อไปใช้ เพื่อจะได้สร้างสื่อที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง อีกประการคือ ระยะเวลาในการทดลอง เพราะถ้าหากมีเวลาในการทดลองเหลือน้อยเกินไป ผู้วิจัยจะต้องผลิตสื่อหลายชิ้นเพื่อให้มีจำนวนที่เพียงพอสำหรับการทดลอง นับว่าเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช้เหตุ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. (2526). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, วิเชียร วรินทร์เวช เป็นผู้สัมภาษณ์ , ที่บ้านเลขที่ 16 สุขุมวิท 31 กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2526.
- เกศินี โชติกเสถียร. (2523). การใช้เทคโนโลยีทางการสอนในห้องเรียน. (เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ทน.302). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กมล การกุศล. (2521). การพูดเพื่อประสิทธิผล. พิษณุโลก: แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- กิติกร มีทรัพย์และกาญจนา คำสุวรรณ. (2521) ความจำ. กรุงเทพฯ: การเวก.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). เกณฑ์การจัดกิจกรรมการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสแควร์.
- . (2540). รายงานการประเมินโครงการพัฒนาชนบท ประจำปี 2540. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เสียงเชียงใหม่.
- . (2537). คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกโรงเรียนฉบับทดลอง. กรุงเทพฯ: บริษัทสามเจริญพานิชย์ (กรุงเทพฯ) จำกัด.
- บริษัท. โกดัก (ประเทศไทย) จำกัด. (2519). กลวิธีในการถ่ายภาพ. กรุงเทพฯ: อาลิสต์พรินเตอร์.
- กุลชาติ โยสีดา. (2529). การศึกษาเปรียบเทียบความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง- พูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมุติและวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คำเนิง ภูมิปัญญา. (2530). นวัตกรรมการสอนวิทยาศาสตร์ว่าด้วยโมดูล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป วิทยาลัยครูจันทระเกษม. ถ่ายเอกสาร.
- จินดา งามสุทธิ และอัมพร สุขเกษม. (2516). การพูด. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาพสนธิ: โรงพิมพ์จิตภัณฑ์การพิมพ์.
- จินตนา ยันตรศาสตร์. (2515). อิทธิพลของภาพต่างชนิดที่มีต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เพ็ญ ไทยประยูร. (2510). การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลที่ได้จากการสอนโดยใช้ภาพสีและภาพขาวดำ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- จิตรา คันธวงศ์. (2534). การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชาติ พิทักษากร. (2526). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, วิเชียร วรินทร์เวช เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2526.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการสอน: การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชม ภูมิภาค. (2524). เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชมพันธ์ ภูษธร ณ อรุยา. (2519). หน่วยการเรียนรู้การสอน. ถ่ายเอกสาร.
- ชลธิรา กลัดอยู่และคนอื่นๆ. (2517). การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เคล็ดไทย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่นๆ. (2523). เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 11-15. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ชลาลัย คงแก้ว. (2526). การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำจังหวัดในเขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชวาล แพรัตกุล. (2516). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ประหยัด จิระวรพงศ์. (2522). เทคโนโลยีทางการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. ธนบุรี: สำนักพิมพ์อักษรวัฒนา.
- ณรงค์ เทียนสงและคนอื่นๆ. (2522). การเรียนการสอนแบบเรียนชุด. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- เดือนใจ ชัยอินทคำ. (2522). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่องการจัดจำพวกพืชสำหรับนักศึกษา ป.กศ.สูง โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เทพิน นีละภมร. (2532). ปฏิบัติการทางภาษาก่อนสอน. หน้า 295-308. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์. (2515). ศิลปการพูดต่อที่ชุมชน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์อักษรไทย.

- ทวี กองศรีมา. (2531). การสร้างบทเรียนโมดูล เพื่อสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์
สำหรับนักศึกษาครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรงค์ศักดิ์ หมีนจักร. (2523, เมษายน). "แนวโน้มหลักสูตรฝึกหัดครู," ใน *คุรุปริทัศน์*. 4 :52-56.
- ธีระ จิตต์จนะ. (2519). การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 2 เรื่องไฟฟ้าโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทิยา ไกรพัฒน์พงศ์. (2523). การศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมภาษาของโรงเรียนในเขตจังหวัดเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา เจริญสิทธิ์. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังการพูดภาษาอังกฤษ
และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ม.6 ที่ใช้โครงสร้างระดับยอด
และการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ พงษ์เกษมพรวกุล. (2531). ระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เนตร หงษ์ไกรเลิศ. (2538). การพัฒนาบทเรียนโมดูล เรื่อง การผลิตและการนำเสนอ
สไลด์ประกอบเสียงแบบสองเครื่องฉาย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญมี ก้อนทอง. (2518, มกราคม). "บทเรียนโมดูลเพื่อเสริมความรู้," ใน *วิทยาสาร*. 26 : 21-23.
- บุญเลิศ ทัดดอกไม้. (2539). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชุดวิชา การถ่ายภาพ
เบื้องต้น. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เป็รื่อง กุมุท. (2519). การวิจัยสื่อและนวัตกรรมการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- เปลื้อง ณ นคร. (2507). คำบรรยายวิชาการศึกษาประพันธ์และหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

- พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข. (2524). การศึกษาแบบเล่านิทานที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟัง และความคงทนในการจำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์สวัสดิ์ ลาภบุญเรือง. (2516). การศึกษาเปรียบเทียบอัตราเร็วของการเรียนรู้ และความคงทนของความจำโดยใช้ภาพที่มีลักษณะพลอบและขู่ คู่กับข้อความที่มีลักษณะ พลอบและขู่กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์พิทยาสรรพ์ ปีการศึกษา 2515. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- พนัส หันนาคินทร์. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบคำบรรยาย วิชา SP 201 Fundamentals of Speech (วาทการเบื้องต้น). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- พินุช ภาสุรภัทร. (2513). หลักเกณฑ์ในการสร้างภาพประกอบหนังสือแบบเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. (2522). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ไพโรจน์ เบาใจ. (2520). วารสารศึกษาศาสตร์. หน้า 48.
- ไพรัตน์ หลวงแนม. (2538). การสร้างบทเรียนโมดูล เรื่อง การแกะสลักลานูนสูง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนตรี จุฬาววัฒนทล. (2537). ระบบการวิจัยพัฒนาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- รุจา เถาวงศ์. (2524). การสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำที่เป็นคำถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- รดาภรณ์ มานพวงศ์. (2529). การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมกับวิธีการสอนตามปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยราชประชาสมาธิวิทยา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- รัชนี้เพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2533). การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารการท่องเที่ยวและการโรงแรม. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดาวัลย์ กัณหาสุวรรณ. (2518, พฤษภาคม). " การเรียนตามความสามารถ," ใน วารสารวิทยาศาสตร์. 29:33-41.
- วชิราวดี เพชรไทย. (2524). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านพุทธานุสสัย วิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากรูปแบบการบรรยาย ประกอบสไลด์เทปแบบต่าง ๆ. ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วารินทร์ รัชมีพรหม. (2531). สื่อการสอนร่วมสมัย. ม.ป.พ.
- วรวรรณ จันทรรัฐ. (2531). การสร้างชุดการสอนเทปโทรทัศน์สำหรับผู้ปกครองในการฝึกพ้อง ให้แก่เด็กที่บกพร่องทางการได้ยิน. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วุฒิ แตรสังข์. (2514). การศึกษาแบบ สี่ และขนาดของภาพประกอบแบบเรียนที่นักเรียนชั้น ประถมตอนปลายชอบ ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย วิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิศิษฐ์ ชุมวรรฐายี. (2519). การสร้างหน่วยการเรียนรู้การสอน. เอกสารประชุมปฏิบัติการเตรียม การสอนร่วมกันของกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8-9 มิถุนายน.
- วิรุฬ สีสลาพฤทธิ์. (2521). "วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน," เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วีรยุทธ บุญยะไวโรจน์. (2538). การศึกษาทางไกลในประเทศไทย. หน้า 65.
- วิไลวรรณ วรรณสุทธิ์. (2526). การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประจำจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิศิษฐ์ ศรีนุช. (2530). รายการวิทยุประกอบภาพแสดงการเคลื่อนไหว. หน้า 6-9. ม.ป.พ.
- วิจิตร ศรีสะอาด. (2517). "เทคนิควิทยาการศึกษา," ใน ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ .
- ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. (2521). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ศิลป์ สุกสิงห์. (2526). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, วิเชียร วรินทร์เวช เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สมาคม
ห้องสมุดแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ 11
กรกฎาคม 2526.
- ศุภรัตน์ ภัทรานนท์. (2532). ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมถวิล ธนะโสภณ. (2523, กุมภาพันธ์). "ข้อคิดบางประการในการสอนพูดภาษาอังกฤษ," ใน
ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. 9(4) : 50-55.
- สมพงษ์ ศิริเจริญและคณะ. (2506). คู่มือการใช้โสตทัศนวัสดุ. กรุงเทพฯ: มงคลการพิมพ์.
- สมสิทธิ์ จิตรสถาพร. (2523). การศึกษาเปรียบเทียบอัตราของการเรียนรู้ โดยใช้ภาพและข้อ
ความชนิดต่าง ๆ ในการโฆษณาต่อต้านยาเสพติดให้โทษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สวัสดิ์ ดีชื่น. (2540). การใช้ Portfolio. หน้า 40-41.
- สุชา จันทน์เอม. (2529). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา .
- สุนันท์ จูทะสร. (2515). การวิเคราะห์ความสำคัญของภาพประกอบหนังสือแบบเรียนที่มี
ต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุรัตน์ ยุทธเสรี. (2526). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยชุดการเรียนการสอนกับการสอนตามคู่มือการสอนภาษา
อังกฤษ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2519). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
ภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- สุวรรณณี เลืองยศลือชากุล. (2524). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากสไลด์เทปที่ลดเนื้อ
หาของคำบรรยายส่วนที่ซ้ำกับเนื้อหาของภาพ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุธัญญา ภูรัตนพิชญ์. (2539). การพัฒนาวิธีทัศน์การสอน ชุด การสร้างฟิล์มและการอัด
ขยายภาพ ขาว-ดำ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

- เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. หน้า 286. ม.ป.พ.
- . (2525). *การเรียนการสอนรายบุคคล*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- . (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- . (2526). *หน่วยการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- โสภา ชูพกุลชัย และอรทัยชื่นมนุษย์. (ม.ป.ป.). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530. (2532). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- อนันต์ ศรีโสภา. (2525). *การวัดผล*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อำนาจ ช่างเรียน. (2532,มกราคม). "การวิจัยและพัฒนาการศึกษา," ใน *วารสารศึกษา*. กรุงเทพฯ. 13(4) : 24-28.
- อมรา แสงจันทร์. (2532). "แนวการสอนเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Approach)," ใน *วารสารภาษาปริทัศน์*. 1(2): 11-17.
- อุไรลักษณ์ ศรีประสิทธิ์. (2534). " สื่อสำหรับศึกษาด้วยตนเอง," *ลานข่อย* 9(3) : 39-40 .
- อัมพร จันทรมาศ. (2524). *การศึกษาผลของการเสนอสไลด์แบบภาพประสม โดยการใช้ภาพเสริมแทนคำบรรยายเสริม*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Anderson, Austin. (1975). "The Effects of A Modular Biology Course on Attitudes Toward Biology," In *Dissertation Abstracts*. 36(4) : 2119 - A.
- Amsden, Ruth Helen. (April,1960). "Children's Preferences in Picture Story Book Variables," In *Journal of Education Research*. 53:309-312.
- APEID. (1975,May). *A Module on How to Construct a Module for Teacher Education: APEID Regional Planning Workshop on Teacher Education and Curriculum for Development*. Philippines. 19 -31 May.
- Arends, Robert L. and others. (1973). *Handbook for the Development of Instructional Module in Competency - Based Teacher Education Program*. 2 nd ed. New York : State University. College at Buffalo.

- Brown, James Lewis B, Richard W. & Harchleroad, Ferd F. (1969). *AV Instruction Technology Media and Method*. 3 rd ed. New York : Mc Graw - Hill Book Company Inc.
- Best, John W. (1978). *Research in Education*. 3 rd ed. New Jersey : Prentice - Hall .
- Blackburn, Gary Myrle. (1975). "Modularized and Traditional Teaching Methods Utilized in preservice Teacher Training : An Experimental Study," In *Dissertation Abstracts*. 36(2): 724 A .
- Burns, Dual C., Broman, Betty L. & Albertal. (1971). Lowe Wantling. *The Language Atts in childhead Education chicago and McNally and company*. .
- Byrne, Donn. (1987) . *Teaching Oral English*. London: Longman Group Ltd.
- Dale, W. and Mary Elizabets. (1974). "A Comparative Study of Achievement Between College Students being Taught in the Traditional Manner and Those Taught with Learning Modules," In *Dissertation Abstracts*. 34(10) : 6481 - A .
- Deboer, Wanda Aileen. (1983). "The Listening Aspect of Interpersonal Communication," In *Dissertation Abstracts International*. 43(09) : 2828-A; mimeographed.
- Dedmond, Eris Arroood. (1975). "An Investigation to Determine the Effectiveness of the Informal Classroom Reading Diagnosis and Correction Modules," In *Dissertation Abstracts*. 35(4) :5985-A.
- Dishner, Earnest Keith. (1973) "Proficiency Modules VS Traditional Teaching in Developmental Reading Methodology Courses," In *Dissertation Abstract*. 33(11) : 6495-A.
- Escola, Yvonne Henke. (1980). "Certain Effects of Selected Activities of Communicative Competence Training on the Development of German: a Case Study," In *Dissertation Abstracts International*. Typed.
- Fan, Chung - The. (1952). *Item Analysis Table*. New Jersey : Education Testion Service Princeton .

- Fawcette, Annabel Elizabeth. (1973). "The Effect of Training in Listening upon the Listening Skills of Intermediate Grade Children," In *Dissertation Abstracts International*. mimeographed.
- Florence, William C. (October,1924). "An Invertigation of Children's Preferences for Pictures," In *The Elementary School Journal*. 25:119-126.
- French, John E. (1952). "Children's Preferences for Picture of Pictorial Pattern," In *The Elementary School Journal*. 33: 90-95.
- Furness Edna Lae, (May,1957). "Imploving Reading throught Listening," In *Elementary English*.34: 317-311.
- Gaies, Stephen J. and others. (1977). "Towards the measurement of Functional Proficiency : Contextualization of the Noise Test," In *TESOL Quaterly*. 11(1) : 51.
- Grinewald, Robert N. (1975,March). "Peer- Product Packages for Professional Preparation," In *Educational Technology*. Vol.15.
- Johnson, Keith. (1981). *Communicative Syllabus Design and Methodology*. Oxford: Oxford University. Press.
- Haley, Majorie Hall. (1978). "A Study of the Effectiveness of Simultaneous Oral Production and the Total Physical Response Strategy on the Speaking Achievement, Attitude, Motivation, and Interest of Level I Spanish," In *Dissertation Abstracts International*. Typed.
- Harrison, J.A. (1966). *Europian Research on Audio - Visual Aids Abstract Part I* - wightman & Co.,Ltd.
- Heinich, Robert and others. (1990). *Instructional Media and the New Tedchnologies of Instruction*. New York : Macmillan, Inc.
- Houston, W. Robert and others. (1972). *Development Instructional Modules : A Module System for Writing Modules*. Texas : College of Education. University of Houston.
- Lawrence, Gordon. (1973). *Florida Modules on Generic Teaching Competencies : Module of Modules*. University of Florida. Gainesville.

- Larner, S. (1968). "An Experimental Study of Pictorial Method of Instruction," In *Survey of British Research in Audio-Visual Aids Report 3* (London : National Committee for Audio - Visual Aids in Education, 33 Queen Anne Street. London W.L.).
- Mitchell, Tvy Anita. (1978). "Extrovert Introvert Personality and Oral Language communication," In *Dissertation Abstracts International. typed.*
- Morrow, Keith. (1981). "Principles of Communicative Methodology," In *Communication in the classroom.* Longman Group Ltd.
- Murman, Elmer Gerhart. (1972,October). "Modular or Traditional A Survey of References, Opines and Performances," In *Dissertation Abstracts.* 33 (4) : 1593- A .
- Scott, William A. & Wertheimer Michael. (1962). *Introduction to Psychological Research.* New York: John Wiley and Sons.Inc.
- Smith, James E. (1973). "The Learning Activity Packages," In *Learning Packages in American Education.* New Jersey : Educational Technology Publications. Engleswood Cliffs.
- Spaulding, Seth. (1960,May). "Communication Potential of Pictorial Illustration," In *Audio- Visual Communication Review.* 4 : 13 - 46.
- Tutoto, Daniel J. (1972,March). "A cognitive Approach to Teaching Listening," In *Language Arts.* 54 : 265.
- UNESCO. (1978). *Developing Instructional Modules for Teacher Education - A Handbook.* Bangkok: The Unesco Regional office for Education in Asia and Oceanic.
- Valette, Rebecca M. & Disick, Rence S. (1972). *Modern Language Performance Objectives and Individualization: A Handbook.* New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Waiter, R. Borg & Merdith, Gall D. (1989). *Education Research An Introduction 5 th ed.* New York. Longman.
- Wittich, Walter A. and Schuller, Charles F. (1957). *Audio- Visual Materials.* 2 nd ed. New York: Harper and Brothers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย(p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	P	r
1	0.56	0.44
2	0.22	0.22
3	0.37	0.37
4	0.54	0.26
5	0.20	0.26
6	0.24	0.26
7	0.30	0.44
8	0.50	0.63
9	0.54	0.70
10	0.43	0.41
11	0.39	0.48
12	0.46	0.48
13	0.80	0.41
14	0.59	0.67
15	0.52	0.59
16	0.63	0.67
17	0.44	0.59
18	0.67	0.52
19	0.54	0.78
20	0.52	0.52
21	0.44	0.59
22	0.57	0.48
23	0.54	0.63
24	0.52	0.74
25	0.61	0.56

ค่าความเชื่อมั่น = 0.7486

ภาคผนวก ข

ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง แสดงผลคะแนนจากการทดลองครั้งที่ 1

คนที่ ชุดที่	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 (E_1)						E_2	คนที่ ชุดที่	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 (E_1)						E_2
	1	2	3	4	5	คะแนน เฉลี่ย	คะแนน ที่ได้		1	2	3	4	5	คะแนน เฉลี่ย	คะแนน ที่ได้
1	8	9	9	8	7		20	1	7	6	7	8	7		20
2	9	8	8	8	7		20								
รวม	17	17	17	16	14			รวม	7	6	7	8	7		
ค่าเฉลี่ย	85	85	85	80	70	81.00	80.00	ค่าเฉลี่ย	70	60	70	80	70	70.00	80.00

ตาราง แสดงผลคะแนนจากการทดลองครั้งที่ 2

คนที่ ชุดที่	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 (E_1)						E_2	คนที่ ชุดที่	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 (E_1)						E_2
	1	2	3	4	5	คะแนน เฉลี่ย	คะแนน ที่ได้		1	2	3	4	5	คะแนน เฉลี่ย	คะแนน ที่ได้
1	8	7	8	9	8		13	1	5	6	7	4	5		18
2	6	5	6	7	7		17	2	6	7	8	7	6		19
3	9	8	6	7	9		14	3	7	7	8	9	6		16
4	5	5	6	4	7		19	4	3	4	6	5	8		21
5	3	6	4	6	5		22	5	6	7	5	8	9		20
6	9	7	6	8	8		20	6	10	9	7	8	9		23
7	6	9	7	8	9		23	7	5	7	6	7	8		22
								8	7	9	6	7	9		23
รวม	46	47	43	49	53		128		49	56	61	58	65		
ค่าเฉลี่ย	65.71	67.14	61.42	70.00	78.71	68.59	73.14		60.25	70.00	76.25	72.50	81.25	72.25	81.00

ตาราง แสดงผลคะแนนจากการทดลองครั้งที่ 3

คนที่ ชุดที่	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 (E_1)						E_2	คนที่ ชุดที่	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 (E_1)						E_2
	1	2	3	4	5	คะแนน เฉลี่ย	คะแนน ที่ได้		1	2	3	4	5	คะแนน เฉลี่ย	คะแนน ที่ได้
1	8	9	9	10	9		24	1	8	9	9	10	8		22
2	7	9	8	9	9		25	2	7	8	9	8	10		23
3	10	10	9	9	10		24	3	8	9	8	9	8		24
4	6	8	9	8	8		23	4	9	10	9	10	8		25
5	8	9	8	9	7		22	5	10	10	10	8	9		25
6	9	9	9	9	10		22	6	6	8	8	8	10		24
7	8	8	7	7	9		24	7	9	10	10	8	9		23
8	9	9	7	8	8		23	8	10	9	8	9	9		22
9	8	6	9	9	9		20	9	9	8	7	9	10		24
10	10	10	10	9	8		16	10	10	8	10	10	10		23
11	8	9	10	8	10		17	11	9	9	10	9	9		20
12	10	9	9	10	10		19	12	8	8	8	8	10		19
								13	9	8	9	9	9		20
								14	10	8	7	8	9		21
								15	9	9	8	9	8		23
								16	9	10	10	10	10		22
								17	9	9	9	10	8		22
								18	7	8	8	9	10		19
รวม	103	105	104	105	116				156	158	157	161	164		
ค่าเฉลี่ย	85.83	87.50	86.66	87.50	96.66	88.83	86.00		86.66	87.83	87.27	90.55	91.11	88.68	87.11

1

ภาคผนวก ค

แบบประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา
แบบประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ตาราง แสดงผลการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็น โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเกณฑ์
การประเมินผลทางขวามือ

ข้อที่	เกณฑ์การประเมินผล รายการประเมิน	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ใช้ไม่ได้	รวม
1	ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการเรียน						
2	ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการเรียน						
3	ความน่าสนใจของภาพประกอบกับคำบรรยาย						
4	ภาพพริกขี้หน้สอดคล้องกับเสียงบรรยายในเทปเสียง						
5	การจัดส่วนประกอบในภาพประกอบคำบรรยายและภาพพริกขี้หน้จัดได้เหมาะสม						
6	ภาพประกอบคำบรรยายและภาพพริกขี้หน้เมื่อดูแล้วเข้าใจง่าย						
7	เสียงบรรยายที่ใช้ประกอบขุดนี้ ชัดเจน น่าฟัง เข้าใจง่าย						
8	บทเรียนโมดูลขุดนี้ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียน						
9	บทเรียนโมดูลขุดนี้มีคำแนะนำและวิธีเรียนอย่างละเอียดต่อการนำไปใช้						
10	บทเรียนโมดูลขุดนี้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน						

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

ตาราง แสดงผลการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็น โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเกณฑ์
การประเมินผลทางขวามือ

ข้อที่	เกณฑ์การประเมินผล	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ใช้ไม่ได้	รวม
	รายการประเมิน						
1	โครงสร้างประโยคและรูปแบบไวยากรณ์ถูกต้อง						
2	การใช้คำและสำนวนเข้าใจง่าย						
3	เนื้อหาเรียงลำดับตามเหตุการณ์ได้เหมาะสม						
4	เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์						
5	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนช่วยปูพื้นฐานทางด้านภาษาของผู้เรียน						
6	ประโยคการสนทนาเป็นไปตามขั้นตอนจดจำได้ง่าย						
7	คำศัพท์มีความเหมาะสมกับเนื้อหา						
8	แบบฝึกหัดสอดคล้องกับเนื้อหา						
9	ลักษณะของภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน						
10	สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดี						

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

ภาคผนวก ง

แบบประเมินผลตนเองก่อนการเรียน
แบบประเมินผลตนเองหลังการเรียน
เฉลยแบบประเมินผล

แบบประเมินผลตนเองก่อนการเรียน
และ
แบบประเมินผลตนเองหลังการเรียน

แบบประเมินผลตนเองก่อนการเรียน

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. Bob : Hello, Ann. How are you?

Ann :

a. Hello, Bob. And you?

b. Fine, thanks. And you?

c. Very well, thank you.

d. I'm fine, thank you.

2. I am very well, thank you.

a. How do you do?

b. what are you?

c. How are you?

d. Do you feel well?

3. A: Hello, here is Nick's house.

B: This is Nok speaking.....?

a. Whom do you want to speak to?

b. May I speak to Nick?

c. How are you?

d. Are you busy tomorrow?

4. Can you tell me the time, please?

a. What a pity

b. I like to do that.

c. I'm afraid I can't

d. That would be nice.

5. Anne : Do you mind if I smoke?

Tom :

a. of course.

b. Of course, not.

c. Certainly, you can't

d. I'm afraid I can't

6. I want to Bangkok by plane.

a. What do you with to Bangkok?

b. Which do you go by to Bangkok?

c. How do you go to Bangkok?

d. When do you go to Bangkok?

7. I have seen him twice a week.

a. When have you seen him?

b. How long have you seen him?

c. How often have you seen him?

d. How have you seen him?

เทวี คุ้มภักดิ์ (๑๕๔๔)

8. A: My brother had an accident yesterday.

B:

a. Don't worry.	b. That's all right.
c. I'm sorry to hear that.	d. It doesn't matter.

9. A: I know that my father was very ill.

B: I hope he'll get well soon.

a. Oh! How careless of you	b. I'm sorry to hear that.
c. I beg your pardon.	d. Don't mention it.

10. A: Pardon me.

B: That's quite

a. all right.	b. nice.
c. sorry.	d. thanks.

11. Tom knocked Mile down.

Tom: I beg your

a. Knock.	b. mention.
c. pardon.	d. sorry.

12. Clerk:.....?

Customer : Yes, I'm looking for a pair of shoes.

a. How do you do ?	b. Can I help you?
c. What are you looking for?	d. What do you want?

13. A: I'm too fat.

B: You'd better.....

a. stop eating sweets.	b. stop taking a walk.
c. stop running.	d. stop cooking.

14. A: I don't feel well.

B :

a. You should stop eating too much.	b. You should have a rest.
c. You should go swimming.	d. You should go on a diet.

15., please.

How do I get to the nearest post-office?

a. With pleasure.	b. You're welcome.
c. Excuse me.	d. I'm sorry.

16. Excuse me. Do you know where Wat Arun is?

B : I don't know.

a. How awful	b. I'm sorry.
c. How do you do?	d. How do I know?

17. A : Excuse me. How can I go to the police station?

B:until you see it on your left.

a. Wait here.	b. Go over
c. That's al right.	d. Go straight down.

18. Excuse me. Do you know the nearst hospital is?

a. where	b. how.	c then	d. there.

19. It you want to buy some rice, you go to

a. in a supermarket.	b. the rice shop.
c. the drugstore.	d. the restaurant.

20. How should we get there?

a. let's walk.	b. oh, I see.
c. so, no problem.	d. at the end of this soi.

21. Which is the some meaning of "Thai"

a. pork.	b. form.
c. free	d. smile.

22. The Thai national religion is

a. Muslim.	b. Buddhism.
c. Shinto.	d. Christ.

23. The best way to see the floating maarket is by.....

a. long-tailed boat.	b. bus.
c. taxi.	d. tricycles

24. Is the traffic very slow in Bangkok?

a. Yes, it is	b. yes, it does.
c. No. it doesn't	d. No, it isn't.

25. Can we go to Phuket by plane?

a. Yes, we do.	b. Yes, we can.
c. No, we don't	d. No,we can't

แบบประเมินผลตนเองหลังการเรียนรู้

จงเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด

1. A: Hello, here is Nick's house.
 B: This is Nok speaking.....?
 a. Whom do you want to speak to? b. May I speak to Nick?
 c. How are you? d. Are you busy tomorrow?
2. I am very well, thank you.
 a. How do you do? b. what are you?
 c. How are you? d. Do you feel well?
3. Bob : Hello, Ann. How are you?
 Ann :.....
 a. Hello, Bob. And you? b. Fine, thanks. And you?
 c. Very well, thank you. d. I'm fine, thank you.
4. I want to Bangkok by plane.
 a. What do you with to Bangkok? b. Which do you go by to Bangkok?
 c. How do you go to Bangkok? d. When do you go to Bangkok?
5. Anne : Do you mind if I smoke?
 Tom :
 a. of course. b. Of course, not.
 c. Certainly, you can't d. I'm afraid I can't
6. Can you tell me the time, please?
 a. What a pity b. I like to do that.
 c. I'm afraid I can't d. That would be nice.
7. A: I know that my father was very ill.
 B: I hope he'll get well soon.
 a. Oh! How careless of you b. I'm sorry to hear that.
 c. I beg your pardon. d. Don't mention it.

8. A: My brother had an accident yesterday.

B:

a. Don't worry.	b. That's all right.
c. I'm sorry to hear that.	d. It doesn't matter.

9. I have seen him twice a week.

a. When have you seen him?	b. How long have you seen him?
c. How often have you seen him?	d. How have you seen him?

10. A: I'm too fat.

B: You'd better.....

a. stop eating sweets.	b. stop taking a walk.
c. stop running.	d. stop cooking.

11. Clerk:.....?

Customer: Yes, I'm looking for a pair of shoes.

a. How do you do?	b. Can I help you?
c. What are you looking for?	d. What do you want?

12. A: Pardon me.

B: That's quite

a. all right.	b. nice.
c. sorry.	d. thanks.

13. Excuse me. Do you know where Wat Arun is?

B: I don't know.

a. How awful	b. I'm sorry.
c. How do you do?	d. How do I know?

14. Tom knocked Mile down.

Tom: i beg your

b. Knock.	b. mention.
c. pardon.	d. sorry.

15. A: I don't feel well.

B:

a. You should stop eating too much.	b. You should have a rest.
c. You should go swimming.	d. You should go on a diet.

16., please.
How do I get to the nearest post-office?
a. With pleasure. b. You're welcome.
c. Excuse me. d. I'm sorry.
17. A : Excuse me. How can I go to the police station?
B:until you see it on your left.
a. Wait here. b. Go over
c. That's all right. d. Go straight down.
18. Excuse me. Do you know the nearest hospital is?
a. where b. how. c. then d. there.
19. How should we get there?
a. let's walk. b. oh, I see.
c. so, no problem. d. at the end of this soi.
20. If you want to buy some rice, you go to
a. in a supermarket. b. the rice shop.
c. the drugstore. d. the restaurant.
21. Which is the same meaning of "Thai"
a. pork. b. form.
c. free d. smile.
22. The Thai national religion is
a. Muslim. b. Buddhism.
c. Shinto. d. Christ.
23. The best way to see the floating market is by.....
a. long-tailed boat. b. bus.
c. taxi. d. tricycles
24. Can we go to Phuket by plane?
a. Yes, we do. b. Yes, we can.
c. No, we don't d. No, we can't
25. Is the traffic very slow in Bangkok?
a. Yes, it is b. yes, it does.
c. No, it doesn't d. No, it isn't.

เฉลยคำตอบแบบประเมินผลก่อนการเรียนรู้

1. b	2. c	3. b	4. c	5. b
6. c	7. c	8. c	9. b	10. a
11. c	12. b	13. a	14. b	15. c
16. b	17. d	18. a	19. b	20. a
21. d	22. b	23. a	24. a	25. b

เฉลยคำตอบแบบประเมินผลหลังการเรียนรู้

1. b	2. c	3. b	4. c	5. b
6. c	7. b	8. c	9. c	10. a
11. b	12. a	13. b	14. c	15. b
16. c	17. d	18. a	19. a	20. b
21. d	22. b	23. a	24. b	25. a

1

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างบทเรียนโมดูล

คู่มือ บทเรียนโมดูล

รายละเอียดของบทเรียนโมดูล

1. คำอธิบายรายวิชา

วิชาภาษาอังกฤษ 2 หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)

เนื้อหามุ่งฝึกทักษะทางการฟัง การพูด และการอ่าน มากยิ่งขึ้นกว่าภาษาอังกฤษ 1 นอกจากนี้ยังให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานในสาขาวิชาชีพโดยเฉพาะเพื่อส่งเสริมให้การประกอบอาชีพได้ผลดีขึ้น

2. วัตถุประสงค์รายวิชา

1. ออกเสียงบทสนทนาโดยมีเสียงเน้นหนัก และใช้ระดับเสียงสูงต่ำตามการใช้ของเจ้าของภาษาได้
2. ใช้คำสุภาพในโอกาสต่าง ๆ ได้
3. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำอธิบาย และพูดอธิบาย แนะนำ ออกคำสั่งได้ตามควรแก่โอกาส
4. สนทนาสั้น ๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและชีวิตประจำวันได้
5. เข้าใจเรื่องที่อ่าน แนวคิดและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้
6. สามารถนำความรู้เฉพาะวิชาไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

3. ขอบข่ายเนื้อหา มีดังนี้

3.1 บทสนทนาเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

- 3.1.1 การกล่าวทักทายและการกล่าวคำอำลา
- 3.1.2 การทักทายทางโทรศัพท์
- 3.1.3 การแนะนำให้รู้จัก
- 3.1.4 การเชื้อเชิญ
- 3.1.5 การตั้งคำถาม โดยใช้คำจำพวก WH – Questions
- 3.1.6 ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา
- 3.1.7 การขอร้องและการขออนุญาต
- 3.1.8 การกล่าวคำขอบคุณและการกล่าวตอบคำขอบคุณ
- 3.1.9 การกล่าวคำขอภัยและกล่าวแสดงความเสียใจ
- 3.1.10 การกล่าวแสดงความยินดีและการกล่าวคำชมเชย
- 3.1.11 การให้คำแนะนำ
- 3.1.12 การบอกทิศทาง
- 3.1.13 การแนะนำประเทศไทย
- 3.1.14 การเดินทางในประเทศไทย

3.2 ประโยคและข้อความสั้น ๆ สำหรับฝึกการฟังและพูด

3.3 ประโยคและข้อความสั้น ๆ สำหรับฝึกการอ่านออกเสียง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการเรียน

เรื่องการสอนหา วิชาภาษาอังกฤษ 2 แบ่งเป็น 5 ชุด ได้แก่

4.1 ชุดที่ 1 ประกอบด้วยเนื้อหา 6 ตอน

- ตอนที่ 1 การกล่าวทักทาย
- ตอนที่ 2 การต้อนรับ
- ตอนที่ 3 การกล่าวคำอำลา
- ตอนที่ 4 การทักทายทางโทรศัพท์
- ตอนที่ 5 การแนะนำให้รู้จัก
- ตอนที่ 6 การเชื้อเชิญ

4.2 ชุดที่ 2 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน

- ตอนที่ 1 การตั้งคำถามโดยใช้คำจำพวก WH –Questions
- ตอนที่ 2 ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา
- ตอนที่ 3 การขอร้องและการขออนุญาต

4.3 ชุดที่ 3 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำขอบคุณและการกล่าวตอบคำขอบคุณ
- ตอนที่ 2 การกล่าวคำขออภัย การกล่าวแสดงความเสียใจ
- ตอนที่ 3 การกล่าวแสดงความยินดีและการกล่าวคำชมเชย

4.4 ชุดที่ 4 ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ตอน

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำแนะนำ
- ตอนที่ 2 การบอกทิศทาง

4.5 ชุดที่ 5 ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ตอน

- ตอนที่ 1 การแนะนำประเทศไทย
- ตอนที่ 2 การเดินทางในประเทศไทย

วิธีการศึกษาบทเรียนโมดูล

1. สื่อการสอน

สื่อการสอนบทเรียนโมดูล เรื่อง การสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 ประกอบด้วย

1. บทเรียนโมดูล ซึ่งรวมกิจกรรมที่ 1 (ภาพพลิกประกอบเสียง) และกิจกรรมที่ 2 (รูปภาพประกอบคำบรรยาย) แบบประเมินผลเบื้องต้นและหลังการเรียนรู้ รวมทั้งแบบฝึกหัดพร้อมเฉลยคำตอบ
2. เทปดัดับประจำวิชา จำนวน 1 ตลับ
3. เครื่องเล่นเทปหรือชาวอะแบร์ท์ จำนวน 1 เครื่อง

2. การใช้เทปเสียง ใช้ประกอบการฟังเมื่อนักศึกษาต้องเลือกกิจกรรมที่ 1 คือ ภาพพลิกประกอบเสียง

3. แบบฝึกหัดท้ายบท เมื่อนักศึกษาศึกษาเนื้อหาจบในแต่ละตอน จะมีแบบฝึกหัดให้นักศึกษาฝึกฝน และจะมีเฉลยคำตอบไว้ตอนท้ายของการศึกษาเนื้อหาแต่ละตอน

4. การจัดแบ่งเวลาในการศึกษา เนื่องจากบทเรียนโมดูลที่นักศึกษาศึกษาอยู่นี้ ได้จัดแบ่งเวลาไว้ประมาณ 2.00 ชั่วโมง นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยใช้เวลาศึกษากิจกรรมละประมาณ 60 นาที และใช้เวลาในการทำแบบประเมินผลเบื้องต้น 30 นาที รวมทั้งแบบประเมินผลหลังเรียนอีก 30 นาที รวมทั้งสิ้น 120 นาที หรือ 2.00 ชั่วโมง

5. คำแนะนำในการเรียนบทเรียนโมดูล

ในการศึกษาบทเรียนโมดูลนี้ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 5.1 อ่านคู่มือของบทเรียนโมดูล
- 5.2 เลือกกิจกรรมการเรียนใดกิจกรรมหนึ่ง
- 5.3 ทำแบบประเมินตนเองก่อนเข้าสู่โมดูลชุดที่ 1
- 5.4 อ่านแผนการเรียนประจำโมดูล
- 5.5 หากเลือกกิจกรรมที่ 1 จะต้องเปิดเทปเสียงพร้อมดูภาพพลิกตามไปด้วย และทำแบบฝึกหัด
- 5.6 หากเลือกกิจกรรมที่ 2 จะต้องศึกษาเนื้อหาจากบทเรียน
- 5.7 ทำแบบประเมินตนเองหลังเรียน และตรวจสอบคำตอบกับแนวตอบ

กิจกรรมที่ 1

ภาพพลิกประกอบเสียง

นางสาวเทวี คุ่มภยัณฑ์
วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา

รายละเอียดของกิจกรรมที่ 1 ภาพพริกประกอบเสียง

สวัสดีคะนักศึกษา เราจะเข้าสู่กิจกรรมที่ 1 ซึ่งเป็นกิจกรรมภาพพริกประกอบเสียง วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน เรื่อง การสนทนา ในกิจกรรมนี้นักศึกษาจะได้ศึกษาเนื้อหาทั้งหมดโดยแบ่งเป็น 5 โมดูลด้วยกัน ในแต่ละโมดูลก็จะมีเนื้อหาแบ่งเป็นตอนๆ และแต่ละโมดูลจะมีแบบฝึกหัดทุกโมดูล

สำหรับแนวทางในการศึกษานั้น นักศึกษาจะต้องดูภาพพริกจากบทเรียน แล้วฟังเทปเสียงประกอบไปด้วยเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจให้มากขึ้น จากนั้นเมื่อฟังเนื้อหาแต่ละโมดูลจบแล้ว จะต้องทำแบบฝึกหัดในกระดาษที่แจก ซึ่งนักศึกษาจะต้องทำอย่างนี้จนศึกษาจบในโมดูลชุดที่ 5 หากสงสัยหรือไม่เข้าใจในตอนใด ขอให้ย้อนกลับไปฟังเทปในตอนนั้น ๆ อีกครั้ง ในส่วนแบบฝึกหัดจะมีเฉลยคำตอบให้ในตอนท้ายของบทเรียน ขอให้นักศึกษาตั้งใจฟังเทปนะคะ

วิธีการศึกษากิจกรรมที่ 1

1. สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ในกิจกรรมที่ 1 ภาพพริกประกอบเสียง วิชาภาษาอังกฤษ 2 ประกอบไปด้วย

- 1.1 บทเรียน ซึ่งรวมแบบฝึกหัดปฏิบัติและแนวตอบ
- 1.2 เทปดัดแปลงบรรยายวิชาภาษาอังกฤษ 2 เรื่องการสนทนา จำนวน 1 ดัด
- 1.3 เครื่องเล่นเทปหรือชาวอะแบ้าท์ จำนวน 1 เครื่อง

2. บทเรียน

ในบทเรียนจะประกอบไปด้วยโมดูล 5 โมดูลด้วยกัน ในแต่ละโมดูลจะมีเนื้อหาแยกเป็นตอนๆ และในแต่ละโมดูล จะมีแบบฝึกหัดเพื่อให้นักศึกษาทดสอบ นักศึกษาสามารถตรวจดูเฉลยคำตอบได้ที่ตอนท้ายของบทเรียน

3. การจัดแบ่งเวลาในการศึกษา

เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษ 2 เรื่องการสนทนา เป็นวิชาที่มีเนื้อหาและทักษะด้านการพูดและการฟัง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องตั้งใจฟังเทปเสียงให้ดี และนักศึกษาคควรกำหนดเวลาในการศึกษากิจกรรมนี้ไว้ให้พอดี 2.00 ชั่วโมง โดยทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน ประมาณ 30 นาที ศึกษาเนื้อหาและทำแบบฝึกหัดประมาณ 60 นาที และทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน ประมาณ 30 นาที รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 120 นาทีหรือ 2.00 ชั่วโมง

4. ขั้นตอนในการศึกษาบทเรียน

ในการศึกษาบทเรียนโมดูลของกิจกรรมที่ 1 นี้ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 4.1 อ่านรายละเอียดของกิจกรรมที่ 1
- 4.2 ทำแบบประเมินตนเองก่อนเข้าสู่โมดูลชุดที่ 1
- 4.3 อ่านแผนการเรียนรู้ประจำโมดูล
- 4.4 เปิดเทปเสียงพร้อมดูภาพพลิกประกอบในการเรียน และทำแบบฝึกหัดทุกแบบฝึกหัดที่ระบุไว้ในบทเรียนและในเทป
- 4.5 ตรวจสอบคำตอบกับแนวตอบหลังการทำแบบฝึกหัดทุกครั้ง
- 4.6 พยายามหาคำตอบว่าข้อที่ผิดนั้นผิดเพราะอะไร
- 4.7 ทำแบบประเมินตนเองหลังเรียน และตรวจสอบคำตอบกับแนวตอบ
- 4.8 เมื่อหมดเวลาขอให้ส่งกระดาษคำตอบของนักศึกษาให้ผู้คุมสอบ

เนื้อหาที่ใช้ในการเรียน

เรื่องการสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 มีโมดูลทั้งหมด 5 ชุด

โมดูลชุดที่ 1 ประกอบด้วยเนื้อหา 6 ตอน

- ตอนที่ 1 การกล่าวทักทาย
- ตอนที่ 2 การต้อนรับ
- ตอนที่ 3 การกล่าวคำอำลา
- ตอนที่ 4 การทักทายทางโทรศัพท์
- ตอนที่ 5 การแนะนำให้รู้จัก
- ตอนที่ 6 การเชิญ

โมดูลชุดที่ 2 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน

- ตอนที่ 1 การตั้งคำถามโดยใช้คำจำพวก WH –Questions
- ตอนที่ 2 ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา
- ตอนที่ 3 การขอร้องและการขออนุญาต

โมดูลชุดที่ 3 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำขอบคุณและการกล่าวตอบคำขอบคุณ
- ตอนที่ 2 การกล่าวคำขอภัย การกล่าวแสดงความเสียใจ
- ตอนที่ 3 การกล่าวแสดงความยินดีและการกล่าวคำชมเชย

โมดูลชุดที่ 4 ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ตอน

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำแนะนำ
- ตอนที่ 2 การบอกทิศทาง

โมดูลชุดที่ 5 ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ตอน

- ตอนที่ 1 การแนะนำประเทศไทย
- ตอนที่ 2 การเดินทางในประเทศไทย

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 1

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. รู้จักใช้ศัพท์สำหรับการทักทายในการรู้จักครั้งแรก การตอบรับ การกล่าวคำอำลาได้
2. รู้จักศัพท์สำหรับการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์
3. รู้จักแนะนำตัวเอง เพื่อนหรือเชื้อเชิญบุคคลอื่น ได้

ขอบเขตของเนื้อหา

1. ตัวอย่างบทสนทนา ศัพท์สำหรับการพบปะพูดคุยทักทายในโอกาสต่างๆ
2. ส่วนวนที่ใช้สนทนาทางโทรศัพท์
3. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะนำให้รู้จัก การเชื้อเชิญได้อย่างถูกต้อง

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จึงศึกษาเนื้อหาต่อไป

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 2

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. รู้จักใช้ศัพท์สำนวนและตั้งคำถามเกี่ยวกับการใช้คำจำพวก Wh-Questions ได้อย่างถูกต้อง
2. รู้จักหลักการใช้ No และ not ที่ถูกวิธี
3. รู้จักศัพท์สำนวนเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาในแง่มุมต่างๆ
4. เข้าใจบทสนทนาสั้น ๆ หรือรู้จักบทสนทนาในประโยคต่างๆ เจริญข้อร้องและขออนุญาต

ขอบเขตของเนื้อหา

1. รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการตั้งคำถาม โดยใช้คำจำพวก Wh-Questions
2. การใช้คำจำพวก Wh-Questions ที่เหมาะสมและถูกต้อง
3. บทสนทนาของประโยคข้อร้องและขออนุญาต

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จึงศึกษาเนื้อหาต่อไป

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 3

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. รู้จักใช้ศัพท์สำนวนและประโยคสนทนาการขอบคุณและกล่าวตอบขอบคุณได้
2. รู้จักการสนทนาด้วยคำกล่าวขอร้อง แสดงความเสียใจ แสดงความยินดี และการกล่าวคำชมเชยในโอกาสต่างๆ ได้

ขอบเขตของเนื้อหา

1. บทสนทนาของประโยคคำขอบคุณ และตอบขอบคุณ
2. บทสนทนาของประโยคคำขอร้อง การกล่าวแสดงความเสียใจ แสดงความยินดีและการกล่าวคำชมเชย

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จงศึกษาเนื้อหาต่อไป

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 4

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. รู้จักการใช้ศัพท์สำนวนและประโยคสนทนาเกี่ยวกับการให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น และการใช้คำห้าม หรือคำที่ไม่สุภาพ
2. รู้จักการสนทนาได้ตอบหรือบอกข้อมูลแก่ชาวต่างชาติเกี่ยวกับทิศทางในประเทศไทยได้

ขอบเขตของเนื้อหา

1. ศัพท์ สำนวน และประโยคเกี่ยวกับการให้คำแนะนำ และการใช้คำห้าม
2. สำนวน และบทสนทนาเกี่ยวกับการบอกทิศทางในประเทศไทย
3. แบบฝึกหัดต่างๆโดยมีการฝึกออกเสียง และตอบข้อมูลตามรายละเอียดในเนื้อหา

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จึงศึกษาเนื้อหาต่อไป

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 5

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

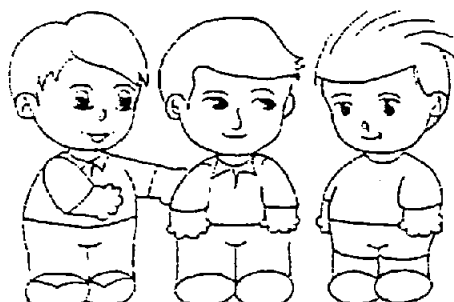
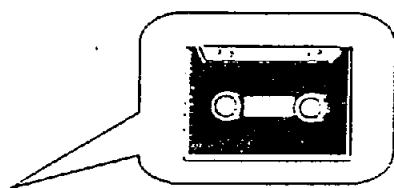
1. สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับประเทศไทยแก่บุคคลอื่นได้ดีขึ้น
2. รู้จักศัพท์ ลำนวน และประโยคต่างๆ ที่เป็นความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย
3. รู้จักการแนะนำนักท่องเที่ยวหรือชาวต่างชาติในการเดินทางในประเทศไทย

ขอบเขตของเนื้อหา

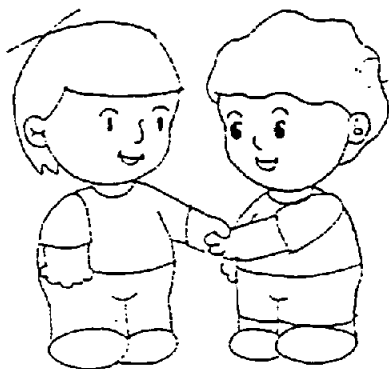
1. ศัพท์ ลำนวน และประโยคเกี่ยวกับประเทศไทยด้านต่างๆ
2. บทสนทนาเกี่ยวกับประเทศไทยและการเดินทางในประเทศไทย

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จงศึกษาเนื้อหาต่อไป

กิจกรรมที่ 1
ภาพพลิกประกอบเสียง

การสนทนา
โมดูลชุดที่ 1

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 1

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

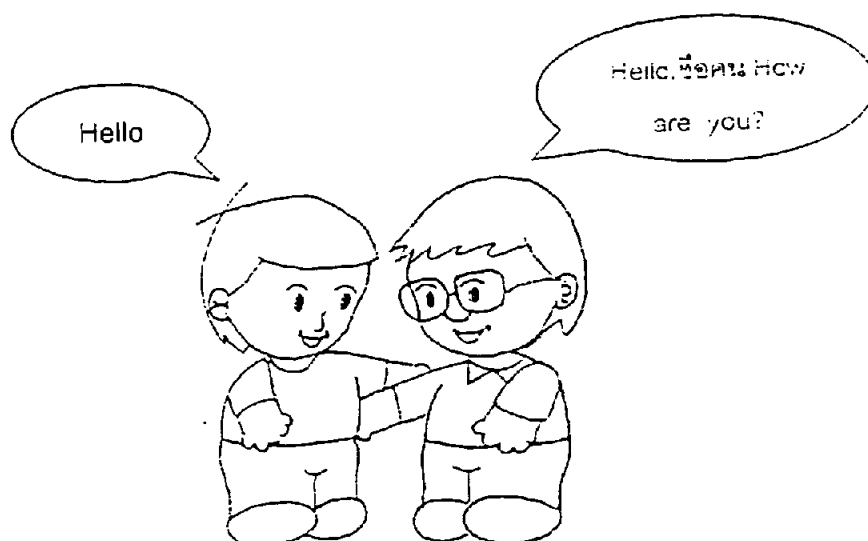
1. รู้จักใช้ศัพท์สำนวนการทักทายในการรู้จักครั้งแรก
การตอบรับ การกล่าวคำอำลาได้
2. รู้จักศัพท์สำนวนการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์
3. รู้จักแนะนำตัวเอง เพื่อนหรือเรื่องเชิญบุคคลอื่น ได้

ขอบเขตของเนื้อหา

1. ตัวอย่างบทสนทนา ศัพท์สำนวนในการทักทาย
จากทักทายในโอกาสต่างๆ
2. สำนวนที่ใช้สนทนาทางโทรศัพท์
3. เนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำให้รู้จัก การเชิญ
ได้อย่างถูกต้อง

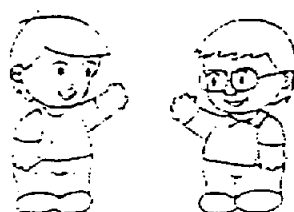
เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จึงศึกษาเนื้อหาต่อไป

ตอนที่ 1 การทักทาย
คนรู้จักคุ้นเคย

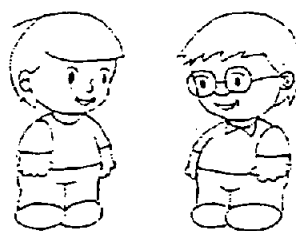
คนที่เพิ่งรู้จัก

เวลาเช้า

Good morning

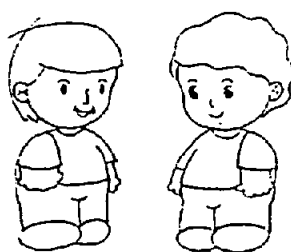
เวลาทั่วไป

Good day

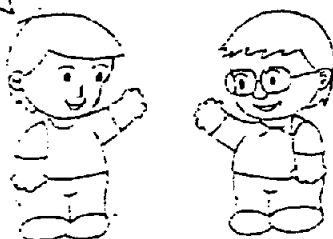
เวลาบ่าย

Good afternoon

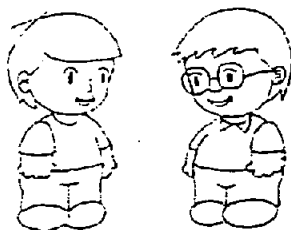

เวลาเย็น

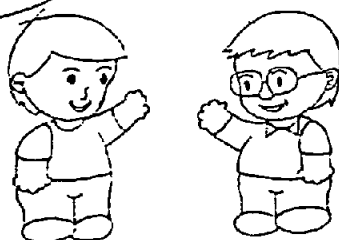
Good night

Good morning, How do
you do?

GoodHow do you do?

ตัวอย่างบทสนทนาระหว่าง Mr.Prasit และ Miss.Wanni

Mr.Prasit

Miss.Wanni

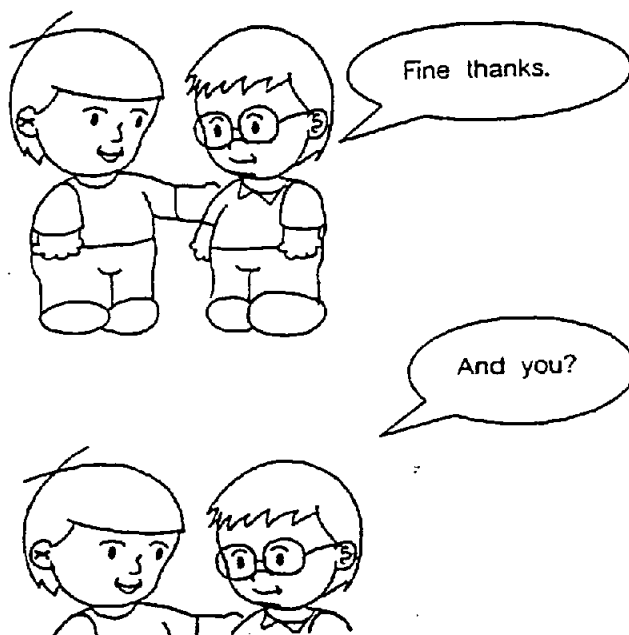
ข้อควรจำ

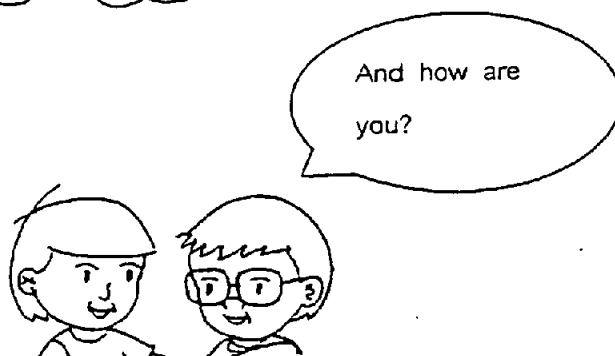
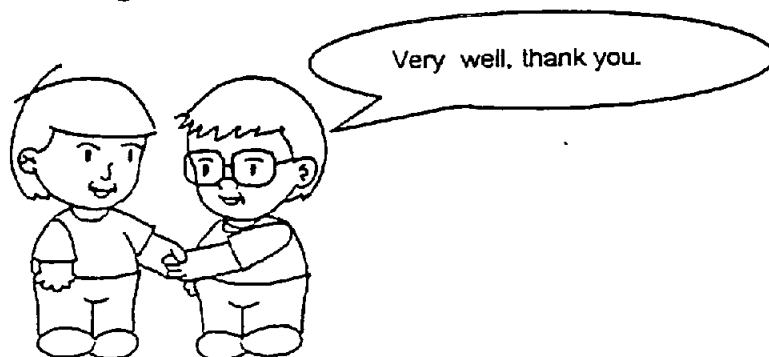
Hello หรือ Hi ใช้กับเพื่อนสนิท
ได้ทุกโอกาส Good night ใช้เมื่อ
กล่าวลาไปนอนหรือไม่ได้พบกัน
อีกในวันนั้น

ตอนที่ 2 การตอบรับ

คนรู้จักคุ้นเคย

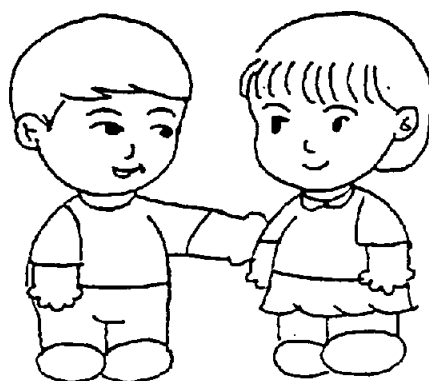
คนที่เพิ่งรู้จัก

ตัวอย่างบทสนทนา

เมื่อรู้จักกันดีแล้ว

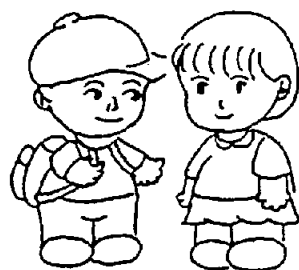

Mr. prasit

Miss Wannai

คนที่เพิ่งรู้จัก

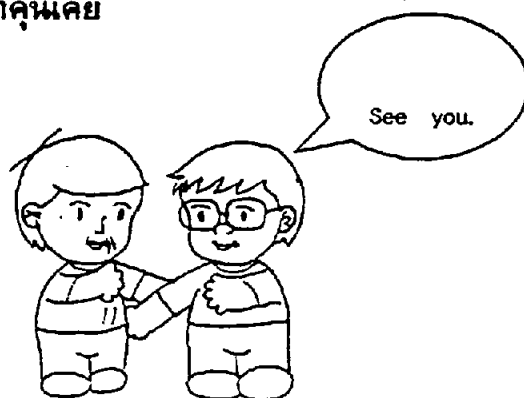

Mr. Smith

Miss Wannai

ตอนที่ 3 การกล่าวคำอำลา

คนรู้จักคุ้นเคย

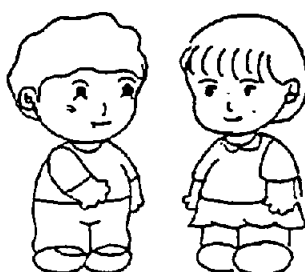

คนที่เพิ่งรู้จัก

ตัวอย่างบทสนทนา

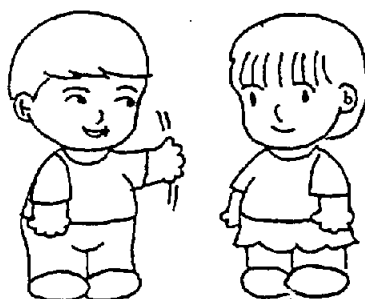
1. คนที่เพิ่งรู้จัก

Mr. John

Miss Wanni

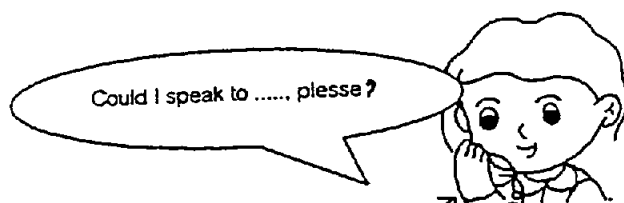
2. คนที่คุ้นเคย

Mr. Smith

Miss Wanni

ตอนที่ 4 การถ่ายทอดทางโทรศัพท์

หวิธ

May I speak toplease?

Just a moment , please.

Hello, this is 413-3175

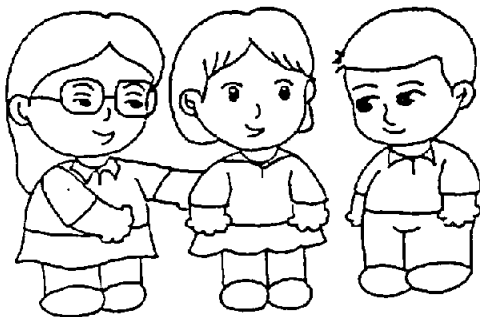
Language Center. Could I help
you?

ตอนที่ 5 การแนะนำให้รู้จัก

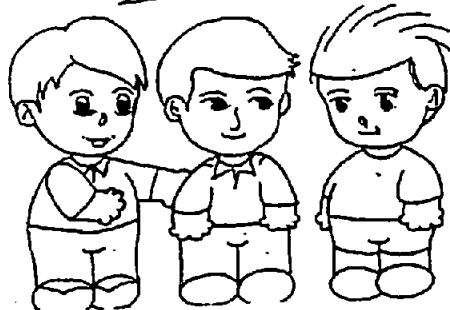
1. เมื่อแนะนำเด็กชายให้รู้จักกับเด็กหญิง

Jane, I want you to meet my friend Tanon.

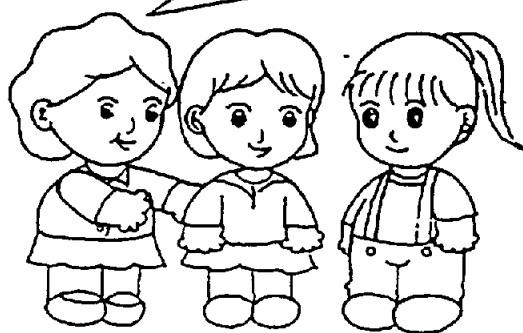
2. เมื่อแนะนำให้เด็กชายสองคนรู้จักกัน

Tanon, I would like

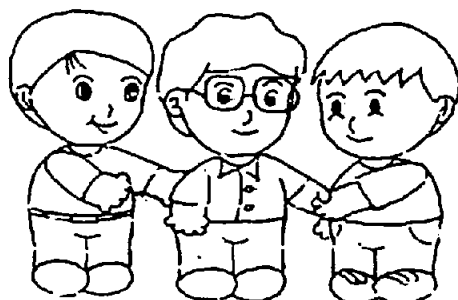
3. เมื่อแนะนำให้เด็กหญิงสองคนรู้จักกัน

Jane, this is my friend Walleo.

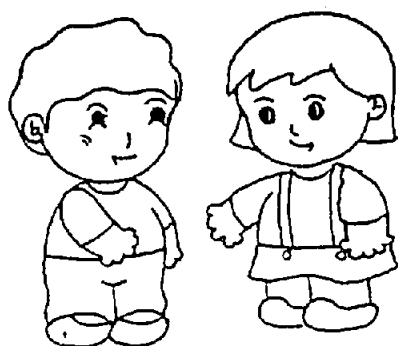

4. เด็กชายสองคนอาจจะจับมือเมื่อได้รับการแนะนำให้รู้จักกัน

Peter, I would like you to meet Frank.

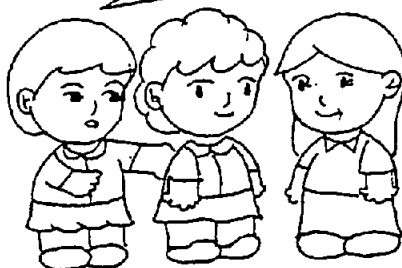

5. เด็กชายจะไม่ยื่นมือออกจับมือเด็กหญิง: นอก
จากเด็กหญิงจะยื่นมือออกให้จับก่อน

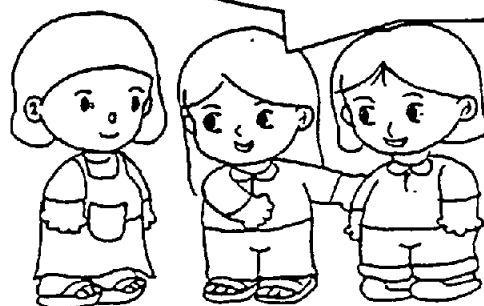
6. เมื่อแนะนำเด็กชายหรือเด็กหญิงให้รู้จักกับผู้มี
อาวุโส

Miss Clay, this is my friend.
Suwannee.

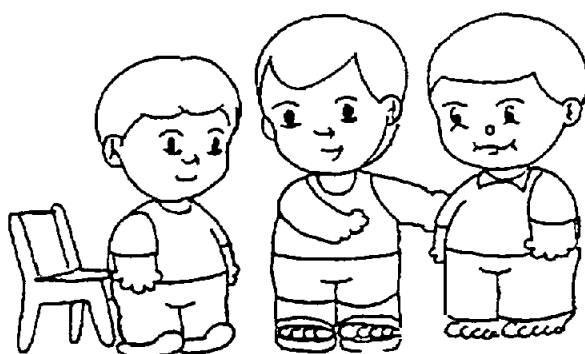

หรือ

Mrs. Wood I would like

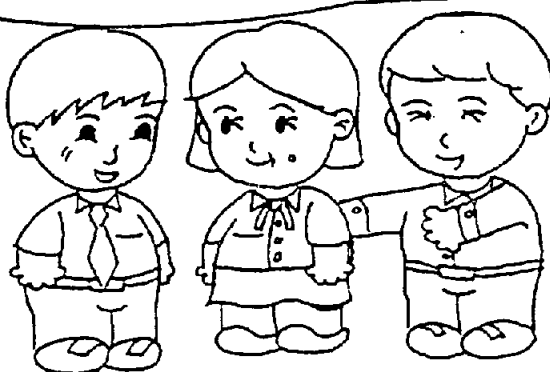

7. เด็กชายหรือเด็กหญิงควรมีขึ้นเมื่อถูกแนะนำ
ให้รู้จักกับผู้ที่มีอาวุโส

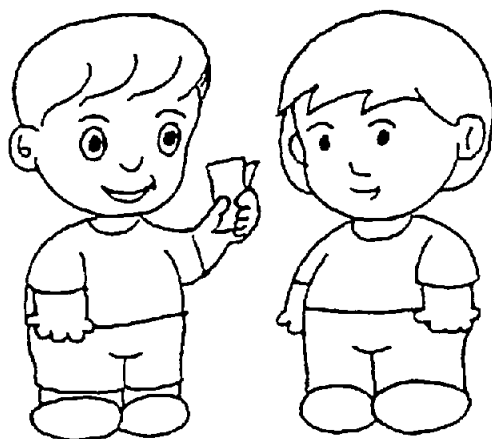
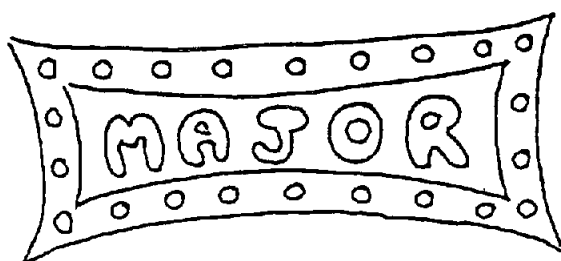

8. เมื่อแนะนำผู้ใหญ่ชายให้รู้จักกับสุภาพสตรี

Miss White, this is my teacher, Mr.
Rangsan.

ตอนที่ 6 การซื้อเชิญ

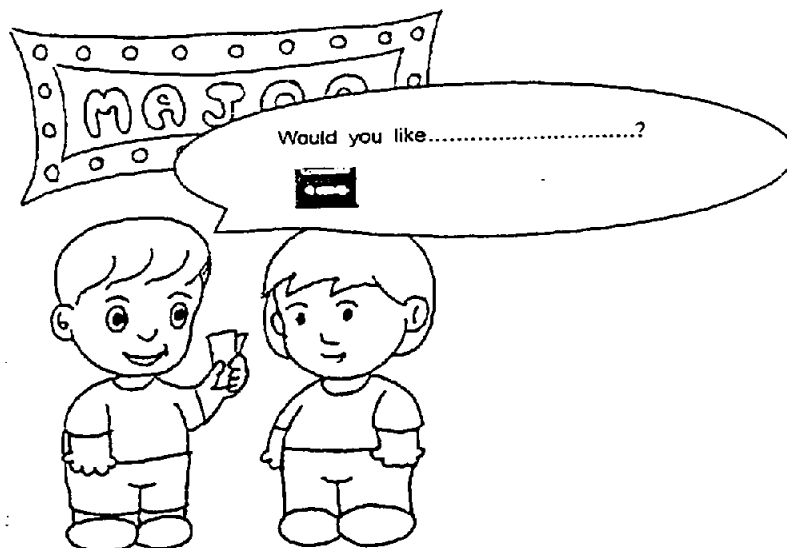

คำเชิญแบ่งออกเป็นสองชนิด คือ

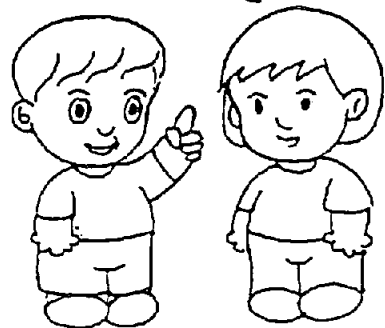
Formal Invitation, Informal Invitation

Formal Invitation (ตามธรรมเนียม)

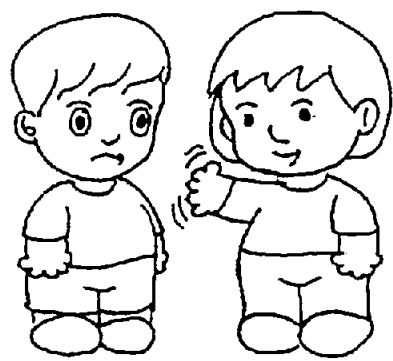
ตัวอย่างบทสนทนา

Thank you. I would
.....

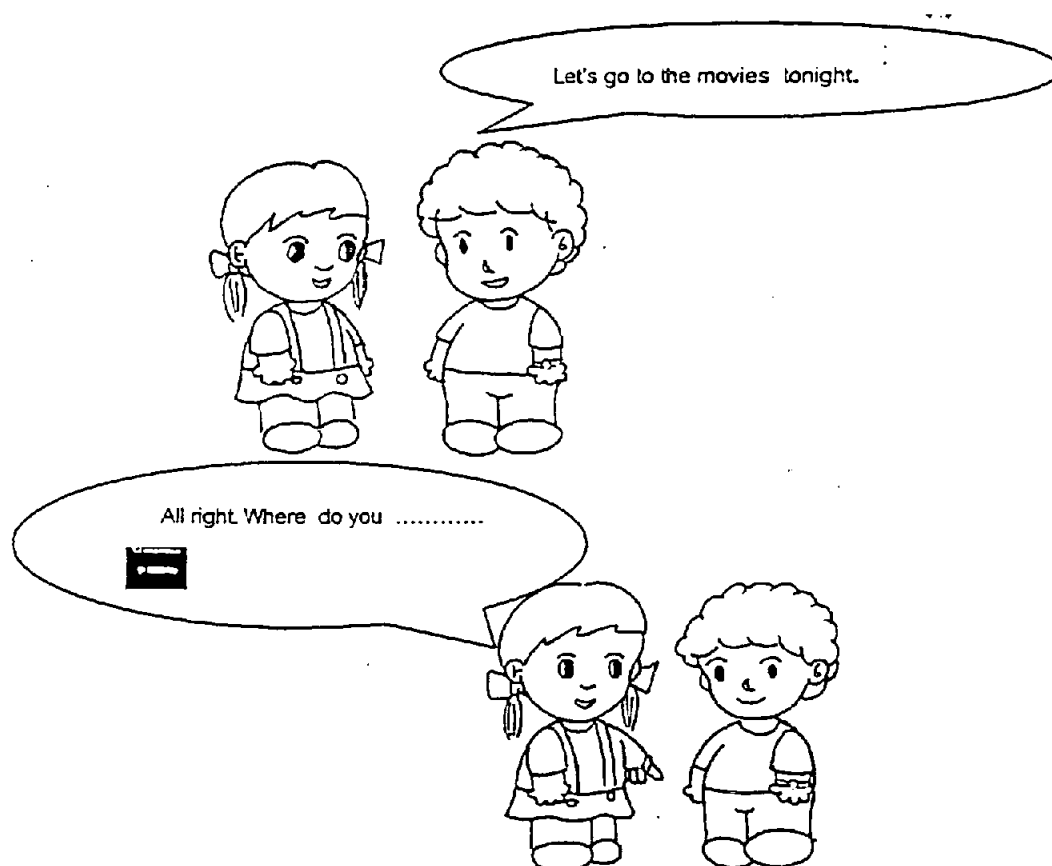

I would like to, but

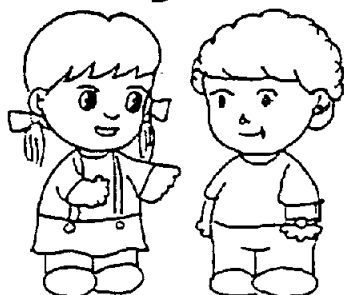

Informal Invitation (อย่างกันเอง)

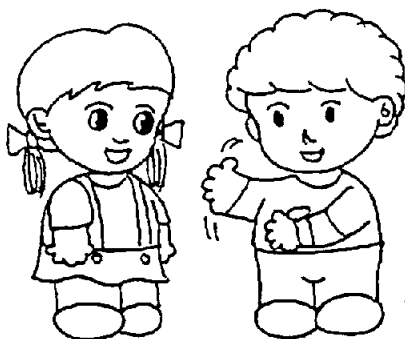
ตัวอย่างบทสนทนา

Can you be at the corner of at six?

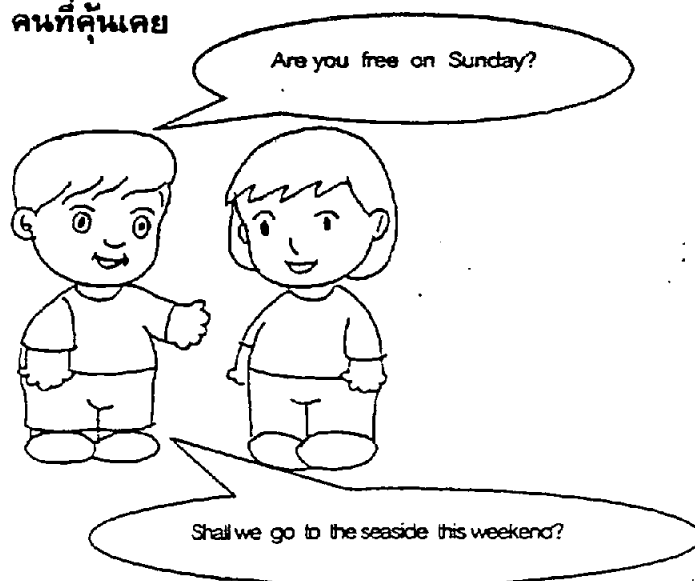

Oh, I am sorry.

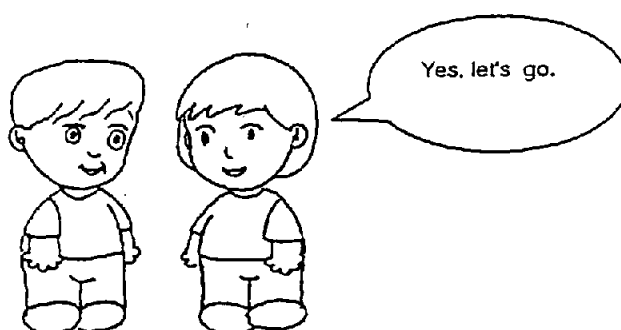

ตัวอย่างการเชื้อเชิญ ประโยคที่ใช้

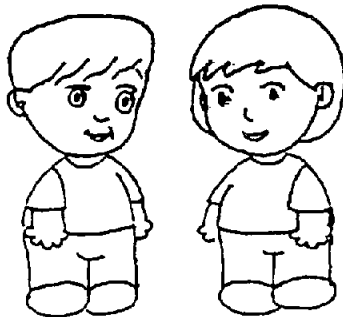
คนที่คุ้นเคย

การตอบรับ

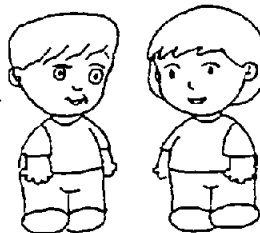
หรือ

I would like to.

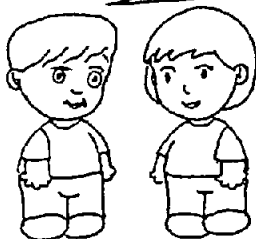
คนไม่คุ้นเคย

I would like to invite.....

หรือ

Would you like.....

การตอบรับ

Thank you very much.....

I would love to.

แบบฝึกหัดโมดูลชุดที่ 1

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. A : Hello. Good morning.

B:

- a. Hello. b. Hello. Goodmorning.
c. How are you? d. How do you do?

2. A: How do you do?

B:

- a. Fine thanks. b. Fine.
c. How do you do? d. And How are
you?

3. Mr. Smith: How are you?

Mr.Prasit: Fine thanks,.....

- a. and you? b. you.
c. Very well. d. how are you?

4. Mr.Smith: How are you?

Mr.Yoon:,thank you.

- a. And How are you.
- b. Very well.
- c. Fine
- d. I am fine

5. Wanni : Goodbye,John.

John : Goodbye,Wanni.

.....

- a. See you
- b. See you tomorrow.
- c. I am glad to have known you
- d. I will see you later.

6. Manus : So long, Tom.

- a. See you
- b. See you tomorrow.
- c. I am glad to have known you
- d. I will see you later.

7. I speak to Tom, please?

- a. Hello
- b. Could
- c. May
- d. b & c

8. Jane, Wallee.

- a. this is my friend
- b. I would like you to meet
- c. I want you to meet
- e. I could like you to meet

9. A: Would you like to go to the movies on Saturday?

B: Thank you.....

- a. very much.
- b. What time do you want me to be ready?
- c. anyway.
- d. I would very much like to.

10. Shall we go to the seaside this weekend?

- a. Yes, let's do.
 - b. I would love to.
 - c. Thank you very much. I would like to do that.
 - d. I am sorry . I can not.
-

กิจกรรมที่ 2

ภาพประกอบคำบรรยาย

นางสาวเทวี คุ่มภยัณฑ์
สาขาวิชา เทคโนโลยีทางการศึกษา

รายละเอียดของกิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยาย

สวัสดีคะนักศึกษา เราจะเข้าสู่กิจกรรมที่ 2 ซึ่งเป็นกิจกรรมรูปภาพประกอบคำบรรยาย วิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน เรื่อง การสนทนา ในกิจกรรมนี้ นักศึกษาจะได้ศึกษาเนื้อหาทั้งหมดโดยแบ่งเป็น 5 โมดูลด้วยกัน ในแต่ละโมดูลจะมีแบบฝึกหัดให้นักศึกษาฝึกทำ และมีเฉลยคำตอบอยู่ตอนท้ายของเอกสารการเรียนรู้

วิธีการศึกษากิจกรรมที่ 2

1. สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ในกิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยาย วิชาภาษาอังกฤษ 2 ประกอบไปด้วย บทเรียน ซึ่งรวมแบบฝึกหัดปฏิบัติและแนวตอบ

2. บทเรียน

ในบทเรียนจะประกอบไปด้วยโมดูล 5 โมดูลด้วยกัน ในแต่ละโมดูลจะมีเนื้อหาแยกเป็นตอนๆ และในแต่ละโมดูล จะมีแบบฝึกหัดเพื่อให้นักศึกษาทดสอบ นักศึกษาสามารถตรวจดูเฉลยคำตอบได้ที่ตอนท้ายของบทเรียน

3. การจัดแบ่งเวลาในการศึกษา

เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษ 2 เรื่องการสนทนา เป็นวิชาที่มีเนื้อหาและทักษะด้านการพูดและการฟัง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องตั้งใจศึกษาและฝึกฝนตามบทเรียนให้ดี และนักศึกษาควรกำหนดเวลาในการศึกษากิจกรรมนี้ไว้ให้พอดี 2.00 ชั่วโมง โดยทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน ประมาณ 30 นาที ศึกษาเนื้อหาและทำแบบฝึกหัดประมาณ 60 นาที และทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน ประมาณ 30 นาที รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 120 นาทีหรือ 2.00 ชั่วโมง

4. ขั้นตอนในการศึกษาบทเรียน

ในการศึกษาบทเรียนโมดูลของกิจกรรมที่ 2 นี้ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 4.1 อ่านรายละเอียดของกิจกรรมที่ 2
- 4.2 ทำแบบประเมินตนเองก่อนเข้าสู่โมดูลที่ 1
- 4.3 อ่านแผนการเรียนรู้ประจำโมดูล
- 4.4 ศึกษาเนื้อหา และทำแบบฝึกหัดทุกแบบฝึกหัดที่ระบุไว้ในบทเรียน
- 4.5 พยายามหาคำตอบว่าข้อที่ผิคนั้นผิดเพราะอะไร
- 4.6 ทำแบบประเมินตนเองหลังเรียน และตรวจสอบคำตอบกับแนวตอบ
- 4.7 เมื่อหมดเวลาขอให้ส่งกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่ผู้คุมสอบ

เนื้อหาที่ใช้ในการเรียน

เรื่องการสนทนา วิชาภาษาอังกฤษ 2 มีโมดูลทั้งหมด 5 ชุด

โมดูลชุดที่ 1 ประกอบด้วยเนื้อหา 6 ตอน

- ตอนที่ 1 การกล่าวทักทาย
- ตอนที่ 2 การต้อนรับ
- ตอนที่ 3 การกล่าวคำอำลา
- ตอนที่ 4 การทักทายทางโทรศัพท์
- ตอนที่ 5 การแนะนำให้รู้จัก
- ตอนที่ 6 การเชื้อเชิญ

โมดูลชุดที่ 2 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน

- ตอนที่ 1 การตั้งคำถามโดยใช้คำจำพวก WH –Questions
- ตอนที่ 2 ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา
- ตอนที่ 3 การขอร้องและการขออนุญาต

โมดูลชุดที่ 3 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำขอบคุณและการกล่าวตอบคำขอบคุณ
- ตอนที่ 2 การกล่าวคำขออภัย การกล่าวแสดงความเสียใจ
- ตอนที่ 3 การกล่าวแสดงความยินดีและการกล่าวคำชมเชย

โมดูลชุดที่ 4 ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ตอน

- ตอนที่ 1 การกล่าวคำแนะนำ
- ตอนที่ 2 การบอกทิศทาง

โมดูลชุดที่ 5 ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ตอน

- ตอนที่ 1 การแนะนำประเทศไทย
- ตอนที่ 2 การเดินทางในประเทศไทย

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 1

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. รู้จักใช้ศัพท์สำหรับการทักทายในการรู้จักครั้งแรก การตอบรับ การกล่าวคำอำลาได้
2. รู้จักศัพท์สำหรับการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์
3. รู้จักแนะนำตัวเอง เพื่อนหรือเชิญบุคคลอื่น ได้

ขอบเขตของเนื้อหา

1. ตัวอย่างบทสนทนา ศัพท์สำหรับการพบปะพูดคุยทักทายในโอกาสต่างๆ
2. ส่วนที่ใช้สนทนาทางโทรศัพท์
3. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะนำให้รู้จัก การเชิญได้อย่างถูกต้อง

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จึงศึกษาเนื้อหาต่อไป

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 2

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. รู้จักใช้ศัพท์สำนวนและตั้งคำถามเกี่ยวกับการใช้คำจำพวก Wh-Questions ได้อย่างถูกต้อง
2. รู้จักหลักการใช้ No และ not ที่ถูกวิธี
3. รู้จักศัพท์สำนวนเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาในแง่มุมต่างๆ
4. เข้าใจบทสนทนาสั้น ๆ หรือรู้จักบทสนทนาในประโยคต่างๆ เชิงขอร้องและขออนุญาต

ขอบเขตของเนื้อหา

1. รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการตั้งคำถาม โดยใช้คำจำพวก Wh-Questions
2. การใช้คำจำพวก Wh-Questions ที่เหมาะสมและถูกต้อง
3. บทสนทนาของประโยคขอร้องและขออนุญาต

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จึงศึกษาเนื้อหาต่อไป

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 3

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. รู้จักใช้ศัพท์สำนวนและประโยคสนทนาการขอบคุณและกล่าวตอบขอบคุณ
ได้
2. รู้จักการสนทนาด้วยคำกล่าวขอร้อง แสดงความเสียใจ แสดงความยินดี
และการกล่าวคำชมเชยในโอกาสต่างๆ ได้

ขอบเขตของเนื้อหา

1. บทสนทนาของประโยคคำขอบคุณ และตอบขอบคุณ
2. บทสนทนาของประโยคคำขอร้อง การกล่าวแสดงความเสียใจ
แสดงความยินดีและการกล่าวคำชมเชย
3. แบบฝึกหัดต่างๆโดยมีการฝึกออกเสียง และตอบข้อมูลตามรายละเอียดใน
เนื้อหา

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จึ่งศึกษาเนื้อหาต่อไป

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 4

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. รู้จักการใช้ศัพท์สำนวนและประโยคสนทนาเกี่ยวกับการให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น และการใช้คำห้าม หรือคำที่ไม่สุภาพ
2. รู้จักการสนทนาโต้ตอบหรือบอกข้อมูลแก่ชาวต่างชาติเกี่ยวกับทิศทางในประเทศไทยได้

ขอบเขตของเนื้อหา

1. ศัพท์ สำนวน และประโยคเกี่ยวกับการให้คำแนะนำ และการใช้คำห้าม
2. สำนวน และบทสนทนาเกี่ยวกับการบอกทิศทางในประเทศไทย
3. แบบฝึกหัดต่างๆโดยมีการฝึกออกเสียง และตอบข้อมูลตามรายละเอียดในเนื้อหา

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จั้งศึกษาเนื้อหาต่อไป

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 5

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

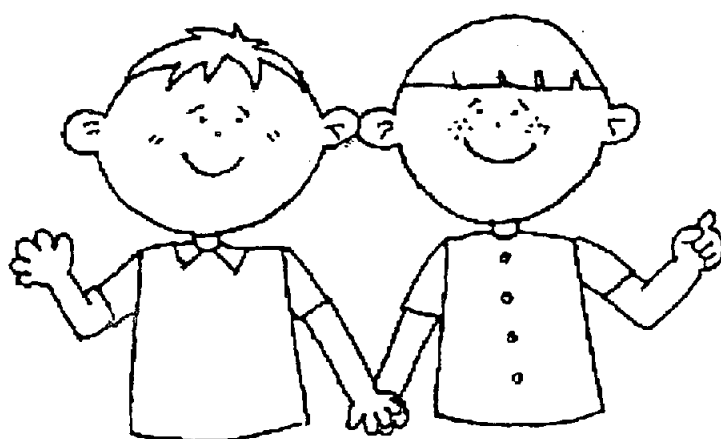
1. สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับประเทศไทยแก่บุคคลอื่นได้ดีขึ้น
2. รู้จักศัพท์ สำนวน และประโยคต่างๆ ที่เป็นความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย
3. รู้จักการแนะนำนักท่องเที่ยวหรือชาวต่างชาติในการเดินทางในประเทศไทย

ขอบเขตของเนื้อหา

1. ศัพท์ สำนวน และประโยคเกี่ยวกับประเทศไทยด้านต่างๆ
2. บทสนทนาเกี่ยวกับประเทศไทยและการเดินทางในประเทศไทย

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จึ่งศึกษาเนื้อหาต่อไป

การสนทนา

โมดูลชุดที่ 1

แผนการเรียนรู้ประจำโมดูลที่ 1

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. รู้จักใช้ศัพท์สำนวนการทักทายในการรู้จักครั้งแรก
การตอบรับ การกล่าวคำอำลาได้
2. รู้จักศัพท์สำนวนการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์
3. รู้จักแนะนำตัวเอง เพื่อนหรือเชื้อเชิญบุคคลอื่น ได้

ขอบเขตของเนื้อหา

1. ตัวอย่างบทสนทนา ศัพท์สำนวนในการพบปะพูด
จากทักทายในโอกาสต่างๆ
2. สำนวนที่ใช้สนทนาทางโทรศัพท์
3. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะนำให้รู้จัก การเชื้อเชิญ
ได้อย่างถูกต้อง
4. แบบฝึกหัดต่างๆโดยมีการฝึกออกเสียง และตอบ
ข้อมูลตามรายละเอียดในเนื้อหา

เมื่ออ่านแผนการเรียนรู้แล้ว จึงศึกษาเนื้อหาต่อไป

ตอนที่ 1 การทักทาย

การกล่าวคำทักทาย คำที่ใช้ในการทักทายขึ้นอยู่กับคนที่ได้รับการทักทายเป็นคนที่สนิทสนม หรือเพิ่งรู้จัก

คนที่รู้จักคุ้นเคย

Hello, ชื่อคน

Hi, ชื่อคน

Hello, ชื่อคน How are you?

Hi, ชื่อคน How are you?

คนที่เพิ่งรู้จัก

Good morning ชื่อคน (เวลาเช้า)

Good day ชื่อคน (เวลาทั่วไป)

Good afternoon ชื่อคน (เวลาบ่าย)

Good night ชื่อคน (เวลาเย็น)

ตามด้วยประโยค

How do you do?

Examples :

เมื่อรู้จักครั้งแรกต่างคนต่างพูดว่า

Hello หรือ Hi

หลังจากนั้นพูดว่า

How do you do?

Examples :

Mr.Smith : Hello. Good morning, Prasit.

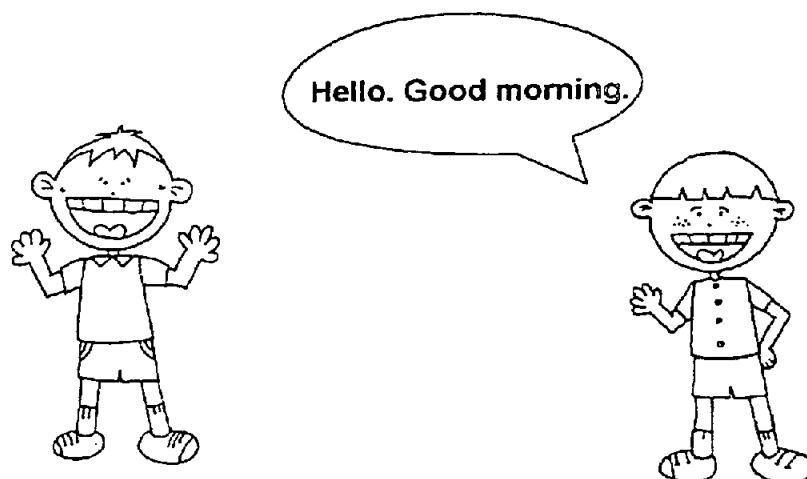
(สวัสดีตอนเช้า ประสิทธิ์)

Mr.Prasit : Hello. Good morning, Smith.

(สวัสดีตอนเช้า สมิท)

Mr.Smith : How do you do?

(คุณเป็นอย่างไรบ้าง)

หมายเหตุ : Hello หรือ Hi ใช้กับเพื่อนสนิทได้ทุกโอกาส

: Good night ใช้เมื่อกล่าวลาไปนอน หรือไม่ได้พบกันอีกในวันนั้น และการทักทายจะทักทายด้วยคำว่า Hello หรือ Hi ถ้าเรารู้จักกัน ดีกว่าให้ใช้คำว่า Good Moring. Good afternoon. Good night แล้วแต่กรณี

ตอนที่ 2 การตอบรับ

คนที่รู้จักคุ้นเคย

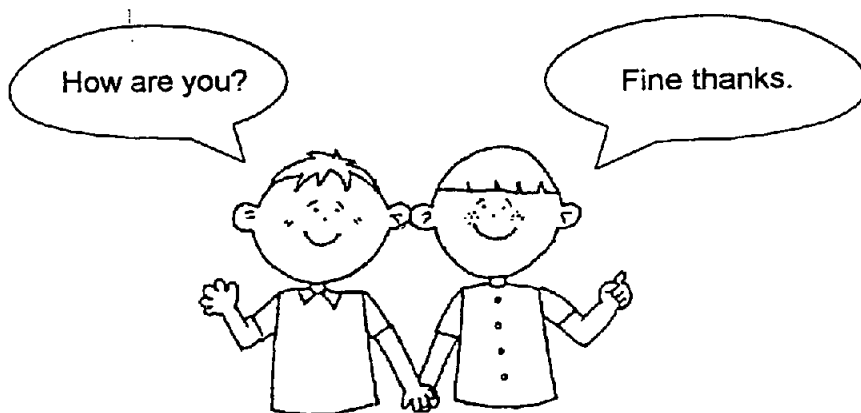
Fine thanks

And you?

คนที่เพิ่งรู้จัก

Very well, thank you.

And how are you?

Examples :

เมื่อรู้จักกันดีแล้ว

Mr.Smith : How are you?

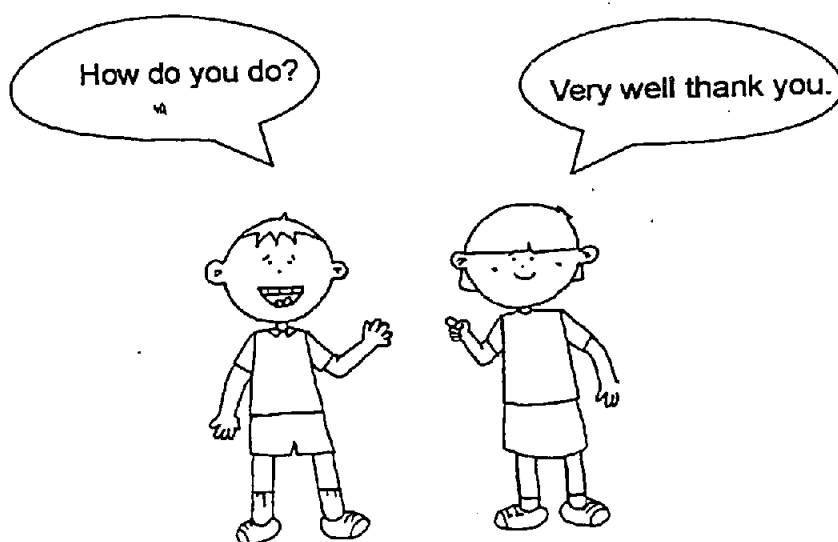
สมิท : (คุณเป็นอย่างไรบ้าง)

Mr.Prasit : Fine thanks, and you?

ประสิทธิ์ : สบายดีครับ ขอขอบคุณ แล้วคุณล่ะ

Mr.Smith : Fine, thank you

สมิท : สบายดีเช่นกัน ขอขอบคุณครับ

หรือคนที่เพิ่งรู้จักกัน

Mr.Smith : How do you do?

สมิท : (คุณเป็นอย่างไรบ้าง)

Mr.Yoon : Very well, thank you.

ยูน : สบายดี ขอขอบคุณ

And how do you do?

และคุณละสบายดีหรือเปล่า

Mr.Smith : Very well, thank you.

สมิท : สบายดีเช่นกัน ขอขอบคุณครับ

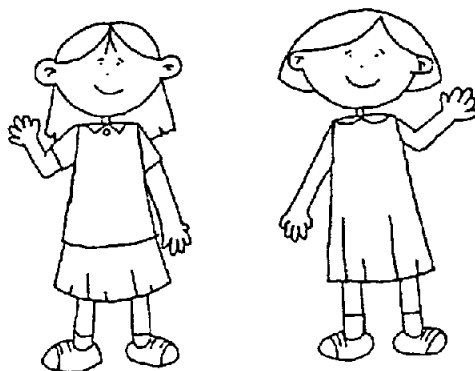
ตอนที่ 3 การกล่าวคำอำลา

คนที่รู้จักคุ้นเคย

See you.

คนที่เพิ่งรู้จัก

See you tomorrow. Goodbye.

Examples : ถ้าเป็นคนที่เพิ่งรู้จักกัน

Wanni : Goodbye, Jane.

วรรณิ : ลาก่อน, เจน

Jane : Goodbye, Wanni. I'm glad to have known you.

เจน : ลาก่อน, วรรณิ ฉันดีใจที่ได้รู้จักกับเธอ

Examples : ถ้าเป็นเพื่อนสนิท

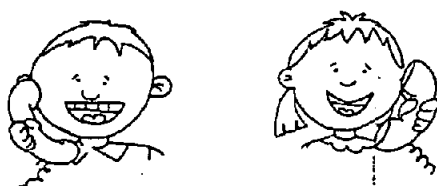
Manus : So long, tom. I'll see you later.

มนัส : โชคดี, ทอม แล้วค่อยพบกันใหม่

Tom : So long, Manus. See you tomorrow. Goodbye.

ทอม : โชคดี, มนัส แล้วพรุ่งนี้พบกัน ลาก่อน

ตอนที่ 4 การทักทายทางโทรศัพท์

1. ประโยคที่ใช้ในการเริ่มต้น ได้แก่

1.1 ควรถามหมายเลขโทรศัพท์ของผู้รับ

Hello, is that 413-3175?

(สวัสดี หมายเลขโทรศัพท์ของคุณ คือ 413-3175)

Could I speak to ...(ชื่อคน)... please?

(ฉันต้องการที่จะพูดกับคุณ (ชื่อคน) ด้วยค่ะ)

May I speak to (ชื่อคน) please?

(ฉันขอเรียนสายกับคุณ (ชื่อคน) ด้วยค่ะ)

1.2 การบอกหมายเลขโทรศัพท์หรือสถานที่ของผู้รับ

Hello this is 413-3175.

(สวัสดีค่ะ ที่นี่หมายเลขโทรศัพท์ 413-3175)

Language Center. Could I help you?

(นี่ศูนย์ภาษาค่ะ มีอะไรให้ช่วยเหลือค่ะ)

2. ประโยคที่ต้องการให้ผู้รับโทรศัพท์คอยสักครู่ ใ้ว่า

Just a moment, please.

(กรุณาคอยสักครู่ค่ะ)

ตอนที่ 5 การแนะนำให้รู้จัก

เป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องการแนะนำเพื่อนหรือผู้มีอาวุโสให้รู้จักกัน เพราะเป็นโอกาสที่จะได้สนทนากันต่อไปได้ การแนะนำต้องเป็นมารยาทอันดีต่อกัน เราจะนำไปใช้ในการแนะนำตัวกับเพื่อนคนไทยด้วยกัน โดยพูดภาษาไทยก็ได้

1. เมื่อแนะนำเด็กชายให้รู้จักกับเด็กหญิง ออกชื่อของเด็กหญิงก่อน

Jane, I want you to meet my friend Tanon.

(เจน, ฉันต้องการจะให้เธอรู้จักกับเพื่อนของฉัน เขาชื่อธนนท์)

2. เมื่อแนะนำให้เด็กชายสองคนรู้จักกัน ออกชื่อใครก่อนก็ได้

Tanon, I'd like you to meet John smith, a friend of mine.

(ธนนท์, ผมจะแนะนำเพื่อนของผมให้คุณรู้จัก นี่ครับ เขาชื่อจอห์น)

3. เมื่อแนะนำให้เด็กหญิงสองคนรู้จักกัน ออกชื่อใครก่อนก็ได้

Jane, this is my friend Wallee.

(เจน, นี่คือเพื่อนของฉัน ชื่อ วอลลี)

4. เด็กชายสองคนอาจจะจับมือเมื่อได้รับการแนะนำให้รู้จักกัน

Peter, I'd like you to meet.....

5. เด็กชายจะไม่ยื่นมือออกจับมือเด็กหญิง เมื่อเวลาถูกแนะนำให้รู้จัก นอกจากเด็กหญิงจะยื่นมือออกให้จับก่อน โดยปกติเด็กหญิงมักจะไม่นับมือกันเมื่อได้รับการแนะนำให้รู้จักกัน

6. เมื่อแนะนำเด็กชายหรือเด็กหญิงให้รู้จักกับผู้ที่มีอาวุโสกว่าออกชื่อของผู้ที่มีอาวุโสกว่าก่อน

Miss Clay, this is my friend, Suwannee.

(เคล, นี่คือเพื่อนของฉัน เธอชื่อสุวรรณี)

Mrs. Wood I'd like you to meet my sister, Chuanchom

(นางวูด, ฉันจะขอแนะนำพี่สาวของฉัน เธอชื่อ ชวนชม)

7. เด็กชายหรือเด็กหญิง ควรยืนขึ้นเมื่อถูกแนะนำให้รู้จักกับผู้ที่มีอาวุโส

8. เมื่อแนะนำผู้ใหญ่นายให้รู้จักสุภาพสตรี ต้องออกชื่อสุภาพสตรีก่อน

Miss White, this is my teacher, Mr. Rangsan.

9. เมื่อนักเรียนได้รับการแนะนำให้รู้จักกับใครก็ตาม ต้องจำชื่อของเขาให้ดี เพื่อจะได้เรียกชื่อของเขาได้ถูกต้องเมื่อสนทนากันต่อไป

ตอนที่ 6 การเชื้อเชิญ

ในการพบปะสนทนากันนั้น คำเชื้อเชิญที่สุภาพและคำตอบรับและปฏิเสธที่สุภาพในภาษาอังกฤษนั้น นักศึกษาจำต้องอาศัยจดจำที่ผู้พูดภาษาอังกฤษใช้พูดจำกัน นักศึกษาจะใช้นึกคิดจากภาษาไทย แล้วไปพูดภาษาอังกฤษนั้นย่อมไม่ถูกต้อง และตรงกับเจ้าของภาษาเขาพูดเสมอไป

คำเชื้อเชิญแบ่งออกเป็นเป็นสองชนิด คือ Formal Invitation, Informal Invitation ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการเชื้อเชิญทั้ง 2 แบบ

Formal Invitation (ตามธรรมเนียม)

- A : Would you like to go to the movies on Saturday?
 รับ B : Thank you. I'd very much like to. What time do you want me to be ready?
 ปฏิเสธ B : I'd like to, but I'm going to be busy. Thank you anyway?

Informal Invitation (อย่างกันเอง)

- A : Let's go to the movies tonight.
 รับ B : All right. Where do you want me to meet you?
 A : Can you be at the corner ofat six?
 ปฏิเสธ B : Oh, I'm sorry. I can't. Maybe some other times.

Examples: การเชิญประโยคที่ใช้ เช่น

คนที่คุ้นเคย

1. Are you free on Sunday?
2. Shall we go to the seaside this weekend?

คนที่ไม่คุ้นเคย

1. I'd like to invite you to go shopping with me at Chatuchuk Park Market.
2. Would you like to go to the cinema night?

การตอบรับ

1. Yes, let's do.
2. I'd like to.

1. Thank you very much. I'd like to do that.
2. I would love to

แบบฝึกหัดโมดูลชุดที่ 1

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. A : Hello. Good morning.

B:

- a. Hello. b. Hello. Goodmorning.
c. How are you? d. How do you do?

2. A: How do you do?

B:

- a. Fine thanks. b. Fine.
c. How do you do? d. And How are
you?

3. Mr. Smith: How are you?

Mr.Prasit: Fine thanks,.....

- a. and you? b. you.
c. Very well. d. how are you?

4. Mr.Smith: How are you?

Mr.Yoon:,thank you.

- a. And How are you. b. Very well.
- c. Fine d. I am fine.

5. Wanni : Goodbye,John.

John : Goodbye,Wanni.

.....

- a. See you
- b. See you tomorrow.
- c. I am glad to have known you.
- d. I will see you later.

6. Manus : So long, Tom.

- a. See you
- b. See you tomorrow.
- c. I am glad to have known you.
- d. I will see you later.

7. I speak to Tom, please?

- a. Hello
- b. Could
- c. May
- d. b & c

8. Jane, Wallee.

- a. this is my friend
- b. I would like you to meet
- c. I want you to meet
- e. I could like you to meet

9. A: Would you like to go to the movies on Saturday?

B: Thank you.....

- a. very much.
- b. What time do you want me to be ready?
- c. anyway.
- d. I would very much like to.

10. Shall we go to the seaside this weekend?

- a. Yes, let's do.
 - b. I would love to.
 - c. Thank you very much. I would like to do that.
 - d. I am sorry . I can not.
-

เฉลยคำตอบกิจกรรมที่ 1 ภาพพลิกประกอบเสียง

โมดูลชุดที่ 1

1. b	2. c	3. a	4. b	5. c
6. d	7. d	8. a	9. d	10. a

โมดูลชุดที่ 2

1. a	2. c	3. a	4. d	5. d
6. d	7. b	8. a	9. c	10. c

โมดูลชุดที่ 3

1. a	2. b	3. c	4. c	5. b
6. a	7. d	8. c	9. d	10. a

โมดูลชุดที่ 4

1. c	2. a	3. b	4. c	5. d
6. a	7. b	8. c	9. a	10. d

โมดูลชุดที่ 5

1. b	2. c	3. d	4. d	5. d
6. d	7. c	8. d	9. d	10. c

เฉลยคำตอบกิจกรรมที่ 2 รูปภาพประกอบคำบรรยาย

โมดูลชุดที่ 1

1. b	2. c	3. a	4. b	5. c
6. d	7. d	8. a	9. d	10. a

โมดูลชุดที่ 2

1. a	2. c	3. a	4. d	5. d
6. d	7. b	8. a	9. c	10. c

โมดูลชุดที่ 3

1. a	2. b	3. c	4. c	5. b
6. a	7. d	8. c	9. d	10. a

โมดูลชุดที่ 4

1. c	2. a	3. b	4. c	5. d
6. a	7. b	8. c	9. a	10. d

โมดูลชุดที่ 5

1. b	2. c	3. d	4. d	5. d
6. d	7. c	8. d	9. d	10. c

ภาคผนวก จ

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา**

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ด้านเนื้อหา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร สมุทรโคตรบรรเทา อาจารย์ประจำภาคการศึกษา
ผู้ใหญ่ (เกษียณ) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ศิริวรรณ นารากุล อาจารย์ประจำกลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขต
คลองสาน โรงเรียนวัดเศวตฉัตร กรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์ธนาภรณ์ พุทธมนต์ธร อาจารย์ประจำกลุ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขต
คลองสาน ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินิต วัฒนโธ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุณานนท์ อาจารย์ประจำภาควิชา
เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร. กุศล อัสดลย์ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นางสาวเทวี คุ่มภยัณฑ์
เกิด	วันที่ 19 พฤษภาคม พุทธศักราช 2514
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 69/1124 หมู่บ้านฟ้ารังสิต คลอง 4 ซอย 12/2 หมู่ 3 ถนนรังสิต-นครนายก ตำบล บึงยี่โก อำเภอ ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12130
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ 5 คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2523	ป.6 โรงเรียนเทศบาล 1 (แดงอ่อนเผด็จมวิทยยา) อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ.2529	ม.6 โรงเรียนกุนนทีรุทธธามวิทยาคม เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2533	บธ.บ บริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ (สาขาการโฆษณา และประชาสัมพันธ์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ.2544	กศ.ม. (วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ